

החוק בארצות ערב

3

לקט של חוקים
ירדניים

קובץ י'

בהוצאת
מפקדת
פ"צ"ר
תשל"ז 1976

תוכן החוק המסחרי

הספר הראשון
המסחר והסוחרים

5 - 1	הסעיפים	הוראות כלליות	- חלק ראשון
8 - 6	"	העסקות המסחריות	- חלק שני
		הסוחרים	- חלק שלישי
15 - 9	"	הסוחרים וכשירותם	פרק ראשון-
21 - 16	"	פוקסי המסחר	פרק שני -
37 - 22	"	מרשם המסחר	פרק שלישי-
		בית המסחר והשם המסחרי	<u>חלק רביעי -</u>
39 - 38	"	בית המסחר	פרק ראשון-
50 - 40	"	השם המסחרי	פרק שני -

הספר השני
החוזים המסחריים

59 - 51	"	הוראות כלליות	- חלק ראשון
67 - 60	"	משכון מסחרי	- חלק שני
79 - 68	"	חווה תובלה	- חלק שלישי
		הסוכנות המסחרית, החוץ והספסרות	<u>חלק רביעי -</u>
86 - 80	"	הסוכנות המסחרית	פרק ראשון-
98 - 87	"	סוכנות בעמילות	פרק שני -
105- 99	"	החיווך	פרק שלישי-
122- 106	"	חשבון עובר ושכ	- חלק חמישי

הספר השלישי
שטרות מסחריים

חלק ראשון - שטר החליפין (אלספתג'ה)

132 - 124	הסעיף	פרק ראשון - עשיית שטר החליפין ותוכנו
140 - 133	"	פרק שני - חמורה לפרעון
160 - 141	"	פרק שלישי - סיחור שטר החליפין
163 - 161	"	פרק רביעי - הערבות הרזרבית
180 - 164	"	פרק חמישי - מועד הפרעון
		פרק שישי - דרישה וחזרה או אי פרעון

181	"	1. חזרה האוחז
198 - 182	"	2. העדה (פרוטסט)
		פרק שביעי - התערבות

199	"	1. הוראות כלליות
207 - 200	"	2. קיבול ע"י התערבות
212 - 208	"	פרק שמיני - התרבות העותקים
213	"	פרק תשיעי - סילוף
221 - 214	"	פרק עשירי - החישנות

		<u>חלק שני - שטר לפקודה (אל-)</u>
227 - 222	"	כומפאלה או שטר חוב

		<u>חלק שלישי - השיק</u>
238 - 228	"	פרק ראשון - עשייתו ותוכנו
243 - 239	"	פרק שני - סיחור השיק
244	"	פרק שלישי - ערבות רזרבית
255 - 245	"	פרק רביעי - הצגת השיק ופרעונו
259 - 256	"	פרק חמישי - שיק משורטט ושיק הנכנס לתשבון
260	"	פרק שישי - חזרה משום אי פרעון

266 - 261	הסעיפים	פרק שביעי - פרוטסט
268 - 267	"	פרק שמיני - החרבות העותקים
270 - 269	"	פרק תשיעי - סילוף
272 - 271	"	פרק עשירי - החישנות
281 - 273	"	פרק אחד עשר - הוראות כלליות
283 - 282	"	<u>חלק רביעי</u> - יתר השטרות הניתנים לסיחור ע"י היסב
289 - 284	"	<u>חלק חמישי</u> - ניירות ערך סחירים

הספר הרביעי

הפשרה המונעת ופשיטת הרגל

315 - 290	"	<u>חלק ראשון</u> - הפשרה המונעת <u>חלק שני</u> - פשיטת רגל
324 - 316	"	פרק ראשון - הכרות פשיטת רגל
337 - 325	"	פרק שני - חוצאות הכרות פשיטת רגל פרק שלישי - הליכים בפשיטת רגל
350 - 338		1. נאמנים בפשיטת רגל
372 - 351		2. ניהול נכסי פושט הרגל
382 - 373		3. הוכחת החובות כלפי פשה"ר
		פרק רביעי - פחרון עניני פשיטת הרגל
408 - 383	הסעיפים	1. פשרה קלה
423 - 409	"	2. איחוד הנושים
		3. פשרה בויתור פושט
	424	" הרגל על נכסיו
		4. נעילת פשיטת הרגל מסיבת
426 - 425	הסעיפים	נכסים לא מספיקים-סעיפים

פרק חמישי-זכויות שלפיהן אפשר לערער
בפני פשיטת הרגל

1. בעלי חובות על מספר חייבים - הסעיפים 427 - 430
 2. החזרה והימנעות ממסירה - " 431 - 439
 3. בעלי חובות מבוטחים במישכון או שיעבוד על נכס דנידי-הסעיפים 440 - 443
 4. בעלי חובות מבוטחים במישכון או שיעבוד על נכס דלא נידי " 444 - 448
 5. זכויות אשת פושט הרגל 449 - 453
- 454 - 455 חלק שלישי -הליכים לעריכת משפט קל -
- 456 - 465 חלק רביעי -פשיטת רגל הנובעת מרשלנות או ממירמה -
- 466 - 476 חלק חמישי -החזרת כבוד -
- 477 - 480 חלק שישי -הוראות כלליות -

אנו אל-חוקסיין הראשון מלך הממלכה
הירדנית ההאשמית, בהתאם לסעיף (31)
מהקונסטיטוציה, ועל-פי מה שהחליט
הסינאט והפרלמנט, הננו מאשרים את
החוק להלן ואנו מצווים בהוצאתו
והוספתו לחוקי הממלכה.

חוק מספר (12) לשנת 1966*

החוק המסחרי

הספר הראשון

המסחר באופן כללי, הסוחרים
והמוסדות המסחריים

חלק ראשון

הוראות כלליות

סעיף 1. (1) חוק זה ייקרא (החוק המסחרי) ויהיה
בתוקף כעבור שלושה חודשים מיום
פרסומו בעיתון הרשמי.

(2) חוק זה כולל מבחינה אחת את העקרונות
המיוחדים לעיסקות המסחריות הנעשות
על-ידי אדם מאיזה מעמד משפטי כלשהוא
וכולל מבחינה אחרת את ההוראות שיחולו
על בני אדם המתעסקים במסחר בתור מקצוע.

סעיף 2. (1) אם לא צויין בחוק זה דבר במפורש, יחולו
הוראות החוק האזרחי על הסעיפים המסחריים.

(2) בתנאי שהוראות אלו לא יחולו אלא באותה
מידה שהן הולמים את העקרונות המיוחדים
של החוק המסחרי.

סעיף 3. באם היתה חסרה הוראה חוקית שאפשר להחילה באיזה מקרה שהוא, על השופט להיעזר בפסיקה קודמת, בחוות הדעת של המשפטנים, ועל-פי היושר והנוהג המסחרי.

סעיף 4. (1) בקביעת ההשלכות של העיסקות המסחריות, על השופט ליישם את הנוהג המקובל מלבד אם הצדדים התכוונו לסטות מהוראות הנוהג או שהנוהג היה מנוגד להוראות המחייבות של החוק.

(2) נוהג מיוחד או נוהג מקומי לא יהיו עדיפים על הנוהג הכללי.

סעיף 5. הבורסות המסחריות, התערוכות, השווקים, המחסנים הצבוריים ויתר המקומות המיועדים למסחר יהיו כפופים במידת הצורך לחוקים ולתקנות מיוחדים.

חלק שני

העיסקות המסחריות

סעיף 6. (1) הפעולות הבאות תיחשבנה לפי מהותן ותוכנן כפעולות מסחריות ביבשה:

א. קניית סחורות ונכסי דניידי לשם מכירתם ברווח בין אם במכרו במצבם הקיים ובין לאחר עליבדם והכנסת שינויים בהם.

ב. קניית אותם נכסי דניידי לשם השכרתם, או שכירתם לשם השכרתם שנית.

ג. מכירתם, השכרתם או שכירתם של הנכסים הקנויים או המושכרים באופן שפורט לעיל.

ד. עיסקות בנקאיות, עיסקות חליפין פיננסיות, ועיסקות הבנקים הציבוריים והפרטיים.

ה. יבוא חומרים.

ו. פעולות התעשייה ואפילו אם היו כרוכות בניצול היבול החקלאי - מלבד אם עיבוד החומרים נעשה בעבודת יד פשוטה.

ז. הובלה בדרך היבשה, האויר או על פני המים.

ח. עמילות ותיווך.

ט. ביטוח לסוגיו.

י. הופעות ותערוכות ציבוריות.

כ. עבודות דפוס.

ל. איחסון כללי.

מ. מכרות ופטרולים.

נ. עסקות בנכסי דלא-ניידי.

ס. קניית נכסי דלא-ניידי לשם מכירתם ברווח.

ע. קבלת סוכנויות.

(2) כמו כן תיחשבנה הפעולות, לפי מהותן ותוכנן, כפעולות מסחריות ביבשה באם הן דומות לפעולות הנזכרות לעיל מבחינת אופיין ומטרותיהן.

סעיף 7. כעיסקות מסחריות ימיות ייחשבו:

א. כל מפעל הבונה או הקונה ספינות המיועדות לשייט פנים או לשייט חוץ במטרת ניצולן בצורה מסחרית, או מכירתן, וכל מכירה של ספינות קנויות באופן כזה.

ב. כל המשלוחים הימיים וכל עיסקה הנוגעת להם, כגון חבלים, מפרשים ואספקה.

ג. השכרת ספינות או ההובלה בהן בקבלנות, ומתן אשראי או קבלת אשראי דוקומנטרי.

ד. יתר החוזים המתייחסים למסחר ימי כגון הסכמים וחוזים בקשר לשכר הימאים, ותנאי שירותם או עבודתם בספינות מסחריות.

סעיף 8. (1) כל העיסקות הנעשות על ידי הסוחר למטרות מסחריות יראו אותן כמסחריות בעיני התוק.

(2) בעת קיום ספק ייחשבו פעולות הסוחר כי בוצעו למטרה זו מלבד אם הוכח ההיפך.

חלק שלישי

הסוחרים

פרק ראשון

הסוחרים באופן כללי -
והכשירות הנדרשת לסחר

סעיף 9. (1) הסוחרים הם:

א. בני אדם שמקצועם הוא ביצוע עיסקות מסחריות.

ב. חברות שהמסחר הוא מטרתן.

(2) החברות שמטרתן היא אזרחית אך נוסדו בתור חברות מניות בערבון מוגבל או רגילות, יהיו כפופות לכל התחייבויות הסוחרים אשר נקבעו בפרקים השני והשלישי מחלק זה.

- סעיף 10. אנשים העוסקים במסחר זעיר או במלאכה פשוטה עם יציאות כלליות נמוכות ושהינם על פי רוב סומכים על יגע כפיהם יותר מאשר הסתמכותם על הונם במזומן, לשם השגת רווחים פעוטים להבטחת קיומם כגון רוכל נודד או סוכר יומי או אלה המבצעים הובלות קטנות ביבשה או על פני המים אינם כפופים לחובות הנוגעות לניהול ספרים מסחריים ולא לעקרונות או להוראות של הכרזת פשיטת רגל וההסדר המונע שהוזכרו בחוק זה.
- סעיף 11. כל המפרסם בעתונות או בפרסומים או באיזה אמצעי אחר, על המקום שייסד ופתח לעיסוק בעסקים מסחריים ייחשב כסוחר, אפילו אם לא התעסק במסחר בתור מקצוע שכיח.
- סעיף 12. לא ייחשב כסוחר המבצע עיסקה מסחרית באקראי, אך עיסקה כזו תהיה כפופה להוראות חוק המסחר.
- סעיף 13. הממלכה ומשרדיה, העיריות, הוועדות, המועדונים, והאגודות בעלי אישיות משפטית אינם נחשבים כסוחרים אפילו אם ביצעו עיסקות מסחריות, אך עיסקותיהם הנזכרות יהיו כפופות להוראות חוק המסחר.
- סעיף 14. פקידים ושופטים שנאסר עליהם לעסוק במסחר בתוקף החוק, ועסקו בעיסקות מסחריות, תחולנה עליהם ההוראות החוקיות הנוגעות להסדר מונע ופשיטת רגל.
- סעיף 15. הכשירות המסחרית תהיה כפופה להוראות החוק האזרחי.

פרק שני

פנקסי המסחר

- סעיף 16. כל סוחר חייב לנהל לפחות את שלושת הפנקסים הבאים:

א. פנקס יומן שבו ירשום מדי יום ביומו את כל הפעולות השייכות באיזה אופן שהוא לעסקו המסחרי, וכן לרשום באופן מרוכז מדי חודש בחודשו את ההוצאות שהוציא בשביל עצמו ובשביל משפחתו.

ב. פנקס העתקי המכתבים שהוא חייב להעתיק בו את המכתבים ואת המברקים שהוא שולח, וכן ישמור בו ויסדר את המכתבים או המברקים המתקבלים.

ג. פנקס המלאי ופנקס המאזן שיש לנהלם לפחות פעם אחת בשנה.

סעיף 17. פנקסי חובה מסחריים יש לנהלם בצורה כרונולוגית מבלי להשאיר מקום ריק, כתיבה בשולי הפנקס, מחיקות או מילוי מה בין השורות אסורות.

סעיף 18. יש לספרר את הפנקסים האמורים, ולסמנם ולהתתימם על ידי המפקח על הרישום המסחרי.

סעיף 19. לאחר גמר הרישום בפנקסים חייב הסוחר לשמרם לתקופה של עשר שנים.

סעיף 20. הפנקסים או העתקים מהם יימסרו בשלמותם לבתי המשפט במקרים של: ירושה, חלוקת נכסים משותפים, חלוקת נכסי חברה, הסדר מונע, פשיטת רגל ובכל אותם המקרים שצויינו בחוק הפרוצדורה האזרחי.

סעיף 21. (1) פרט למקרים שנוכרו בסעיף הקודם, אפשר תמיד להציג את הפנקסים המסחריים או לרוש את המצאתם לשם מיצוי פרטים במידה וקיימים חילוקי דעות.

(2) השופט רשאי על דעת עצמו לבקש המצאת הפנקסים האמורים לאותה מטרה.

פרק שלישי
פנקס המסחר

- סעיף 22. (1) פנקס המסחר מאפשר לציבור השנת אינפורמציה בפרוטרוט על כל הסוחרים ומוסדות המסחר בממלכה.
- (2) כמו כן הפנקס משמש כמכשיר לפרסום, ושתכולתו יחולו על אחרים במידה ויש במובן זה הוראה חוקית מפורשת על כך.
- (3) הפנקס מעניק לסוחרים ולמוסדות המסחר מועד לשם צריכת רישומים בפנקס המסחר בהתאם להוראות חוק זה, ובהתאם לתקנות שיוקנו על פיו.
- סעיף 23. אופן עריכת הפנקס המסחרי ואופן הרישום בו יהיו בהתאם לתנאים שייקבעו בתקנות שיוקנו על-פי חוק זה.
- סעיף 24. כל סוחר או מוסד מסחרי שיש להם מרכז ראשי מחוץ לממלכה וכן סניף או סוכנות בתוך הממלכה חייבים להירשם, תוך חודש לאחר פתיחת הסוכנות או הסניף, בפנקס המסחרי, בתנאי שהסוכן או המנהל האתראי על הסניף או הסוכנות חייבים להיות בעלי נתינות ירדנית ובכפופות להוראות חוק החברות בדבר רישום חברות בכריות.
- סעיף 25. החברות יהיו כפופות להוראות החוק המיוחד בדבר רישומן.

הוראות כלליות

- סעיף 26. (1) באם נפטר סוחר או הפסיק מלעסוק במסחרו, ולא פינה את מקום העסק שלו לאחר, יש למחוק את רישומו מפנקס המסחר.
- (2) המחיקה תבוצע מיד בהתאם להחלטה שתוצא מטעם המפקח על הפנקס המסחרי.

סעיף 27. (1) כל רישום בפנקס המסחרי שלא נקבע לו מועד בסעיפים הקודמים, יש לבקש את רישומו תוך חודש ימים מהתאריך הרשום על המסמך או מהתאריך של העיסקה שמבקשים לרשום.

(2) מועד רישום ההוראות וההחלטות יחול ביום הוצאתן.

סעיף 28. כל הכתיבות והרישומים בפנקס המסחרי יערכו לאחר אישור שיוגש בהתאם למתכונת שזוינה בתקנות שבתוקף.

סעיף 29. אסור למפקח על הפנקס המסחרי לסרב עריכת הרישומים המבוקשים אלא אם היו האישורים המוגשים אינם כוללים את כל הפרטים שזוייננו בתקנות.

סעיף 30. (1) רשאי כל אדם לבקש עותק מהרישומים שבפנקס תמורת אגרה שתיקבע בתקנות בנות תוקף.

(2) מפקח הפנקס רשאי בעת הצורך לתת תעודה בדבר אי קיומם של רישומים מסויימים.

(3) מפקח הפנקס יאשר כי העותק הינו מתאים לאורגניזל.

סעיף 31. אין לרשום בעותקים הנמסרים על ידי המפקח של הפנקס.

א. פסקי דין על הכרזת פשיטת רגל באם הוחזר לפושט הרגל את כבודו.

ב. פסקי דין על עיקולים או מתן סעד משפטי באם הוצא צו לבטל את העיקול או מתן הסעד.

סעיף 32. כל סוחר וכל חברה החייבים ברישום, עליהם לציין את מקום הרישום ומספרו בכל מכתביהם, חשבונותיהם, תזכירותיהם, פרסומיהם, לוח תעריפיהם ויתר דברי הדפוס היוצאים מהם.

סעיף 33. (1) כל סוחר, סוכן או מנהל חברה שאינו מבקש את הרישום במועדים שנקבעו לעריכת רישומי החובה, או אינו מציין בהתכתבויותיו, חשבונותיו ויתר דברי הדפוס היוצאים ממקום העסק שלו, את הדברים שחייב הוא לצייןם, יהיה צפוי לקנס שלא יעלה על עשרים דינארים.

(2) הטלת קנס זה יהיה עפ"י החלטת בית משפט השלום על פי בקשת מפקח הפנקס המסחרי, כתוק.

(3) בית המשפט יצווה בעריכת הרישום תוך חמישה עשר יום ואם לא בקט הנדון את עריכת הרישום תוך מועד זה, יהיה צפוי לקנס של דינאר אחד לכל יום שנמשכת בו העבירה לאחר מתן הצו הראשון.

סעיף 34. כל פרט המוגש לרישום בפנקס המסחר ושאינו נכון בכורונה תחבלה יהיה מגישו צפוי לקנס מעשרה עד מאה דינארים ובמאסר מחודש עד ששה חדשים או לשני העונשים גם יחד, אשר ינתן ע"י ביהמ"ש המוסמך לכך.

(2) ואין לגרוע בזה מהעונשים הצפויים על-פי החוקים המיוחדים ועל-פי החוק הפלילי על העבירות הנובעות מהפרט הלא נכון.

(3) בית המשפט לענינים פליליים המוציא את הצו רשאי להורות על ייקון הפרט האמור באופן שיקבע.

סעיף 35. (1) הפרטים הנרשמים בין אם הם טובה ובין אם הם וולנטריים יראו אותם כמחייבים את הזולת החל מיום רישומם.

(2) אין בהטלת העונשים הנזכרים לעיל כדי למנוע את התוקף של כלל זה.

סעיף 36. כל אדם טבעי או בעל אישיות משפטית ייחנה מכל הזכויות המוענקות לו, על-פי החוק האזרחי או על-פי חוק החברות שבתוקף, בעת הדיון בפני בתי המשפט או בעת הפניה לכל משרד או מוסד ממלכתי בקשר לזכויות מסחריות כלשהן.

סעיף 37. בית המשפט הראשוני (אל-בדאיה) המוסמן הוא שיכריע בכל מחלוקת שתגלע בין המפקח על הפנקס ובין הנוגעים בדבר ביחס לרישום ולכתיבה בפנקס המסחר, וזאת על-פי הודעת תביעה שתוגש אליו, והוא יוציא את החלטתו, לאחר שמיעת שני הצדדים, והחלטתו זו תהיה נתונה לעירעור בדרך החוקית.

חלק רביעי

בית המסחר והכתובת המסחרית

פרק ראשון

בית המסחר

סעיף 38. (1) בית המסחר יכלול לפי החוק את מקום העסק של הסוחר ואת כל הזכויות הקשורות בו.

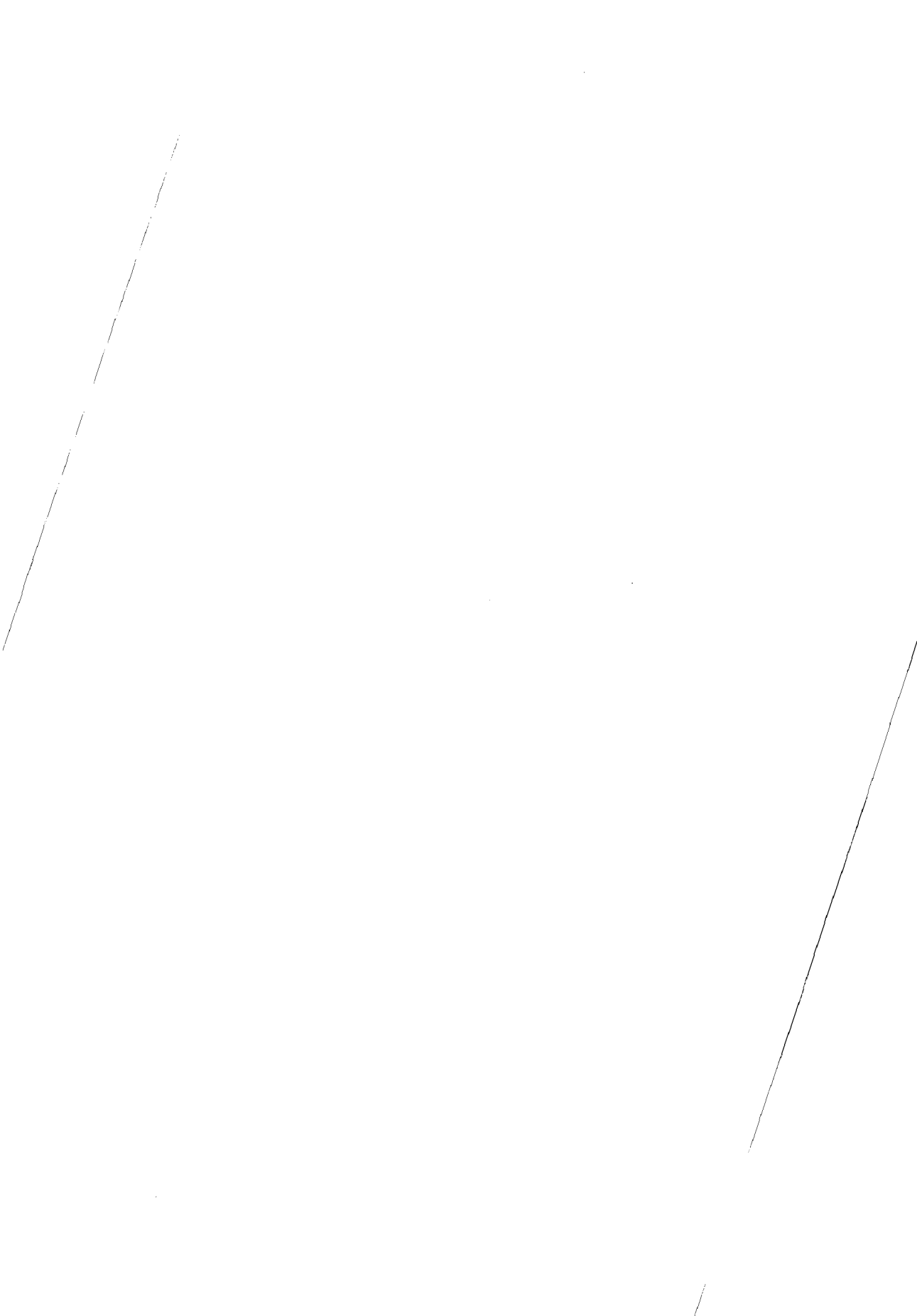
(2) יכלול בית המסחר קבוצת פריטים ממשיים ובלתי ממשיים המשתנים על-פי הנסיבות ובמיוחד - הלקוחות, השם, הסמל, זכות הסחר, סימני מסחר, פטנטים, רשיונות, שרטוטים, דוגמאות, מכשירים תעשייתיים, מטלטלין מסחריים וסחורות.

סעיף 39. זכויות הניצול של בית המסחר לאלמנטים השונים המפורטים בסעיף הקודם ייקבעו בהתאם לחוקים המיוחדים המתייחסים להם או בהתאם לעקרונות הכלליים של הזכויות.

פרק שני

השם המסחרי

- סעיף 40. (1) כל סוחר יבצע את עיסקותיו ויחתום את ניירותיו הקשורות במסחר תחת שם מסויים שייקרא השם המסחרי.
- (2) עליו לכתוב את שמו המסחרי בכניסה לבית מסחרו.
- סעיף 41. (1) השם המסחרי יהיה מורכב משם הסוחר וכינויו.
- (2) השם חייב להיות שונה בצורה ברורה מהשמות שנרשמו לפני כן.
- (3) הסוחר רשאי להוסיף לשמו המסחרי כל דבר שירצה בתנאי שלא תגרום הוספה זו להטעיית הזולת בכל הקשור בזהותו מעמדו המסחרי והמוניטין שלו, מעמדו הכספי, או בקיום חברה או בסוגה.
- סעיף 42. רצה סוחר לפתוח סניף במקום שאינו המקום שבו רשם את שמו המסחרי יהיה באותו מקום סוחר אחר שכבר רשם אותו שם מסחרי, יהא על הסוחר להוסיף כל דבר שיכול להבדיל את שמו משם הסוחר האחר הרשום באותו מקום.
- סעיף 43. (1) אסור להפריד את השם המסחרי מאת בית המסחר או להבדיל אותו בתור חלק נפרד מאת בית המסחר.
- (2) פינוי בית המסחר לא יכלול את השם המסחרי פרט אם צויין אחרת בצורה מפורשת או במיכללא.
- סעיף 44. (1) אדם שרכש אם מסחרי הקשור לבית מסחר יהא אחראי עבור ההתחייבויות החלות על המפנה בקשר לשם האמור ויהא בעל הזכויות הנובעות מהמסחר בו.

(4) בכל המקרים, רשאית התביעה הכללית להגיש תביעה באם ראתה כי טובת הכלל מחייבת את זה.

סעיף 48. כל העובר על הוראות הסעיפים (40 ו-41) יהיה צפני לקנס שלא יעלה על עשרה דינארים.

סעיף 49. (1) כל המשתמש בשם מסחרי באיזה אופן שהוא בניגוד להוראות המצויינות בפרק זה, רשאים הנוגעים בדבר לבקש את איסור השימוש בשם המסחרי ההוא או לבקש את מחיקתו באם היה רשום.

(2) האנשים שניזוקו, רשאים לבקש פיצויים על כל נזק שהוסב להם בין אם השימוש בשם היה בכוונה תחילה ובין כתוצאה מרשלנות.

סעיף 50. (1) שם החברות המסחריות יהיה בהתאם להוראות החוקיות המיוחדות לכל סוג מהן.

(2) ויחולו עליהן הוראות פרק זה במידה ואינן מנוגדות לחוק החברות שבתוקף.

ספר שני

חוזים מסחריים

חלק ראשון

הוראות כלליות

סעיף 51. באופן עקרוני לא יהיו החוזים המסחריים כפופים לכללים המסייגים התלים על חוזים אזרחיים, החוזים הנזכרים לעיל ניתנים להוכחה בכל הראיות למיניהן בשים לב ליוצאים מהכלל המצויינים בהוראות החוקיות המיוחדות.

סעיף 52. (1) בעניינים מסחריים אפשר להוכיח את תאריך השטר הרגיל ביחס לאחרים בכל אמצעי ההוכחה.

(2) תאריכי הסדרות הסחירים ותאריכי הסבתם יראו אותם כנכונים פרט אם הוכח ההיפך.

סעיף 53. (1) החייבים ביחד בכל התחייבות מסחרית יראו אותם כסולידריים לגבי התחייבות זו.

(2) כלל זה חל על ערבי החוב המסחרי.

סעיף 54. הוכחת האמת והמחיר הרווח בשוק תסתמך על שער הבורסה ועל המחירונים באם ישנם, אלא אם הוסכם אחרת.

סעיף 55. כל התחייבות מסחרית הנובע ממנה ביצוע עבודה או שירות לא תיחשב כי נערכה ללא תמורה - ואם לא נקבע על ידי שני הצדדים שכר, עמילות או דמי תיווך יגיע לבעל הזכות את השכר המקובל במקצוע.

סעיף 56. (1) אין בידי בית המשפט הדין בענינים מסחריים הרשות לתת הארכה לפרעון אלא במקרים יוצאים מהכלל.

(2) אין לצד שביקש מאת בית המשפט ביטול חוזה הזכות לבקש ביצוע בעין לאחר מכן - אך כל המגיש בקשה לביצוע בעין רשאי לשנות את הבקשה לביטול החוזה.

(3) אין לקבל בקשות לביצוע בעין של התחייבות לאחר הגשת תביעה לביטולה.

סעיף 57. אי ביצוע אחד ההתחייבויות שבחוזה המורכב מהתחייבויות רצופות, נותן את הזכות בידי הצד המקיים לבקש את ביטול החוזה לגבי כל ההתחייבויות שלא בוצעו. בקשה זו לא תפגע בכל זכות לבקשה לפיצויים.

סעיף 58. (1) בענינים מסחריים תבוטל כל תביעה, כתוצאה מהתישנות, כעבור עשר שנים, במידה ולא נקבעה תקופה קצרה יותר.

(2) ותבוטל טובת ההנאה מפסקי דין חיוביים
בענין מסויים כעבור חמס עשרה שנה.

סעיף 59. (1) חוזי מכירה, הלואה וביטוח וכל החוזים
שלא נקבעו להם כללים בחוק זה יהיו
כפופים לחוק האזרחי ולנוהג המקובל.

(2) עיסקות בבורסה בין אם בוצעו לגבי
ניירות ערך ובין לגבי סחורות תהיינה
כפופות לכללים המיוחדים של סוגי החוזים
השונים שייכללו בהם וייערכו על פיהם
וכן לתקנות המיוחדות של הבורסות
המסחריות.

(3) עיסקות המתייחסות לסחר ימי תהיינה
כפופות לחוק הסחר הימי.

חלק שני

בסחונות מסחריים

סעיף 60. בסחונות מסחריים יהיו כפופים לכללים
הנקבעים להלן ושלפיהם יבוטח החוב המסחרי.

סעיף 61. (1) פרט לסייגים להלן יוכח הבטחון בכל
אמצעי ההוכחה.

(2) שטר על סם ימוטכן על ידי רישום העברתו
לשם בטחון בספרי העסק שהוציא אותו ועל
גבי השטר עצמו.

(3) שטר למוכ"ז ימוטכן על ידי הסבתו במלים
(התמורה הופקדה כבטחון) או על ידי מונח
אחר במובן עצמו.

(4) חובות רגילים החלים על חייב מסויים
ימוטכנו בכל המקרים על ידי שטר כתוב
עם תאריך קבוע שבו מודיעים לחייב כי
חובו מוטכן.

סעיף 62. (1) חוזה מיטשכון אינו פועל באם נשאר המטשכון בידי החייב עד כי ייחשב

בעיני הזולת כאילו עודנו כחלק מרכושו החופשי המקנה לו בטחון חדש לאשראי, יש למסור את המטשכון לנושה ולהשאירו ברשותו או ברשות הזולת על-פי הסכמתו ולחשבונו.

(2) המסירה תיחשב כי בוצעה על-ידי

מסירת מפתחות המקום שכולל את הסחורות ואת החפצים הממושכנים לאחר נעילתו, בתנאי שמקום זה לא ישא שלט על שם החייב, או שיימסר שטר תמורת אותם החפצים בהתאם לנוהג המסחרי המקובל.

סעיף 63. הנושה מקבל המטשכון חייב למסור לחייב לפי בקשתו קבלה שתפרט את מהות החפצים שנמסרו כמטשכון, סוגם, כמותם, משקלם וכל סימניהם המבדילים.

סעיף 64. (1) באם השיעבוד היה רובץ על חפצים או בטוחות סטנדרטיים ישאר השיעבוד בתוקפו אפילו אם הוחלפו החפצים או הבטוחות ההם בחפצים ובבטוחות מאותו סוג.

(2) אם החפצים או הבטוחות ההם אינם סטנדרטיים תהיה הזכות גם בידי החייב להחזירם ולהחליפם בהסכמת הנושה בתנאי שזיין על זכות זו בחוזה המיטשכון המקורי.

סעיף 65. (1) על הנושה לקבל לחשבונו החייב את כל טובות ההנאה הצמודות לחפצים או לבטוחות שנמסרו אליו למיטשכון.

(2) באם הדבר אשר קיבל הנושה היה תעודת אשראי דוקומנטרי עם זכות בחירה, על החייב הרוצה להשתמש בזכותו לבחירה לשלם לנושה את כל הסכומים הדרושים לפני מועד הבחירה שנקבע ביומיים לפחות.

סעיף 66. אם היה הדבר שהופקד למיטשכון בטוחה שלא נפרע ערכה בשלמותו, על החייב, באם נדרש לתשלום, לשלם את הסכום לנושה לפני יום הפרעון ביומיים לפחות, אחרת רשאי הנושה, מקבל המיטשכון, להציע את הבטוחה למכירה.

סעיף 67. (1) במקרה של אי תשלום ביום הפרעון רשאי הנושה לפנות לבית המשפט המוסמך, ולאחר קבלת פסק דין והוצאתו לפועל ייגבה הנושה את חובו מתמורת המטשכון בזכות בכורה לפני כל חוב אחר.

(2) כל סעיף בחוזה השיעבוד המרשה לנושה לקבל בעלות על המטשכון או להשתמש בו ברצונו בלי נקיטת ההליכים שפורטו לעיל יהיה מבוטל.

חלק שלישי

חוזה תובלה

סעיף 68. תובלה פירושה חוזה הנערך בין צדדים שמטרתו העיקרית הוא הבטחת הובלת אדם או חפץ ממקום למסנהו.

סעיף 69. התובלה אינה אלא סוג עבודה בסכירות או קבלת הצעות בקבלנות ודינה בהכרח הוא כד"ן חוזים בתמורה, והאדם העוסק בה ייקרא מוביל או יכונה במיוחד קבלן תובלה במידה והוא עוסק בה בתור מקצוע קבוע.

סעיף 70. עריכת חוזה תובלה יושלם בעת הסכמת שני הצדדים על מרכיביו ותנאיו אפילו לפני מסירת החפץ לירי המוביל מטעם השולח, אלא אם הסכימו שני הצדדים במפורש או במיכללא על השהית עריכת החוזה עד לאחר המסירה.

סעיף 71. (1) אם היה הדבר המוביל חפצים, חייב השולח לקבוע במפורס למוביל את כתובת המקבל ומקום המסירה, מספר החבילות, מסקלן, תכולתן, תקופת המסירה והדרך שיש ללכת בה.

(2) אם נמצא בחבילות חפצים בעלי ערך, חייב השולח להודיע למוביל על המצאותם וערכם.

סעיף 72. (1) המוביל יהיה אחראי על אבידת החפצים, פגישתם או החסרתם פרט למקרים הנובעים מכוח עליון או מפגם ישן בחפץ המובל או מסעות של השולח.

(2) ההוכחה המשחררת מאחריות במקרים כאלה היא על המוביל פרט אם הוא הסתייג בעת קבלת הסחורה מליקוי באריזת הסחורה, והסתייגות זו יוצרת ראייה לטובת המוביל, שדשאים השולח או המקבל לערער עליה בעת הצורך.

סעיף 73. למקבל הזכות לתבוע ישירות את המוביל לגבי החוזה שנערך בין המוביל לבין השולח, ולפי תביעה זו הוא יכול לדרוש ממנו את המסירה או מתן פיצויים כתמורה בעת הצורך כתוצאת מאי השלמת ההובלה כולה או מקצתה.

סעיף 74. על המוביל להודיע למקבל מיד לאחר הגיע הסחורה.

סעיף 75. למוביל הזכות על החפצים המובלים לשם גביית תמורת ההובלה ותוספותיה, כמו כן יש לו הזכות לעכבה מאותה סיבה.

סעיף 76. הזכות לתבוע את המוביל תתבטל כתוצאה מהתישנות לאחר שנה מיום המסירה במקרה ונמצא פגם, ולאחר שנה מהתאריך שבו חייב היה התפץ להימסר במידה ואבד או נמסר באיחור.

סעיף 77. (1) התקשרות בחוזים לסם הובלת אנשים, כמוה כהתקשרות בחוזים להובלת חפצים, יואוה כמוסלמת לאחר הסכמת הצדדים.

(2) זהיא מסילה על המוביל להוביל את הנוסע לשלום למקום הקבוע ובזמן שהוסכם עליו, ואם קרה דבר בלתי צפוי, תיפול האחריות הנובעת מהחובה מעל המוביל לאחר שיוכיח כי נמצא כוח עליון או שגגה מאת הניזוק.

סעיף 78. חפצים שנרסמו יהיו נושא לחובה תובלה ויתווספו לחובה הובלת הנוסע. חפצים אישיים הנישאים ביד הנוסע אינם נכללים בחובה ואין המוביל אחראי עבורם אלא אם הוכיח הניזוק כי המוביל שגה בשגגה מסויימת.

סעיף 79. (1) על חובה תובלה יחולו הכללים המיוחדים המיוחדים למפעלי תובלה ציבוריים.

(2) התובלה האוירית תהיה כפופה לכללים שצויינו בחלק זה ובחוק האזרחי, בהתחשב בכל הוראות סותרות בענין זה שצויינו בחוק התעופה האזרחי שבתוקף, וכן בכל הסכמים בינלאומיים שבתוקף בממלכה המתייחסים לתעבורה האוירית.

חלק רביעי

סוכנות מסחרית, תיווך וספירות

פרק ראשון

סוכנות מסחרית

סעיף 80. (1) הסוכנות המסחרית תהיה קיימת במידה והיא נוגעת לעסקות מסחריות.

(2) באופן מיוחד ייקרא חובה זה סוכנות בעמילות ויהיה כפוף להוראות הפרק הנא במידה וחייב הסוכן לעסוק בשמו הוא או בשם מסחרי לחשבון מרשהו.

(3) במידה ותייב הסוכן לעסוק בשם מרשהו יהיו זכויותיו והתחייבויותיו כפופות להוראות שזויינו בנידון זה בחוק האזרחי.

סעיף 81. (1) בענינים מסחריים יהיה הסוכן בכל המקרים זכאי לשכר אלא אם הוסכם אחרת.

(2) נאם לא נקבע שכר זה בהסכם, ייקבע לפי התעריף של המקצוע או לפי הנוהג המקובל או הנסיבות.

סעיף 82. הסוכנות המסחרית - אפילו ואם כללה יפוי-כוח מוחלט, אינה מרשה עיסקות שאינן מסחריות אלא על-פי הסכם מפורש.

סעיף 83. סוכן שלא קיבל הוראות אלא לגבי חלק מהעיסקות יהיה לו יד חופשית לגבי יתר העיסקות.

סעיף 84. הסוכן חייב לשלם ריבית עבור הכספים השייכים למרשה החל מהיום שבו חייב היה למסרם או להפקדתם על-פי הוראות המרשה.

סעיף 85. אם החוזה כולל באותו זמן את התכונות של סוכנות ואת האלמנטים היסודיים של חוזה עבודה, כמו שקורה בחוזים הנערכים בין סוחר וסוכניו השונים כגון הסוכן המקומי, הסוכן הנודד, הנציג, ומנהל הסניף או הסוכנות, יחולו הכללים של חוזה עבודה לגבי היחסים בין הסוחר וסוכנו ויחולו הכללים של סוכנות לגבי האחרים.

סעיף 86. (1) נציגים מסחריים ייחשבו פעם כעובדים ופעם כסוכנים רגילים וזאת על-פי המפורש בחוזה ביחס לקשירתם או עצמאותם מבעל העסק.

(2) ובכל מקרה יהיו רשאים בעת ביטול החוזה אפילו אם הביטול היה מסיבה שאינה שרירותית - ליהנות מתקופת ההודעה מראש שנקבעה בחוק או על-פי הנוהג המקובל, בתנאי שהסוכנות המסחרית היא מקצועם היחיד.

(3) ואם היה הנציג המסחרי סוכן למספר בתי עסק מסחריים, ויש לו מסרדים, פירמה, עובדים, הנהלה והוצאות כלליות, עד כי אפשר לראותו כבעל עסק אמיתי לנציגות מסחרית, ייחשב הוא בעצמו לסוחר.

פרק שני סוכנות בעמילות

סעיף 87. (1) סוכן בעמילות הוא המתחייב לערוך בשמו האישי אך לחשבון מרשהו עיסקות מכר, קניה, ואחרות מהעיסקות המסחריות תמורת עמילות.

(2) כללי הסוכנות יחולו על חוזה סוכנות בעמילות בהתחשב בהוראות המפורטות בפרק זה.

סעיף 88. (1) סוכן בעמילות הוא אשר יתחייב בחוזים בשמו הפרטי וירכוש את כל הזכויות הנובעות מהחוזים ויהיה חייב ישירות לאנשים שערך אתם את החוזים כאילו העיסקות שייכות לו אישית, ורשאים האנשים ההם לסעון בפניו את כל הסענות הנובעות מהתקשרותם האישית בו, ואינם זכאים לחלוק דעה ישירות עם המרשה.

(2) היחסים בין המרשה ובין הסוכן בעמילות או בנוסיו יהיו כפופים לכללי הסוכנות.

סעיף 89. (1) הסוכן בעמילות יבצע בעצמו את ההוראות שמקבלן מרשהו מלבד אם היה רשאי על-פי ההסכם או על-פי הנוהג ליפה את כחו של אדם אחר, ובאם היו נסיבות שהכריחוהו למתן יפוי כוח זה.

(2) במקרים אלה רשאי המרשה לחלוק דעה ישירות עם האדם שיופה כחו כך על-ידי הסוכן בעמילות.

סעיף 90. אין הסוכן בעמילות רשאי להתקשו עם עצמו בחוזה בשם מרשהו אלא בהסכמתו.

סעיף 91. באם נתן הסוכן בעמילות אשראי או הלווה לאחרים מבלי לקבל את הסכמת המרשה ישא הוא את סיכוני מעשהו.

סעיף 92. (1) פרט למקרה שנוזכר בסעיף הקודם, לא יהיה הסוכן בעמילות אחראי על אי פרעון או ביצוע יתר ההתחייבויות החלות על הצדדים שערך אתם את החוזים מלבד אם ערב להם, או שהנוהג המסחרי המקובל במקום מגוריו היה מחייב על-נד.

(2) הסוכן בעמילות שערב לצד שהתקשר אתו בחוזה רשאי לקבל עמילות מיוחדת הנקראת (ומי ערבות).

(3) עמילות כזאת במידה ולא הוסכם עליה תיקבע על-פי הנוהג המקובל בעסק שבו נערך החוזה.

סעיף 93. (1) בשים לב להוראות הסעיף הקודם, תשתלם העמילות בעת עריכת העיסקה, אפילו אם הצד השני בחוזה לא קיים את ההתחייבויות שנשל על עצמו מלבד אם אי קיום כזה נבע מסעות שנעשתה על-ידי הסוכן בעמילות.

(2) תשתלם העמילות גם כן באם העיבור בהשלמת העיסקה נבע מסיבה מיוחדת למרשה.

(3) בעיסקות שעיבור השלמתן נבע מסיבות אחרות, לא יהיה הסוכן בעמילות זכאי תמורת מאמציו, אלא לבקש פיצויים בהתאם לנוהג המקובל בעסק.

סעיף 94. העמילות תיחשב על ערך העיסקה ברוטו כולל ההוצאות הנוספות אלא אם הוסכם אחרת.

סעיף 95. (1) הסוכן בעמילות זכאי לקבל בחזרה את כל ההוצאות, המפרעות והתשלומים שביצע לטובת המרשה עם הריבית.

(2) כמו כן זכאי הוא להוסיף לחשבון בתור פיצוי, את התמורה של הוצאות האחסנה וההובלה, אך אינו יכול לדרוש שכר בעד עובדיו.

סעיף 96. (1) לסוכן בעמילות זכות בכורה על ערך הסחורות הנשלחות אליו, המאוחסנת, או המופקדת אצלו, לשם גביית כל ההלוואות והמפרעות שביצע בין לפני קבלתו את הסחורות ובין תוך תקופת הימצאותן ברשותו.

(2) זכות בכורה זו תצמח בעת שליחת הסחורות, אחסנתן, או הפקדתן.

(3) לא תצמח זכות בכורה זו באם התקיים התנאי שצויין בסעיף (71) מחוק זה.

(4) ותיכלל בזכות בכורה זו את סכום החוב העיקרי עם הריבית, העמילות וההוצאות.

(5) ובאם נמכרו הסחורות ושולמה התמורה לחשבון המרשה, זכאי הסוכן בעמילות לגבות מתמורתן את סכום חובו לפני נושי המרשה.

סעיף 97. מרשה המבטל את הסוכנות וכן הסוכן בעמילות המפר את סוכנותו יחוייב בפיצויים באם הביטול או ההפרה נעשתה ללא סיבה חוקית.

סעיף 98. מי שמתחייב במשלוח סחורות או בהחזרתן לחשבון מרשהו תמורת שכר ובשמו האישי ייחשב בתור סוכן בעמילות אך יהיה כפוף במה שנוגע להובלת הסחורה להוראות החלות על קבלן תובלה.

פרק שלישי

תיווך

סעיף 99. (1) תיווך פירושו חוזה שבו מתחייב צד הנקרא מתווך להדריך צד אחר אל הזדמנות של עריכת חוזה כל-שהוא או תווך לאותו צד במסא ומתן לעריכת החוזה וזאת תמורת שכר.

(2) כללי הסוכנות חלות באופן כללי על התיווך.

סעיף 100. (1) אם לא נקבע שכר למתווך בהסכם או בהתאם לתעריף רשמי, ייקבע על-פי הנוהג המקובל או בהתאם להערכת בית המשפט ובהתחשב בנסיבות.

(2) ואם התברר כי השכר שהוסכם עליו אינו עומד ביחס עם מהות העיסקה ועם המאמצים הנדרשים לה, רשאי בית המשפט להורידו עד לסכום השכר ההוגן לשירות סני'תן.

סעיף 101. (1) השכר ישתלם למתווך בעת מתן הידיעות שמסרן או ניהול המסא ומתן לשם עריכת ההסכם.

(2) ואם נערך הסכם על תנאי, לא ישתלם השכר אלא לאחר קיום התנאי.

(3) ואם הותנה החזרת ההוצאות שהוציאן המתווך יוחזרו לו למרות שלא נערך ההסכם.

סעיף 102. המתווך יאבד כל זכות בסכר ובהחזרת ההוצאות שהוציאן באם עבר לטובת הצד השני בהסכם באופן המפר את התחייבויותיו, או באם גרם לכך כי הצד השני יבטיח לו שכר בנסיבות שאין כללי תום הלב מתירים את קבלת הבטחה כזו.

סעיף 103. אסור למתווך לתווך עבור אנשים שנודעו באי יושרם או שהוא יודע על אי כשירותם.

סעיף 104. (1) המתווך חייב לרשום את כל העיסקות שבוצעו באמצעותו עם פירוטיהן ותנאיהן המיוחדים, ולשמור את המסמכים הנוגעים להן, וכן לתת עותק נאמן למקור מהם לכל דורש מהצדדים של העיסקות.

(2) במקרים של מכירות על-פי דוגמה חייב הוא לשמור על הדוגמה עד להשלמת העיסקה.

סעיף 105. עיסקות התיווך והספרות בבורסות לניירות ערך ובבורסות של הסחורות תהיינה כפופות על-פי הצורך לתחיקה מיוחדת.

חלק חמישי

חשבון עובר ושב

סעיף 106. ההגדרה של פתיחת חשבון עובר ושב בין שני אנשים היא שמה ישלם אחד מהם לשני בתשלומים שונים הן במזומנים, הן בנכסים והן בשטרות מסחריים הניתנים להעברה, ירשמו בחשבון אתר לזכות המשלם ולחובת המקבל מבלי שיהיה לאיזה מהם הזכות לדרוש מהאחר את מה שהוא שילם לו בכל תשלום לחוד, עד אשר תישאר יתרה סופית בעת סגירת חשבון זה, והיא בלבד תהווה חוב משתלם שמגיע זמן פרעונו.

סעיף 107. (1) תחום חשבון העובר ושב תלויה ברצון הצדדים של ההסכם, הם יכולים להכליל בו את כל עיסקותיהם או רק סוג מסויים מהן.

(2) חשבון העובר ושב יכול להיפתח אצל שני הצדדים או אצל צד אחד, ובמקרה האחרון אין חובה על אחד הצדדים ללוות כספים לאחר מבלי שיהיה בידו כסוי מספיק לפרעון, ואסור בכל מקרה שיתרת חשבון זה תעמוד בזכות לסובתו.

סעיף 108. ניהול חשבון העובר ושב לא ימנע מאחד הצדדים שבהסכם לדרוש מהסני עמילות המגיעה לו עבור עיסקה סביצת תמורת עמילות, וכן בהחזרת הוצאות העיסקות שנוגעת בהן חשבון העובר ושב, והן יירשמו בחשבון מלבד אם הוסכם אחרת.

סעיף 109. (1) פרעון באמצעות סטר מסחרי אינו תופס אלא בתנאי שסכום יסולם, מלבד אם הוסכם אחרת.

(2) ואם לא נפרע סכום הסטר ביום הפרעון וסאי מקבלו, בנוסף לסמירתו בתור בסחון ובסימוס בזכויות המסורות לו על-פיו, לחייב בסכום את חשבון מוסרו.

(3) במקרה ופסט מוסר הסטר את הרגל אסור למקבלו - למרות כל הסכם מנוגד, לרשמו בחשבון אלא לאחר זמן הפרעון והוכחת אי פרעונו.

(4) ואם נרשמו סטרות באופן כזה חייב מקבלם, להוריד את סכומי דרישותיו בפסיסת רגל, לאותו יחס תשלומים שנפרעו על ידי חותמי הסטרות ההם.

סעיף 110. התשלומים יחייבו את המקבל כריבית לטובת המסלם שתחושב לפי הסיעור החוקי מלבד אם נקבע אחרת בהתאם לתוזה או לנוהג המקובל.

סעיף 111. (1) חובות החלים על אחד הצדדים ונרשמים בחשבון העובר ושב מאבדים את תכונותיהם המיוחדות וישותם העצמית ואי אפשר לחוד לפרעם, לקזום, לדרוש אותם בתביעה, להוציאם בפועל או לבטלם כתוצאה מהתישנות בצורה נפרדת.

(2) בסחונות אישיים או נכסיים הקסורים בחובות שנרשמו בחשבון העובר ושב יתבטלו מלבד אם הוסכם אחרת בין סני הצדדים.

סעיף 112. (1) לא יראו את אחד הצדדים כזכאי או כחייב לצד האחר לפני סגירתו של חשבון העובר ושב.

(2) סגירת חשבון זה הוא הדבר החירי שיקבע את היחסים המשפטיים בין שני הצדדים ומסנו תיווצר בהכרח יתרת הקיזוזים הסיכמטיים של כל סעיפי החשבון של מתן וקבלת מפרעות והוא אשר יקבע את הנושה ואת החייב.

סעיף 113. (1) החשבון יסוכם וייסגר בזמני הפרעון שנקבעו או על פי הנוהג המקובל במקום, ואם לא אז בסוף כל ששה חודשים.

(2) היתרה הסופית תהווה חוב נקי שזמן פרעונו יחול ביום הסגירה, וישא ריבית לפי השיעור שנקבע בחשבון העובר ושב באם הועברה היתרה לחשבון חדש, ואם לא, אז לפי השיעור החוקי.

(3) תביעות משפטיות הנוגעות לתיקון החשבון כתוצאה מטעות, השמטה או רישום כפול וכו... מהתיקונים, יש להגישם תוך ששה חודשים.

סעיף 114. יפוג החוזה בזמן שנקבע על-פי ההסכם, ואם לא הוסכם על תקופה יפוג החוזה על-פי רצון אחד הצדדים, או פטירתו, אבדן כשירותו או הכרזתו כפושט רגל.

סעיף 115. (1) כל בנק המקבל בתור פקדון סכום של מזומנים יהיה רוכשו וחייב להחזירו באותו ערך בתשלום אחר או במספר תשלומים לפי הדרישה הראשונה מאת המפקיד, או על-פי המועדים או על-פי הודעה מראש הכל בהתאם למה שנקבע בחוזה.

(2) הראיות על קיום העיסקות הנוגעות לפקדון או להחזרתו חייבות להיערך על-פי מיסמכים בכתב.

(3) הריבית תשתלם לפי הצורך החל מהיום
הבא אחרי כל פקדון במידה ואינו יום
שבתון ועד ליום שלפני ההחזרה של כל
סכום מלבד אם הוסכם אחרת.

סעיף 116. (1) כאשר מופקד בבנק ניירות ערך, תיסאר
הבעלות עליהן בידי המפקיד מלבד אם
יוכח כי הכוונה היתה אחרת.

(2) כוונה כזו תהיה קיימת במידה והעניק
המפקיד לבנק בכתב וללא תנאי את זכות
הסימוש באותן הניירות והכיר לו
בזכות החזרת אותו סוג של ניירות.

(3) ויחולו כללי הסוכנות על הפקדונות
הבנקאיים באם התחייב הבנק בניהול
ניירות הערך המופקדות תמורת עמלה.

סעיף 117. (1) יחולו כללי סכירות החפצים על הפקדונות
שיופקדו בכספות ברזל או בתאים מהן.

(2) הבנק יהיה אחראי עבור בטחון הכספות
המוסכרות.

סעיף 118. (1) בעריכת חוזים של פתיחת אסראיים
מתחייב פותח האסראי להפקיד חלק
מהכספים לפקודת מקבל האסראי ויהיה
לו הזכות לקבלם בבת אחת או בתשלומים
סדירים תוך תקופה בהתאם לצרכיו.

(2) כל מה שיפרע או יחזיר מקבל האסראי
תוך תקופת החוזה יתווסף לסכום שנסאר
לפקודתו מלבד אם הוסכם אחרת.

סעיף 119. (1) פותח האסראי רשאי לבטל את החוזה באם
נוכח כי אין ביכולת מקבל האסראי
לפרוע את חובו, או לא היה ביכולתו
לפרוע את חובו בזמן עריכת החוזה בלי
ידיעת פותח האסראי.

(2) באם נעשתה הפרה מטריאלית במהות הבטחוננו
המסטיים או האישיים שניתנו על ידי מקבל
האסראי, רשאי פותח האסראי לבקש בטחוננו
בוספים או להוריד את סכום האסראי או

לסגרו בהתאם לנסיבות המקרה.

סעיף 120. באב היה הבטחון שניתן הוא עבוס או משכנתא יירשמו העבוס או המשכנתא שניתנו בזמן עריכת החוזה החל מיום מתן כל המפרעות שיבוצעו לאחר מכן בהתאם לחוזה פתיחת האשראי.

סעיף 121. (1) אם יועד האשראי הבנקאי לזכות מישהו אחר, ואישר הבנק את אותו אשראי לאיש ההוא, אין רשות לבטלו או לשנותו לאחר מכן מבלי הסכמת האיש האחר, ותהיה זו אחריותו של הבנק כלפיו ישירות ובאופן סופי לקבל את הניירות והפרעונות הנוגעות בדבר.

(2) ולבנק הזכות לקבל בחזרה את הסכומים שסילם או את ההוצאות שהוציא לשם ביצוע מה שהוטל עליו על-פי ההרשאה בתוספת ריבית מוסכמת או ריבית חוקית אם לא היה הסכם עבודה, החל מיום התשלום.

(3) ורשאי הוא לקבל גם עמלה.

סעיף 122. העיסקות הבנקאיות שלא נזכרו בחלק זה יהיו כפופות להוראות החוק האזרחי הנוגעות בחוזים הסוגים הנובעים מהעיסקות הנזכרות, או בחוזים הכוללים עיסקות מעין אלו.

ספר רביעי

סטרות

סעיף 123. סטרות מסחריים הן סטרות סחירים בהתאם לחוק זה והן כוללות:

(א) סטר חליפין הנקרא גם פוליסה או ספתגה הוא מסמך כתוב על-פי תנאים מצויינים בחוק זה והכולל פקודה היוצאת מאת אדם שהוא המוסך אל אדם אחר, שהוא הנמסך שבה נדרש לשלם לאדם שלישי, או לפקודתו שהוא המוטב או למוכ"ז

סכום מסויים, עם דרישה, או במועד קבוע, או ניתן לקביעה.

(ב) סטר לפקודה הנקרא גם סטר חוב וידוע בסם "כומפיהאלה", הוא מסמך כתוב על-פני תנאים מצויינים בחוק זה והכולל התחייבות מאת כותב הסטר לפרוע לאדם פלוני או לפקודתו, שהוא המוטב, או למוכ"ז סכום מסויים, עם דרישה, או במועד קבוע או ניתן לקביעה.

(ג) סיק הוא מסמך כתוב על-פני תנאים מצויינים בחוק זה והכולל פקודה היוצאת מאת אדם שהוא המושך אל אדם מוגדר אחר שהוא הנמשך שבה הוא נדרש לסלם לאדם שלישי או לפקודתו שהוא המוטב, או למוכ"ז - סכום מסויים עם דרישה.

(ד) סטר למוכ"ז או הניתן להעברה על-ידי הסבתו מובא בחלק הרביעי והחלק החמישי מספר זה.

חלק ראשון

סטר חליפין

פרק ראשון

עריכת סטר החליפין ותוכנו

סעיף 124. סטר החליפין יכלול את הפרטים דלקמן:

(א) המלה (פוליסה, ספתג'ה או סטר חליפין) כתובה בתוך הסטר בשפה שנכתבו בה.

(ב) פקודה ללא תנאי בתשלום סכום מסויים במזומנים.

(ג) שם החייב בתשלום (הנמשך).

(ד) תאריך הפרעון.

(ה) מקום הפרעון.

(ו) שם המוטב או לפקודתו (המוכ"ז).

(ז) תאריך עריכת סטר החליפין ומקום עריכתו.

(ח) חתימת עורך סטר החליפין (המושך).

סעיף 125. סטר שחטר בו אחד הפרטים הנזכרים בסעיף הקודם אינו נחשב לשטר חליפין אלא במקרים המפורטים בסעיפים הקטנים הבאים:

א - סטר חליפין שחטר בו ציון תאריך הפרעון יהא בר-פרעון בעת הצגתו.

ב - באם לא נזכר בשטר החליפין את מקום הפרעון יהא המקום המצויין על יד שם הנמשך כמקום פרעון ומקום מגורים של הנמשך באותו זמן.

ג - באם לא נזכר מקום הפרעון על יד שם הנמשך או באיזה מקום אחר בשטר החליפין, יהא מקום העסק של הנמשך או מקום מגוריו כמקום פרעון.

ד - סטר חליפין שחטר בו ציון מקום עריכתו ייחשב כאילו נערך במקום המצויין על יד שם מושכו, ואם לא נזכר מקום מושכו בשטר החליפין במפורס יהא מקום עריכתו המקום שבו חתם המושך על השטר למעשה.

ה - סטר חליפין שחטר בו ציון תאריך עריכתו, ייחשב התאריך שבו נמסר השטר לידי המוטב או למוכ"ז למעשה כתאריך עריכתו.

ו - סטר חליפין שלא נזכרה בתוכו המלה (סטר חליפין, פוליסה, או ספתג'ה) והיתה תמצית תוכנו מלמדת שהינו סטר חליפין יראוהו בתור שכזה.

סעיף 126. (1) מותר למשוך את סטר החליפין לפקודת המושך עצמו.

(2) כמו כן מותר למשכו עליו.

(3) כן מותר למשכו לחשבון אדם אחר.

סעיף 127. מותר לקבוע את מקום פרעון סטר החליפין במקום מושבו של אדם אחר, בין אם היה אותו מקום מושב הוא מקום מגוריו של הנמשך ובין אם היה מקום אחר.

סעיף 128. (1) מוסך סטר חליפין שהוא בר-פרעון בעת ההצגה או כעבור זמן קבוע מיום ההצגה, רשאי לקבוע בו תשלום ריבית עבור הסכום שנוכר בו.

(2) תנאי כזה ייחשב כמבוטל בסטרי חליפין אחרים.

(3) יש לפרט בסטר החליפין את שיעור הריבית ובמידה ולא פורט ייחשב התנאי כאילו לא היה.

(4) הריבית תחול מיום עריכת סטר החליפין מלבד אם נקבע בו תאריך אחר.

סעיף 129. (1) באם הסכום שבסטר החליפין נכתב באותיות ובספרות, והן סותרות אלו את אלו, יהא תוקף לסכום שנכתב באותיות.

(2) ואם נכתב פעמים אחדות באותיות או בספרות, יהא תוקף לסכום הקטן ביותר.

סעיף 130. (1) סטר חליפין הנושא חתימות של אנשים בלתי כשירים להתחייבות בו, או חתימות מזויפות, או חתימות של אנשים בדויים, או חתימות שאינן מחייבות מאיזו סיבה שהיא את האנשים שחתמו על הסטר או שנחתם בשמם, אין זה מבטל את החבות האמיתית של החותמים האחרים.

(2) כשירות האדם החב על-פי שטר חליפין
תיקבע בהתאם לחוק ארצו, ובכל זאת
באם חב אדם על-פי שטר חליפין והיה
כשיר להתחייבות בהתאם לחוק הארץ שבה
נעשתה ההתחייבות, תהיה חבותו ליגאלית
למרות אי כשירותו לחבות זו על-פי חוק
ארצו.

סעיף 131. (1) כל מי שחתם על שטר חליפין במקומו של
אדם אחר ופעל בלי רשות, יהא חב אישית
בחתימתו זו.

(2) ואם פרע את התחייבותו, יגיעו אליו כל
הזכויות שהיו מגיעות לאדם שפעל בסמו.

(3) הוראות אלו יחולו על מי שחרג מתחום
יפוי כחו.

סעיף 132. (1) המושך ערב לקיבול שטר החליפין
ולפרעונו, והוא רשאי להתנות את
שיחרורו מערבות הקיבול.

(2) לגבי הערבות לפרעון, ייחשב כל תנאי
לשיחרורו ממנה כאילו לא היה.

פרק שני

תמורה לפרעון

סעיף 133. (1) על המושך או האדם שנמשך שטר החליפין
לחשבונו להמציא לנמשך תמורה לפרעון.

(2) אין בכך כדי לשחרר אחרים, מלבד המושך,
מאחריותם אישית כלפי מסב או אוחז
בסטר.

סעיף 134. תמורה לפרעון תהא, אם היה הנמשך חב למושך
או לנותן הפקודה לתשלום, בתאריך פרעון
שטר החליפין, סכום מסויים שהגיע זמן
פרעונו ושווה לפחות לסכום הנקוב בסטר.

סעיף 135. זכות הקניין בתמורה לפרעון עוברת על-פי החוק לאוחזים בשטר הבאים חליפות.

סעיף 136. (1) על המוסך אפילו אם הוגס פרוססט לאחר המועד, למסור לאוחז בשטר החליפין את המסמכים הדרושים, בכדי שיכול לגבות את תמורת הפרעון, ובאם פטט המוסך את הרגל תועבר חבותו לנאמניו בפשיטת רגל.

(2) בכל המקרים יהיו ההוצאות על חשבון האוחז בשטר.

סעיף 137. באם פטט המוסך את הרגל לפני תאריך פרעון השטר, זכאי האוחז בו, מלבד נוסיו האחרים של המוסך, לגבות ללא התנגדות את תמורת הפרעון המצויה אצל הנמסך.

סעיף 138. (1) באם פטט הנמסך את הרגל והיתה תמורת הפרעון חוב עליו, ייכלל חוב זה בנכסים של פוטט הרגל.

(2) ואם היה אצל הנמסך כתמורה לפרעון - נכס שאפשר להחזירו בהתאם להוראות פשיטת הרגל כגון: סחורות, שטרות מסחריים, ניירות ערך, או מזומנים יהיה לאוחז בשטר זכות קדימה לגבות את חובו מערך התמורה האסור.

סעיף 139. אם נמסכו מספר סטרי חליפין על תמורה לפרעון סאין ערכה מספיק לפרעונם וזנהו על-פי הכללים הבאים:

א - באם נמסכו סטרי החליפין ביום אחד, תהיה זכות קדימה לשטר הנושא את קיבול הנמסך.

ב - ואם לא נשא שום סטר את קיבול הנמסך, תהיה זכות קדימה לשטר סיוחדה לפרעונו תמורה לפרעון.

ג - לגבי הסטרות האחרים ינהגו בזכויות האוחזים בהם לסם גביית חובותיהם לפי תאריך מסיכתם, ויהיה לאוחז סטר הנושא תאריך מוקדם זכות קדימה על האחרים, סטרות הכוללים תנאי של אי הצגה לקיבול יבואו במדרגה האחרונה.

- סעיף 140. (1) קיבול הנמשך לסטר הוא הוכחה על מציאת תמורה לחוב מלבד אם הוכח ההיפך.
- (2) קיבול זה משמש ראיה על הוכחת התמורה לגבי המסיבים.
- (3) על המושך בלבד להוכיח במקרה הכחשה, בין אם נעשה קיבול ובין שלא, כי אצל הנמשך היה תמורה לפרעון במועד הפרעון.
- (4) במידה ולא הוכיח כך, יהיה ערב לפרעון, אפילו אם נעשתה העדה לאחר הזמן שנקבע.
- (5) אם במקרה האחרון הוכח על מציאת תמורה והמסכיות מציאתה עד למועד שנקבע לעסיית העדה, יהיה פטור בערך אותה תמורה מלבד אם השתמש בה לטובתו.

פרק שלישי

סיחור בסטר החליפין

- סעיף 141. (1) סטר חליפין ניתן לסיחור על ידי הסבה אפילו אם לא נזכרה בו במפורש המלה (לפקודה).
- (2) סטר חליפין שעושהו רושם בו את המונח (לא לפקודה) או איזה מונח אחר דומה יהיה סיחורו כפוף להוראות "המחאת החוב" שאוזכרו בחוק האזרחי ולא לשום דבר אחר.
- (3) ההיסב יתכן אפילו לנמשך עצמו בין אם קיבל את סטר החליפין ובין שלא, ויתכן הסבתו למושך ולאיזה אדם אחר שהוא תב לו, ולכל אלה הזכות להסב את הסטר.

סעיף 142. (1) מבלי לפגוע בהוראות סעיף 154 חייב ההיסב להיות ללא תנאי, וכל תנאי להיסב ייחשב כאילו לא היה.

(2) היסב חלקי בטל.

(3) היסב השטר למוכ"ז ייחשב כהיסב על החלק.

סעיף 143. (1) ההיסב ייכתב על שטר החליפין גופו או על פתק מצורף אליו.

(2) חייב שיהא חתום על-ידי המסב.

(3) אפשר לא לקבוע בהיסב את האדם הנסב ולהצטמצם לחתימת המסב (על החלק), ובמקרה האחרון לא יהיה כחו יפה של ההיסב אלא אם נכתב על גבי השטר או על הפתק המצורף אליו.

סעיף 144. (1) ההיסב מעביר את כל הזכויות הנובעות מהשטר.

(2) אם ההיסב היה על החלק יכול האוחז בו:

א - למלא את החלק על ידי כתיבת שמו או שם אדם אחר.

ב - להסב את השטר מחדש על החלק או לאדם אחר.

ג - למסרו כמו שהוא לאיזה אדם אחר מבלי למלא את החלק ומבלי להסבו.

סעיף 145. (1) המסב ערב לקיבול השטר ולפרעונו מלבד אם הותנה אחרת.

(2) ויכול הוא להסב היסב מנביל ומאז אינו חב בערבות לאלו האותנים בשטר על ידי ההסבות הבאות.

סעיף 146. (1) מי שמחזיק בידו את השטר ייחשב כאוחז כשורה לאחר שהוא הוכיח את זכות קנינו על ידי היסבים קשורים זה בזה ואפילו אם האחרון שבהם היה היסב על החלק.

(2) היסבים מחוקים יראו אותם לענין זה כאילו לא היו.

(3) ואם בא אחרי היסב על החלק היסב אחר, ייחשב החותם על ההיסב האחרון כבעל הזכות בשטר שהגיע אליו על ידי אותו היסב על החלק.

(4) אם הוסרה מידי אדם אחיזת שטר מסיבת כל מקרה שהוא, יהיה לאוחז בו כשורה זכות קנין באם הוכיח זכותו בהתאם לסעיף קטן הקודם ואינו חייב להחזירו אלא באם השיג אותו בדרך לא כשרה או על ידי טעות גסה.

סעיף 147. אין למי שנתבעו במשפט ביחס לשטר חליפין למחות נגד האוחז בטיעונים המגלים את יחסיהם האישיים במושך השטר או באוחזים הקודמים מלבד אם השיג האוחז את השטר על סנת להזיק לחייב.

סעיף 148. (1) אם כלל ההיסב את המונח "התמורה לגוביינא" או "התמורה לקבל" או "ליפוי כח" או איזה פירוט אחר המגלה יפוי כח, לאוחז יהיו כל הזכויות הנובעות משטר החליפין באופן ישיר אך אינו רשאי להסב אלא בתור סוכן.

(2) ואין לאחראים במקרה זה למחות על האוחז אלא בטענות שהם רשאים בהם למחות נגד המסב.

(3) היפוי כח הכלול כהיסב בתור סוכן אינו מסתיים בפטירת המרשה או בקרוא דבר הפוגם בכשירותו.

סעיף 149. (1) אם כלל ההיסב את המונח "התמורה לבסחון" או "התמורה לעבוס" או איזה פירוש אחר המראה על בטוח מוקנית לאוחז בסטר החליפין ישירות את כל הזכויות הנובעות ממנו.

(2) ואם הסבו ייחשב ההיסב שהוא חותם בתור מרשה.

(3) ואין לאחראים עבור הסטר למחות בפני האוחז בטיעונים המגלים את יתסיהם האישיים במסב מלבד אם השיג האוחז את הסטר על מנת להזיק לחייב.

סעיף 150. (1) היסב שנחתם לאחר מועד הפרעון כחו כהיסב שנחתם לפני אותו מועד.

(2) היסב שנחתם לאחר העדה על אי פרעון או שנחתם לאחר המועד שנקבע להעדה, כחו יהיה כפוף להוראות החוק האזרחי בנוגע להמחאת חוב.

(3) היסב ללא תאריך ייחשב שנחתם לפני המועד שנקבע להעדה מלבד אם הוכח את היפוכו של דבר.

סעיף 151. אסור להקדים את תאריכי ההיסב ואם נעשה הדבר ייחשב כזיוף.

סעיף 152. רשאי אוחז שטר החליפין או לאיזה בעל קניין בו להגישו לקיבול, בתוך הזמן עד למועד פרעונו, ובמקום מגוריו של הנמשך.

סעיף 153. (1) למושך שטר חליפין הזכות להתנות את הצגתו לקיבול במועד מסויים או ללא מועד.

(2) ורשאי הוא לאסור את הצגתו לקיבול אלא כשיגיע זמן פרעונו או בפני אדם שאינו הנמשך או במקום אחר שאינו מקום מגורי הנמשך או לקבוע זמן פרעון כתום תקופה מסוימת לאחר ראייה.

(3) ורשאי הוא להתנות איסור הצגת הסטר לקיבול לפני תום תקופה קבועה.

(4) רשאי המסב להתנות את הצגת הסטר לקיבול במועד מסויים או ללא מועד מלבר אם המושך התנה את אי הצגתו לקיבול.

סעיף 154. (1) סטרי חליפין שזמן פרעונם הוא בתום תקופה קבועה מיום הראייה, חייבים להציגם לקיבול תוך שנה מתאריך עשייתם.

(2) המושך רשאי לקצר תקופה זו או להאריכה.

(3) המסכים ורשאים להתנות את קיצור תקופות אלו.

סעיף 155. (1) הנמשך רשאי לדרוש את הצגת הסטר לקיבול פעם שניה ביום הבא להצגה הראשונה.

(2) ואין מקבלים מהנוגעים בדבר את הסיכון כי דרישה זו נדחתה אלא אם כן הוכח במסמך ההעדה.

(3) אין חובה על אותו הסטר המוגש לקיבול למסרו לנמשך.

סעיף 156. (1) הקיבול יכתב על הסטר גופו ויבוטא במלה "מקובל" או באיזה מונח אחר דומה ויחתם בחתימת הנמשך.

(2) הקיבול יכול להיעשות על ידי חתימת הנמשך בלבד על פני הסטר.

(3) ואם הסטר היה בר פרעון לאחר תקופה מהראייה או היה צורך להגישו לקיבול תוך תקופה ידועה על-פי תנאי מיוחד, יש לציין את תאריך הקיבול ביום שנעשה בו, אלא אם כן רשם האותו את התאריך ביום הגשת הסטר.

(3) ואם פרע הערב הרזרבי את סכום הסטר, יוקנו לו כל הזכויות הנובעות ממנו כלפי הנערב והאחראים כלפיו בהתאם לסטר.

פרק חמישי

מועד הפרעון

סעיף 164. (1) אפשר למסוך סטר חליפין בר פרעון באופן הבא:

- א - בעת הראייה.
- ב - כעבור תקופה קבועה מיום הראייה.
- ג - כעבור תקופה קבועה קתאריך הסטר.
- ד - ביום קבוע.

ויהא הסטר מבוטל אם כלל מועד פרעון אחר או מועדים הבאים חליפות.

סעיף 165. (1) סטר בר פרעון בעת הראייה חייב להיפרע בעת הצגתו.

(2) וחייבים להגישו לפרעון תוך שנה מתאריכו.

(3) המוסך רשאי לקצר תקופה זו או להאריכה.

(4) המסיבים רשאים להתנות את קיצור תקופה זו.

(5) המוסך רשאי להתנות את אי הצגת סטר בר פרעון עם ראייה אלא כעבור זמן קבוע, ובמקרה זה תיחשב תקופת ההצגה החל מאותו זמן.

סעיף 166. (1) תכלול התקופה אשר בסיומה יגיע זמן פרעון סטר החליפין כעבור תקופה מהראייה, את יום קיבולו או את יום כתיבת מסמך ההעדה.

(2) אם לא הוגסה העדה, יראו הקיבול שאינו נוסא תאריך כי קרה ביחס לקבל, ביום האחרון מהתקופה שנקבע להצגה לקיבול.

(3) כל זה בכפיפות להוראות סעיף (154) מחוק זה.

סעיף 167. (1) סטר בר פרעון לאחר חודס או יותר מיום כתיבתו, או מיום הראייה, יחול יום פרעונו בתאריך המקביל מהחודס שבו יחול הפרעון.

(2) וכאשר אין אותו תאריך מקביל בחודס שיחול בו הפרעון, יחול הפרעון ביום האחרון מהחודס ההוא.

(3) ובאם נמסך הסטר לתקופה של חודס וחצי או למספר חודשים וחצי חודס מיום כתיבתו, או מיום הראייה, יוחל בספירה לפי חודשים שלמים.

(4) ובאם נקבע יום הפרעון בהתחלת החודס, או באמצעו או בסוף החודס, הכוונה היא ליום הראשון מהחודס, או לתמטה עשר או ליום האחרון ממנו.

(5) הביטויים שמונה ימים או חמישה עשר יום אין פירושם שבוע או שבועיים אלא שמונה ימים או חמישה עשר יום למעשה.

(6) הביטוי חצי חודס פירושו חמישה עשר יום.

סעיף 168. (1) אם שטר החליפין היה בר פרעון ביום קבוע בארץ שספירת לוח השנה שונה מארץ עשייתו, יראו את תאריך הפרעון כי נקבע בהתאם ללוח הארץ שבה חל הפרעון.

(2) ואם נמשך שטר בין שתי ארצות השונות בספירת לוח השנה והיה בר פרעון כעבור תקופה מתאריכו, יוחזר יום כתיבתו ליום המקביל ללוח השנה של ארץ הפרעון וייקבע מועד הפרעון בהתאם לכך.

(3) וייחשב מועד הצגת השטר בהתאם להוראות שנקבעו בסעיף הקטן הקודם.

(4) הוראות אלו אינן חלות באם צויין בשטר או סוכם מתוך הפרטים הרשומים בו כי הכוונה היא לנהוג על פי הוראות אחרות.

סעיף 169. (1) על אוחז בשטר בר פרעון ביום קבוע, או כעבור תקופה קבועה מתאריכו או מתאריך הראייה, להציגו לפרעון בהגיע יום פרעונו.

(2) הצגת השטר באחד המסלקות יראוה כהצגה לפרעון.

סעיף 170. (1) על הנמשך לבקש מאת האוחז, בעת פרעונו את סכום השטר, את השטר גופו חתום כי נפרע.

(2) אסור לו לאוחז לסרב פרעון חלקי.

(3) אם היה הפרעון חלקי רשאי הנמשך לבקש הוכחת פרעון זה בגוף השטר, ולבקש תמצית על כך.

(4) כל מה שיפרע מערך השטר יפטור את מושכו, מסיביו וערביו הרזרביים, ולאוחז הזכות להגיש פרוטסט לגבי היתרה.

סעיף 171. (1) אין מכריחים את אוחז השטר לקבל את תמורתו לפני מועד הפרעון.

(2) ואם פורע הנמשך לפני מועד הפרעון הוא מקבל את האחריות לכך.

(3) מי שפורע במועד הפרעון יפוטרו מלבד אם נעשה הדבר מתוך תרמית או טעות חמורה.

(4) ועליו לאמת את נכונות סדר ההיסבויים.

(5) אך אינו חייב לאמת את נכונות החתימות.

סעיף 172. (1) באם הותנה פרעון שטר החליפין במטבע שאינו נמצא במחזור בתוך הממלכה הירדנית, מורשה פרעון סכום במטבע ירדני בהתאם לשער ביום הפרעון.

(2) ואם התמהמה החייב בפרעון, הבחירה בידי האוחז לדרוש את סכום השטר מחושב לפי שער המטבע הירדני במועד הפרעון או ביום הפרעון למעשה.

(3) הנוהג המקובל במקום הפרעון הוא שקובע את שער המטבע הירדני, אך המושך יכול להתנות את חישוב הסכום שיש לפרעו בהתאם לשער הרשום בשטר.

(4) ההוראות האמורות אינן חלות כשהמושך מתנה את הפרעון במטבע זר מסויים.

(5) ואם נקבע סכום הסטר במטבע הנושא סם משותף והינו שונה בארץ עסיית הסטר מהארץ שבה ייפרע, וההנחה היא שהפרעון יהיה במטבע הארץ שבה ייפרע.

סעיף 173. (1) באם לא הוצג הסטר לגבייה ביום הפרעון, רשאי כל חייב בו להפקיד את תמורתו בקופת בית המשפט השייך לארץ הפרעון, או בבנק מרשה באותה ארץ.

(2) ההוצאות והאחריות לכך הן על האוחז ועל פקיד בית המשפט המוסמך או הבנק לערוך תעודה הכוללת את תאריך הסטר, תאריך פרעונו, ושם האדם שלטובתו נערכה התעודה במקור בנוסף לפרטים האחרים שחייבים להוכיחם ברישומי ההפקדות. התעודה תימסר למפקיד.

(3) באם דרש האוחז מהחייב את הפרעון, אין על האחרון אלא למסור את תעודת ההפקדה תמורת קבלת הסטר.

(4) האוחז על-פי תעודה זו יכול לקבל את הסכום המופקד.

(5) אם לא מסר החייב המפקיד את תעודת ההפקדה לאוחז הסטר חייב הוא לפרוע את תמורתו.

סעיף 174. לא תתקבל התנגדות לפרעון הסטר מלבד אם אבד או שאוחזו פשט את הרגל.

סעיף 175. אם אבד סטר שלא קובל, רשאי הזכאי בתמורתו לדרוש את פרעונו על-פי אחד מעותקיו האחרים.

סעיף 176. באם היה הסטר שנאבד כרוך בקיבול, אסור לדרוש את פרעונו על-פי אחד מעותקיו האחרים אלא לפי צו מבית המשפט ובתנאי שימציא ערבות של ערב.

סעיף 177. מי שאבד לו סטר בין אם היה כרוך בקיבול, ובין שלא, ונבצר ממנו להגיש אחד מעותקיו האחרים, רשאי הוא להוציא צו מבית המספט לפרעונו, לאחר שיוכיח את זכות קנינו ובתנאי שימציא ערבות של ערב.

סעיף 178. במקרה ונמנעים לפרוע סטר שאבד לאחר שנדרש פרעונו על-פי הוראות שני הסעיפים הקודמים, חייב בעל זכות הקנין, לשם שמירה על כל זכויותיו, להוכיח את זה על ידי פרוטסט שיוגש ביום הבא לאחר היום שנקבע לפרעון הסטר, ויודיע למוטך ולמסיבים במועדים ובאופן המפורט בסעיף 183 מחוק זה.

סעיף 179. (1) בעל סטר שאבד חייב, בכדי להסיג על עותק ממנו, לחזור אל מי שהסב לו את הסטר.

(2) מסב זה מתחייב בסיועו ובהרשאתו להשתמש בשמו, לדרוש מהמסב הקודם ועל ידי כך יחזור אל יתר המסיבים אחר אחרי השני עד שיגיע אל מוטך הסטר.

(3) כל ההוצאות לכך יהיו על חשבון בעל הסטר האבוד.

(4) כל מסב חייב לאחר קבלת העותק השני מאת המוטך לאמת את היסבו על-ידי רישום בו.

(5) ואין רשות לדרוש פרעון על-פי העותק השני אלא לפי צו מבית המספט ובתנאי המצאת ערב וזאת בהתאם להוראות סעיף 177.

סעיף 180. התחייבות הערב המפורטת בסעיפים 176, 177 ו-178 תפקע כעבור שלוש שנים באם לא נעשתה בתוכן דרישה או תביעה לפני בתי-המספט.

פרק עשי

דרישה וחזרה מסיבת אי קיבול או אי פרעון

1. חזרת הארוח

סעיף 181. (1) אוחז השטר רשאי כשלא פורעים לו את השטר בתאריך הפרעון, לחזור אל מסיביו, מוסכו ואחרים מהחייבים בו.

(2) ויש לו זכות לחזור לאלו לפני מועד הפרעון במקרים הבאים:

א. כשנמנעים מקיבול כללי או מסוייג.

ב. במקרה והנמשך פשט את הרגל בין אם הוא קיבל את השטר ובין שהוא לא קיבל, ובמקרה והפסיק מלשלם את אשר חייב, אפילו אם ההפסק לא הוכח על-ידי צו מבית המשפט, ובמקרה שעוקלו נכסיו עיקול זמני.

ג. במקרה ומוסך שטר מסוייג באי הגסתו לקיבול פשט את הרגל.

(3) הערבים רשאים בעת החזרה אליהם במקרים המפורטים בסעיפים קטנים (ב ו-ג) לבקש מראש בית המשפט הנדאי האזרחי במקום מגוריהם (בית משפט הסלום), תוך שלושה ימים מתאריך החזרה אליהם לתת להם מועד לפרעון. היושב ראש במידה וימצא נסיבות מצדיקות, יקבע בצו את הזמן שחייבים בו לפרוע את השטרות בתנאי שלא יהיה מאוחר מהיום הנקוב בסטר כתאריך לפרעון.

(4) אין מקבלים ערעור על צו כזה באיזו שהיא דרך מדרכי העירעור.

2. העדה (פרוטסט)

תנאיה ומועדיה

- סעיף 182. (1) חילול במיאון או באי-פרעון יש להוליחו על-ידי מסמך רשמי הנקרא "העדה מסום מיאון או אי-פרעון".
- (2) פרוטסט מסום מיאון יש להגיש במועד שנקבע להצגת השטר לקיבול.
- (3) אם הוצג השטר לראשונה לקיבול ביום האחרון של המועד שנקבע להצגה זו כמפורט בסעיף קטן ראשון מסעיף 164 מתוק זה אפשר להגיש את הפרוטסט ביום הבא.
- (4) הפרוטסט על אי-פרעון שטר בר-פרעון ביום שנקבע, או כעבור תקופה מסויימת מתאריכו, או מתאריך הראייה, חייב להיות מוגש באחד משני ימי העבודה הבאים לאחר יום הגיע זמן פרעון השטר.
- (5) ובאם היה השטר בר פרעון בעת הראייה יש להגיש את הפרוטסט על אי פרעון על-פי התנאים המפורטים בסעיפים הקטנים הקודמים והנוגעים לפרוטסט מסום מיאון.
- (6) פרוטסט מסום מיאון פירושו הימנעות מקיבול השטר לפרעון וכן פרוטסט על אי פרעון.
- (7) ובאם הפסיק הנמשך מלשלם, בין אם הוא קיבל את השטר ובין אם לא, ובמקרה שעוקלו נכסיו עיקול שאינו בר תועלת, אסור לו לאוחז השטר לחזור על הערבים אלא לאחר שהציג את השטר בפני הנמשך לסם פרעון ולאחר הגשת פרוטסט על אי-פרעון.

(8) במקרה והנמסך פסס את הרגל, בין אם הוא קיבל את הסטר ובין אם לא, וכמו כן במקרה ומוסך סטר שהותנה קיבולו פסס את הרגל יהיה במתן צו פסיסת הרגל לכסעצמו מספיק בכדי לאפשר לאוחז כסורה להסתמס בזכויותיו ולחזור על הערבים.

סעיף 183. (1) אוחז הסטר ישלח למסב ולמוסך הודעות תלול מסום מיאון או אי פרעון תוך ארבעה ימי עבודה לאחר יום הפרוססט, או ביום הצגת הסטר לקיבול או לפרעון במידה וכלל תנאי לחזור ללא הוצאות.

(2) על כל מסב להודיע תוך שני ימי עבודה, מיום קבלתו את ההודעה, למסב הבא לפניו, על תוכן ההודעה שקיבלה עם פירוט סמות וכתובות המודיעים הקודמים ובצורה כזו ממסב לאחר עד שמגיעים למוסך הסטר.

(3) המועדים הנזכרים לעיל יחלו ביום קבלת ההודעה הקודמת.

(4) ולגבי כל מסב יחול המועד ביום קבלתו את ההודעה מהמסב הקודם.

(5) בזמן שיוודע לאחד מחותמי הסטר על פי הוראות סעיפים הקטנים הקודמים, עליו להודיע לערבו הרזרבי באותו זמן.

(6) ובמידה ולא פירט אחד המסיבים את כתובתו או שאינה ניתנת לקריאה יסתפק בהודעתו של המסב הקודם.

(7) ורסאי מי סחייב להודיע לערוך את ההודעה בכל צורה שהיא אפילו על-ידי התזרת הסטר עצמו.

(8) ועליו להוכיח כי הוא שלח את ההודעה במועד שנקבע לו.

(9) ויראו כי נהגו בשליחת ההודעה במועד
באם נשלחה בו בדואר רשום וקיימת
תעודת מסירה על כך.

(10) פיגור בשליחת ההודעה הנזכרת, או אי
הצגת הסטר לקיבול או לפרעון, או אי
שליחת הפרוטסט, במועדים שנקבעו להם,
אינו מפקיע שום זכות מהזכויות של מי
שלא פעל בהתאם, אך הוא יהיה אחראי
כפיצוי עבור הנזק שנגרם כתוצאה
מפיגורו או מרשלנותו בתנאי שלא יעלה
הפיצוי את סכום הסטר.

סעיף 184. (1) מוסך, ואיזה מסב או ערב רזרבי, ושאים
לפטור את אוחו הסטר, בעת שעולה לו
הזכות לחזור ולתבוע על-פיו, מלהגיש
פרוטסט מסום מיאון או אי פרעון, וזאת
כאשר נכתב על הסטר "הדרישה ללא הוצאות"
או "ללא פרוטסט" או איזה מונח דומה
החתום בחתימת מי שהתנה על כך.

(2) תנאי כזה אינו פוטר אוחו כסורה מהצגת
הסטר במועדים שנקבעו, ולא משליחת
ההודעות הדרושות.

(3) וכל הסוען כלפי אוחו כסורה באי מילוי
אחרי מועדים אלה עליו הראיה.

(4) ואם תנאי כזה נכתב על ידי המוסך יחול
על כל החותמים.

(5) ואם נכתב על ידי אחד המסיבים או אחד
הערבים הרזרביים, לא יחול אלא עליו
בלבד.

(6) ואם הגיש אוחו הסטר פרוטסט למרות
התנאי, ישא הוא לבדו בהוצאותיו במסירה
והתנאי הוכנס על ידי המוסך.

(7) ובמידה והתנאי הוכנס על ידי מסב או ערב רזרבי עולה הרשות לחזור ולתבוע את הוצאות הפרוטסט מכל החותמים.

סעיף 185. (1) מוסך, קבל, מסב וערב רזרבי של סטר אחראים ביחד ולחוד כלפי האוחז כסורה.

(2) אוחז כסורה רשאי לתבוע אותם יחד ולחוד מבלי לנהוג בהתחייבותם לפי הסדר.

(3) וזכות זו עולה כלפי כל חותם על סטר בעד ערך.

(4) תביעה למשפט נגד אחד המתחייבים אינה מונעת את תביעת היתר אפילו אם התחייבותם באות אחרי אלה שנתבעו לראשונה.

סעיף 186. (1) אוחז בשטר רשאי לדרוס ממי שיש לו זכות לחזור עליו את:

א. סכומי סטרות שלא קובלו או שלא נפרעו עם הריבית במידה והיתה מותנית.

ב. הריבית תיחשב לפי הסיעור החוקי החל מתאריך הגיע זמן הפרעון לגבי סטר שנמסך ובר פרעון בסטח הממלכה הירדנית, ולפי סיעור של 6% לגבי סטרות אחרים.

ג. הוצאות הפרוטסט וההודעות וכו' מההוצאות.

(2) ובמידה והשתמשו בזכות החזרה לפני הגיע מועד פרעון הסטר, ינוכה מערכו סכום, על פי השער הרשמי של הניכוי הנהוג בממלכה הירדנית בעת תאריך החזרה ובמקום שגר בו האוחז כסורה.

סעיף 187. מי שפרע סטר חליפין רשאי לדרוש מאת ערביו את:

א - כל מה שפרע.

ב - הריבית על הסכום שפרע מחושבת לפי השיעור החוקי החל מיום הפרעון לגבי שטרות שנמשכו וברי פרעון בשטח הממלכה הירדנית, ולפי שיעור של 6% לגבי שטרות אחרים.

ג - כל ההוצאות שנשא בהן.

סעיף 188. (1) כל מתחייב שהשתמשו נגדו בזכות החזרה או שהיו מתכוונים לחזור עליו רשאי במקרה והוא פרע את השטר, לדרוש את מסירתו לו יחד עם מסמך הפרוטסט ולקבל תעודת פטור במה שפרע.

(2) כל מסב שפרע סטר רשאי למחוק את היסבו ואת ההיסבים הבאים אחריו.

סעיף 189. (1) במקרה וחזרו על אחד המתחייבים בסכום שלא קובל מהשטר, רשאי מי שפרע סכום זה לדרוש מאוחז השטר לקיים פרעון זה בגוף השטר ולקבל תעודת פטור על כך.

(2) או חזו כשורה חייב בנוסף לכן למסור לפורע עותק מהשטר מאושר על ידו שהינו בהתאם למקור ולמסור לו את מסמך הפרוטסט על מנת לאפשר לו לחזור על אחרים בסכום שהוא פרע.

סעיף 190. בפפירות לסעיף קטן 10 מסעיף 183 מחוק זה:

(1) זכויות או חזו השטר תיפקענה כלפי המסיבים, המושך ואחרים מהמתחייבים, מלבד הקבל, בתום המועדים שנקבעו לביצוע את הבא:

א. הצגת השטרות ברי פרעון בעת הראייה או כתום תקופה קבועה לאחר ראייה.

ב. הגסת פרוטסט על מיאון או על פרעון.

ג. הצגת הסטר לפרעון במידה וכלל תנאי החזרה ללא הוצאות.

(2) אך המוסך לא יהיה פטור אלא אם הוכיח שהמציא תמורה לפרעון בהגיע זמן הפרעון ואז לא תעלה זכות התביעה לאוחז כסורה אלא נגד הנמסך.

(3) ואם לא הוצג הסטר לקיבול במועד שקבע המוסך, תיפקענה זכויות האוחז כסורה לחזור מסום מיאון או אי פרעון, פרט אם הוברר מתוך הביטוי של התנאי, כי המוסך התכוון לפטור את עצמו בלבד מבטוח הקיבול.

(4) ואם היה המסב הוא שהתנה בהיסבו מועד להצגת הסטר לקיבול, ייהנה הוא לבדו ממה שהתנה.

סעיף 191. (1) אם נתעכבה הצגת הסטר או הגסת הפרוטסט במועדים שנקבעו, כתוצאה ממיכסול שאין להתגבר עליו, יוארכו מועדים אלה.

(2) על אוחז הסטר להודיע ללא דיחוי למסב שמסר לו את הסטר על המאורע שאין לו שליטה עליו ולהוכיח את ההודעה הזו על ידי תאריך וחתימה שלו בגוף הסטר או בפתק המצורף אליו.

(3) ועל כל מי שנשלחה לו הודעה להודיע לזה שהסב לו את הסטר, והוציפות תהיה בהתאם לסעיף 183 מחוק זה.

(4) ועל האוחז כסורה, בחילוף המאורע שאין לו שליטה עליו, להציג ללא דיחוי את הסטר לקיבול או לפרעון ועליו להגיש פרוטסט בעת הצורך.

(5) ואם נמסך המאורע שאין שליטה עליו יותר מסלוטים יום מחוסבים מיום הגיע זמן הפרעון עולה הזכות לחזור על המתחייבים ללא צורך בהצגת הסטר או הגשת הפרוטסט.

(6) כשהסטר הוא בר פרעון עם ראייה, או כתום תקופה קבועה לאחר הראייה, תחול התקופה של שלושים יום מתאריך הודעת האוחז כסורה למי שהסב לו את הסטר על אירוע המאורע, אפילו אם תאריך זה הוא לפני תום המועד שנקבע להצגה.

(7) ואם היה הסטר בר פרעון כתום תקופה לאחר ראייה, יוסף לתקופה של שלושים יום את התקופה שנקבעה לפרעון לאחר ראייה.

(8) אין רואים כמאורע שאין שליטה עליו, ענינים הקשורים באיטיות האוחז כסורה, או במי שהורשה על ידו להציג את השטרות או להגיש את הפרוטסט בנוגע להם.

סעיף 192. (1) הגשת הפרוטסט על מיאון או אי פרעון תהיה בהתאם למה שנקבע בחוק הפרוצדורה לשיפוט אזרחי באמצעות הנוטריון הציבורי.

(2) הפרוטסט יופנה למען המתחייב בפרעון הסטר או למען האחרון הידוע שלו, ולמען האנשים שנקבעו בסטר לפרעונו בעת הצורך ולמען מי שקיבלו באמצעות התערבות.

(3) כל מה שיכלול הפרוטסט יהיה בנייר אחד.

סעיף 193. מסמך הפרוטסט יכול עותק מדוייק של הסטר וכל מה שהוכנס בו מביטויי הקיבול, וההיסב עם ציון שם האדם שהומלץ לקיבול הסטר או לפרעונו בעת הצורך. כמו כן יכול התראה לפרעון סכום ויצויין בו קיום או העדרות המתחייב בקיבול או בפרעון וסיבות המיאון לקיבול או לפרעון, ואי יכולת להשיג חתימות או הימנעות מהן והתראת הנוטריון הציבורי לפרעון.

סעיף 194. כל הליך שהוא לא יבוא במקום הפרוטסט אלא במקרה ואבד הסטר, ואז יחולו הוראות הסעיפים מ- 175 עד 180.

סעיף 195. על הנוטריון הציבורי שהוטל עליו לערוך את הפרוטסט להשאיר אצלו עותק נכון מהמקור של הפרוטסט, ולרשום את מסמכי הפרוטסט מדי יום ביומו בשלמותם ובאופן כרונוולוגי בספר מיוחד עם דפים מסופורים ומאושרים כמקובל.

סעיף 196. (1) מי שעולה לו זכות לחזור על אחרים מהערבים על פי סטר חליפין, רשאי לגבות את תמורתו על ידי משיכת סטר חדש בר פרעון בעת הראייה במקום מגורי הערב, אלא אם הותנה אחרת.

(2) ויכלול סטר הבא מכוח החזרה על כל הסכומים שפורטו בסעיפים 186 ו- 187 מחוק זה בנוסף למה ששולם בתור עמילות ומס בולים.

(3) אם היה מושך סטר הבא מכוח החזרה הוא או חזו כשור, ייקבע סכום על אותו בסיס. שבו ייקבע סכום סטר בר פרעון בעת הראייה ובמקום שבו היה הסטר המקורי בר פרעון כלפי המקום שבו נמצא מען הערב.

(4) כשמושך הסטר הבא מכוח החזרה הוא אחד המסיבים, ייקבע סכום על אותו בסיס שבו ייקבע סכום סטר בר פרעון בעת הראייה ובמקום שבו נמצא מען מושך סטר הבא מכוח החזרה כלפי המקום שבו נמצא מען הערב.

סעיף 197. אם התרבו השטרות הבאים מכח החזרה, אסור לדרוש ממוטן השטר המקורי ומכל מסב שלו, אלא בהוצאות של שטר אחד הבא מכוח החזרה.

סעיף 198. לאוחז שטר שהוגש עבורו פרוטסט על אי פרעון, בנוסף לזכות סעולה לו מכוח החזרה לאחר שנקט בהליכים שנקבעו, הזכות לעקל עיקול דזרבי באישור בית המשפט המוסמך, את מטלטלי כל מי שהתחייב על-פי השטר, ואז יונקט בכל ההליכים שנקבעו בחוק הפרוצדורה לשיפוט אזרחי.

פרק שביעי

התערבות

1. הוראות כלליות

סעיף 199. (1) מוטן שטר החליפין, מסבו וערבו הרזרבי רשאים למנות אדם שיקבל או יפרע את השטר בעת הצורך, אדם כזה ייקרא האדם המורשה.

(2) רשאי אדם כל שהוא, על ידי התערבות, ובהתאם לתנאים המפורטים להלן, לקבל את השטר או לפרעו לטובת כל חייב העלול להיות נדרס בו.

(3) המתערב רשאי שיהיה אדם מבתוך, או שיהיה הנמשך או אדם מתחייב על-פי השטר, אך אסור שיהיה הקבל.

(4) המתערב חייב להודיע על התערבותו למי שנעשתה ההתערבות לטובתו תוך שני ימי העבודה הבאים, אחרת יהיה חייב בעת הצורך לפצות בעד הנזק הנגרם כתוצאה מרשלנותו בתנאי שפיצוי זה לא יעלה על סכום השטר.

2. קיבול על ידי התערבות

סעיף 200. (1) הקיבול על ידי התערבות יכול להיעשות בכל המקרים שבהם חייב אוחז הסטר להציגו לקיבול, ועולה לו הזכות לחזור לפני מועד פרעונו.

(2) ואם מונה בסטר הקבל או הפורע בעת הצורך במקום הפרעון, אסור לאוחז כשורה לחזור למי שיצא ממנו המינוי לפני הגיע זמן הפרעון ואף לא לחותמים הבאים אחריו, אלא אם הוצג הסטר לפני מי שמונה לקיבול או לפרעון בעת הצורך וזה מיאן לקבלו והוכח המיאון על ידי מסמך הפרוטסט.

(3) במקרים האחרים רשאי האוחז כשורה לסרב קיבול הבא על ידי התערבות.

(4) ובמידה אם הסכים עליו, הוא מפקיע את זכותו לחזור לפני מועד הפרעון על האדם שלטובתו נעשה הקיבול לחותמים אחריו.

סעיף 201. (1) קיבול שטר על ידי התערבות יירשם בסטר גופו ויחתום עליו המתערב.

(2) בניסוח הקיבול יצויין שם האדם שלטובתו נעשתה ההתערבות, אחרת תיחשב ההתערבות לטובת המושך.

סעיף 202. (1) קבל על ידי התערבות מתחייב כלפי האוחז כשורה וכלפי המסביבים הבאים אחריו במה שהתחייב האדם שלטובתו נעשתה ההתערבות.

(2) רסאי מי שנעשתה ההתערבות לטובתו הוא וערביו, לסרות הקיבול על ידי התערבות, לקבל מאוחז כסורה את הסטר ואת הפרוטסט ואת תעודת הפסור במידה והיתה תעודת פסור וזאת באם פרעו את הסכום שצויין בסעיף 187 מחוק זה.

סעיף 203. (1) מותר לפרוע סטר על ידי התערבות בכל המקרים שבהם עולה הזכות לאוחז כסורה לחזור על המתחייבים ביום הפרעון או לפניו.

(2) פרעון על ידי תשלום כל הסכום שבו היה חייב האדם שלטובתו נעשתה ההתערבות, מסחררת אותו מהחוב.

(3) הפרעון ייעשה לכל היותר ביום האחרון מהתקופה שבה מותר להגיש פרוטסט על אי פרעון.

סעיף 204. (1) במידה וקיים לקבלי הסטר על ידי התערבות, או לממונים לפרעונו בשעת הצורך, מען במקום הפרעון, חייב האוחז כסורה להציג את הסטר לפני כולם ולהגיש פרוטסט על אי פרעון באם יש סיבה לכך, וזאת לכל היותר לאחר יום אחר מהיום האחרון של התקופה שנקבעה להגשת פרוטסט זה.

(2) באם לא הוגש פרוטסט במועד זה, יהיה האדם שמינה את הפורע או האדם שלטובתו נעשה הקיבול וכל המסיבים הבאים אחריו, פטורים מהתחייבותיהם, וזאת בכפופות להוראות סעיף קטן (10) מסעיף 183 מחוק זה.

סעיף 205. באם סירב אוחז הסטר את הפרעון מאת המתערב, פוקעת זכותו לחזור על כל מי שהיה פסור כתוצאה מפרעון זה.

סעיף 206. (1) יש להוכיח את הפרעון על ידי התערבות באמצעות מונח שייכתב בסטר המורה כי התמורה נתקבלה ואת סם האדם שלטובתו נעשה הפרעון, אחרת ייחשב הפרעון כאילו נעשה לטובת המושך.

(2) הסטר חייב להימסר לפורע וכן את תעודת הפרוטסט במידה והיה פרוטסט.

סעיף 207. (1) פורע על ידי התערבות מקנה לעצמו את כל הזכויות הנובעות מהסטר כלפי מי שלטובתו נעשה הפרעון וכלפי כל אלה שהתחייבו לזה האחרון על-פי הסטר, אך אסור לפורע זה להסב את הסטר.

(2) המסיבים הבאים אחרי מי שנעשה הפרעון לטובתו יהיו פטורים.

(3) ואם ניגשו מספר אנשים לפרעון על ידי התערבות תינתן העדיפות לזה הפוטר מספר גדול יותר של מתחייבים.

(4) ומי שהתערב לפרעון והוא יודע כי בהתערבותו קיימת הפרה להוראה הדינית, פוקעת זכותו לחזור על אלה שהיו מתפטרים לולא התערבות זו.

פרק שמיני

ריבוי עותקים

סעיף 208. (1) מותר למסוך סטר חליפין במספר עותקים שאחד זהה לשני.

(2) ועל כל עותק יירשם מספר הסטר אחרת ייחשב כל עותק כסטר נפרד.

(3) כל אוהז סטר שלא נזכר בו כי הוא בעותק אחד רשאי לדרוש עותקים ממנו על חשבוננו.

(4) ולשם הגשמת הדבר עליו לחזור אל האדם שהסב לו את השטר וזה בתורו יעזור לו לחזור אל המסב הקודם וברציפות כזו יגיע אל המושך.

(5) על כל מסב לרשום את הסבתו על העותקים החדשים.

סעיף 209. (1) פרעון שטר על פי אחד מעותקיו משחרר מהחוב אף שלא הותנה בו כי פרעון כזה מבטל את כוח העותקים האחרים.

(2) אך הנמשך יישאר חייב בפרעון על פי כל עותק שקובל על ידו ולא התזירו לעצמו.

(3) וכן המסב שהסב עותקים של השטר לאנשים שונים והמסיבים הבאים אחריו חייבים על-פי כל העותקים הנושאים את חתימותיהם ושלא הוחזרו.

סעיף 210. (1) השולח אחד מעותקי השטר לקיבול להבהיר ביתר העותקים את שם מחזיק העותק ההוא.

(2) ועל זה האחרון למסור לאוחז כשורה כל עותק אחר ובאם סירב למסרם לא יהיה לאוחז כשורה זכות לחזור אלא אם הוכיח על ידי תעודת העדה:

א - שהעותק שנשלח לקיבול לא נמסר לו בעת דרישתו.

ב - שהקיבול או הפרעון לא נעשה באמצעות עותק אחר.

2. העותקים

סעיף 211. (1) אוחו השטר רשאי לערוך ממנו עותקים.

(2) העותקים חייבים להתאים לסטר המקורי לחלוטין כולל היסבים ופירוטים אחרים הרשומים בו, כן יש לרשום על העותקים כי הם מתאימים למקור עד לפרט זה וזה.

(3) ומותר להסב את העותק ולערוב אותו באופן רזרבי באנתו אופן שעושים במקור.

(4) ולעותק זה יהיה תחולה חוקית כמו למקור.

סעיף 212. (1) יש לפרט בעותק הסטר את סם המחזיק במקור.

(2) ועל זה האחרון למסור את המקור לאוחז כסורה של העותק ובאם נמנע מכן יהיה לאוחז העותק הזכות לחזור על מסיביו או עיביו הרזרביים מלבד אם הוכח על-ידי פרוטסט כי המקור לא נמסר לו על-פי דרישתו.

(3) ואם נכתב על המקור לאחר ההיסב האחרון ולפני עריכת העותק את המונח "מרגע זה לא יתכן היסב אלא על גבי העותק" או כל מונח אחר דומה יהיה כל היסב שייכתב על המקור לאחר מכן בטל.

פרק תשיעי

סילוף

סעיף 213. אם נעשה סילוף בתוכן הסטר יהיו חותמיו שחתמו לאחר מכן עליו ובהתאם לתוכנו המסולף חייבים לפיו, החותמים הקודמים יהיו חייבים עלפי התוכן המקורי.

פרק עשירי

התיישנות

- סעיף 214. (1) כל תביעה הנובעת מסטר חליפין תיפקע בתוקף התיישנות כלפי הקבל כעבור חמש שנים מתאריך הגיע זמן הפרעון.
- (2) תביעות האוחזו כשורה כלפי המושך או כלפי המסיבים תיפקענה כעבור שנתיים מיום הפרוטסט שהוגש בזמן הנכון או מיום הגיע זמן הפרעון במידה וכלל הסטר תנאי החזרה ללא הוצאות.
- (3) תביעות המסיבים חלק כלפי האחר או כלפי המושך תיפקענה כעבור שנה מהיום שבו נפרע השטר על ידי המסב או כעבור שנה מהיום שבו נעשתה התביעה.
- סעיף 215. (1) במידה ונעשתה תביעה, לא יתולו מועדי ההתיישנות אלא מהיום שבו ננקט ההליך האחרון.
- (2) ולא תחול התיישנות זו באם הוצא פסק-דין על החוב או שאושר על-פי תעודה נפרדת או שהמתחייב פרע או תו על-פי צו מבית המשפט.
- סעיף 216. אין בהפסקת ההתיישנות תחולה אלא לגבי מי שננקט כלפיו ההליך המפסיק את תחולתה.
- סעיף 217. למרות שזמן ההתיישנות לגבי סטר החליפין ויתר השטרות המסחריים פג, רשאי הנושה לערוך תביעה תוך תקופת ההתיישנות הרגילה לגבי חוב אזרחי שעל פיו נמסר השטר המסחרי והשטר יתקבל בתור ראיה לשם הוכחת תביעה זו.

סעיף 218. (1) אם תאריך פרעון השטר נזדמן ביום שבתון רשמי, אסור לדרוש את פרעונו אלא ביום העבודה הבא.

(2) כמו כן אסור לנקוט בשום הליך אחר הנוגע לשטר ובאופן מיוחד הצגתו לקיבול או הגשת פרוטסט אלא ביום עבודה.

(3) ובאם היתה חובה לנקוט באחד ההליכים בתקופה שנקבעה שהיום האחרון בה הוא יום שבתון רשמי תוארך תקופה זו עד ליום העבודה הבא.

(4) ימי שבתון רשמי המזדמנות בתוך התקופה ייחשבו כחלק ממנה.

סעיף 219. אין לקחת בחשבון, בתקופה החוקית או החוזית, את היום הראשון ממנה,

סעיף 220. אסור להעניק שום תקופה משפטית או חוקית אלא במקרים שצויינו בסעיפים 190 ו-200 מחוק זה.

סעיף 221. (1) בספר זה פירוש המונח חתימה, תותמת וטביעת אצבעות.

(2) וכל חותמת או טביעת אצבעות חייבים להיות מאומתים על-ידי עד שיעיד כי הם חתמו בנוכחותו וידעו על מה שהם חותמים.

חלק שני

שטר לפקודה

סעיף 222. שטר לפקודה יכלול את הפרטים דלהלן:

א - תנאי לפקודה או המונח (שטר לפקודה) או (כומפיאלה), הכתובים בגוף השטר באותה שפה שבה נכתב.

ב - הבטחה ללא תנאי בתשלום טכום מסויים בכסף.

ג - תאריך לפרעון.

ד - מקום לפרעון.

ה - שם המוטב או לפקודתו.

ו - תאריך עריכת הסטר ומקום עריכתו.

ז - חתימת מי שעשה את הסטר (העורך).

סעיף 223. סטר חסר בו אחד מהפרטים הנזכרים בסעיף הקודם אינו נחשב כסטר לפקודה אלא במקרים המפורטים בסעיפים הקטנים הבאים:

א - סטר שחסר בו ציון תאריך לפרעון יהיה בר-פרעון בעת הראייה.

ב - סטר לפקודה שלא נזכר בו מקום לפרעון יהיה מקום פרעונו המקום הרשום על ידי שם העורך, וייחשב כמקום מגוריו באותו זמן.

ג - ואם לא נזכר מקום לפרעון על ידי שם העורך או באיזה מקום אחר בגוף הסטר לפקודה, ייחשב מקום עבודת העורך או מקום מגוריו כמקום לפרעון.

ד - סטר לפקודה שלא צויין בו מקום עריכתו, ייחשב כי נערך במקום הרשום על ידי שם העורך, ובאם לא נזכר בשטר מקום העורך בפירוש ייחשב כי נערך במקום שבו חתם העורך על הסטר למעשה.

ה - אם היה חסר בשטר את ציון תאריך עריכתו, ייחשב התאריך האמיתי שבו נמסר הסטר למוטב או לאוחז כתאריך עריכתו.

ו - ואם חסר בגוף הסטר לפקודה את ציון המילה (סטר לפקודה או כומפיאלה) והיתה התמצית של התוכן מורה שהוא סטר לפקודה ייחשב בתור שכזה.

סעיף 224. ההוראות הנוגעות לסטר החליפין לגבי הסבתו, תאריך פרעונו, פרעונו למעשה, חזרה מסיבת אי פרעון, פרוסט, פרעון באמצעות צד שלישי, עותקים, סילוף, התישנות, ימי סבתון רשמיים, חישוב הארכות ומועדים, איסור הענקת תקופות מספטיות או חוקיות, ועיקול רזרבי ינהגו בכולם לגבי סטר לפקודה באותה מידה שאינן סותרות את תוכנו.

סעיף 225. על סטר לפקודה תחולנה ההוראות הנוגעות לסטר חליפין בר פרעון במקום מגורי אחד הצדדים או במקום אחר שאינו מקום מגורי הנססך, וכן התנאת תשלום ריבית, הניגוד בפרטים לגבי הסכום שיש לפרעו, והמסקנות הנובעות מהחתימה, חתימת אדם בדוי, או אדם שחרג מתחום הרשאתו.

סעיף 226. כן תחולנה על סטר לפקודה את הוראות סטר החליפין הנוגעות לערבות הרזרבית, ואם לא נזכר כביטוי הערבות הרזרבית את שם הנערב, תיחשב כאילו נעשתה לטובת העורך סטר לפקודה.

סעיף 227. (1) עורך סטר לפקודה מתחייב באותם הדברים שבהם מתחייב קבל סטר החליפין.

(2) שטרות לפקודה ברי פרעון בתום תקופה קבועה מיום הראייה יש להציגם בפני העורך במועד המפורט בסעיף (154) על מנת שיסמן את ראייתם בתוספת תאריך וחתימה עליהם.

(3) תקופה זו תחל מיום הסימון הנזכר.

(4) באם נמנע העורך לשים את הסימון האמור
יש להוכיח הימנעות זו על ידי פרוטסט
שתאריכו יהווה ראסיתה של התקופה
הקבועה אחרי הראייה.

חלק שלישי

שיק

פרק ראשון

עריכתו ותוכנו

סעיף 228. השיק יכלול את הפרטים הבאים:

- א - את המלה (שיק) הנכתבת בגוף השטר
באותה שפה שבה הוא נכתב.
- ב - פקודה ללא תנאי לפרוע סכום מסויים
בכסף.
- ג - שם המתחייב בפרעון (הנמסך).
- ד - מקום הפרעון.
- ה - תאריך עריכת השיק ומקום עריכתו.
- ו - חתימת עורך השיק (המוסך).

סעיף 229. שיק שחטר בו אחד הפרטים האמורים אינו
נחשב כשיק אלא במקרים המפורטים בסעיפים
הקטנים הבאים:

- א - באם לא צויין מקום לפרעון, יהיה מקום
פרעונו המקום הרשום על ידי שם הנמסך,
ובאם צויין מספר מקומות על ידי שם
הנמסך, יהיה המקום הראשון הרשום בשיק
מקום לפרעון.

ב - ואם חסר יהיה בשיק אחד מהפרטים האלה או איזה פרט אחר, יהיה בר פרעון במקום שבו נמצא מקום העסקים הראשי של הנמשך.

ג - ואם חסר היה בו פירוט מקום העריכה, ייחשב כי נערך במקום הרשום על ידי שם המושך, ובאם לא נזכר מקום עריכה זה, ייחשב כי נערך במקום שבו נמסר למוטב.

ד - ובאם חסרה המלה (שיק), אך מראהו המקובל מורה כי הוא שיק.

סעיף 230. (1) אסור למשוך שיקים אלא על בנקים.

(2) שיקים שהוצאו בתוך הממלכה הירדנית וברי פרעון נה אך נמסכו על גופים שאינם בנקים ובצורת שיקים אינם נחשבים כשיקים נכונים.

סעיף 231. (1) אסור להוציא שיק אלא אם היה למוטב אצל הנמשך בזמן עריכת השיק כסף לשימושו החופשי על ידי משיכה בשיק, בהתאם להסכם מפורש או מיכללא ביניהם.

(2) על מושך שיק המושך לעצמו או לפקודת אדם אחר, להמציא כיסוי לפרעון.

(3) ובכל זאת יישאר המושך לחשבון אחר אחראי באופן אישי כלפי המסיבים או כלפי האוחז בלבד.

(4) במקרה של הכחשה, על המושך בלבד להוכיח כי היה אצל הנמשך, בעת עריכת השיק, כיסוי לפרעון ולא יהיה ערב לפרעונו אפילו אם הוגש פרוטסט במועדים שנקבעו.

סעיף 232. (1) אין קיבול לגבי שיקים דאם נכתב על השיק ביטוי של קיבול ייחשב כאילו לא היה.

(2) אך הנמשך רשאי לסמן על השיק, וסימון זה פירושו מציאת כיסוי לפרעון ביום הסימון.

סעיף 233. (1) מותר להתנות את פרעון השיק:

א. לאדם מסויים בשמו עם האיזכור בפירוש הביסוי לפקודה או בלי לזכור את הביסוי לפקודה.

ב. לאדם מסויים בשמו עם האיזכור בפירוש לא לפקודה או איזה ביסוי אחר המורה על קיום תנאי זה.

ג. למרכ"ז.

(2) שיק שנמשך לטובת אדם מסויים בשמו והכולל את הביסוי (או למרכ"ז) או איזה סוגת אחר המראה על פירוש זה, ייחשב כשיק למרכ"ז.

(3) שיקים הכוללים את התנאי (בלתי ניתנים לסיחור) אינם נפרעים רק לאלה שקיבלו אותם ברורים בתנאי זה.

סעיף 234. (1) מותר למסוך שיק לפקודת המוסך עצמו.

(2) ומותר למסכו לחשבון אדם אחר.

(3) זאסור למסוך את השיק על המוסך עצמו אלא במידה והוא נמשך ממוסד אחר על מוסד שני ושניהם שייכים למוסך עצמו, ובתנאי שלא יהיה מסוך למרכ"ז.

סעיף 235. התנאת נסיאת ריבית בשיק תיחשב כאילו לא היתה.

סעיף 236. מותר להתנות את פרעון השיק במקום מען אחד הצדדים בין שמקום זה הוא מקום מען הנמשך ובין שלא ובתנאי שצד זה יהיה בנק.

סעיף 237. על השיק תחולנה הוראות הסעיפים 138 ו-139 הנוגעות לסטר החליפין.

סעיף 238. המוסך ערב לפרעון, וכל תנאי המסחר את המוסך מערבות זו ייחשב כאילו לא היה.

פרק כני

סיחור השיק

סעיף 239. (1) שיק שהותנה פרעונו לאדם מסויים בסמוך מותר לסחור בו על ידי הסבה אפילו אם לא נזכרה בו בפירוש המלה (לפקודה).

(2) שיק שהותנה פרעונו לאדם מסויים בסמוך והרסום בו המונח (לא לפקודה) או איזה מונח אחר דומה, יהיה סיחורו כפוף להוראות שטר החוב שנקבעו בחוק האזרחי בלבד.

(3) הסבה תיתכן גם למוסך עצמו או לאיזה מתחייב אחר ולכל אלה הזכות להסב את השיק.

סעיף 240. (1) ההיסב חייב להיות ללא תנאי וכל תנאי שצויין בהיסב ייחשב כאילו לא היה.

(2) היסב חלקי יהיה בסל וכן היסב של הנמשך.

(3) היסב למוכ"ז ייחשב כהיסב על החלק.

(4) היסב לנמשך ייחשב כעבירה מסוג (איצאל), אלא אם היה לנמשך מספר מוסדות וההיסב נעשה לטובת מוסד שאינו המוסד שנמשך עליו השיק.

סעיף 241. על השיק תחולנה הוראות הסעיפים 143, 144, 145, 146, ו-148 מחק זה הנוגעות לסטר החליפין.

סעיף 242. היסב הרסום על שיק למוכ"ז מטיל על המסב את האחריות על פי ההוראות הנוגעות לחזרה אך ההיסב אינו הופך את השיק כשיק למוכ"ז.

סעיף 243. (ז) היסב שנעשה אחרי פרוטסט או שנעשה אחרי התקופה שנקבעה להגשת הפרוטסט תחולנה עליו הוראות הנוגעות לשטר החוב שנקבעו בחוק האזרחי.

(2) היסב בלי תאריך ייחשב כי נעשה לפני הגשת הפרוטסט, אפילו אם נעשה לפני תום התקופה האמורה בסעיף הקסן הקודם מלבד אם הוכח ההיפך.

(3) ואסור להקדים את תאריכי ההיסבים ובאם נעשה הדבר ייחשב כזיוף.

פרק שלישי

ערבות רורבית

סעיף 244. על השיק תחולנה הוראות הסעיפים 161, 162 ו-163 הנוגעות לשטר החליפין, פרט למה שצויין בסעיף 162 על הרשות לערוב מסעם הנמשך.

פרק רביעי

הגשת השיק ופרעונו

סעיף 245. (1) השיק יהיה בר פרעון בעת הראייה וכל פרט הסותר את זה ייחשב כאילו לא היה.

(2) שיק המוגש לפרעון לפני התאריך הרסום בו כתאריך הוצאתו הוא בר פרעון ביום הגשתו.

סעיף 246. (1) סיק שנמשך בממלכה הירדנית ובר פרעון
בה יש להגישו לפרעון תוך שלושים יום.

(2) ובאם נמשך מחוץ לממלכה הירדנית ובר-
פרעון בתוכה יש להגישו תוך ששים יום
באם מקום הוצאתו נמצא באירופה או
באינו ארץ אחרת המצויה על חופי הים
התיכון ובתוך תשעים יום באם מקום
הוצאתו נמצא בארץ שאינה במקומות
שנזכרו לעיל.

(3) המועד שנזכר לעיל יתחיל מהיום הרשום
בסיק כתאריך הוצאתו.

סעיף 247. באם נמשך סיק בין שתי ארצות בעלי לוח
שנתי שונה יוחזר תאריך הוצאתו ליום
המקביל בלוח ארץ הפרעון.

סעיף 248. הגשת סיק לאחר ממרכזי הסילוקין תיחסב
כהגשה לפרעון.

סעיף 249. (1) על הנמשך לפרוע את סכום השיק אפילו
לאחרי הזמן שנקבע להגשתו.

(2) ואין לקבל התנגדות המוסך לפרעון אלא
במקרה ואבר השיק או במקרה שאוחזו פסס
את הרגל.

(3) ובאם התנגד המוסך על אף איסור זה,
מסיבות אחרות, חייב בית המשפט, על פי
בקשת האוחז, לצוות על הסרת ההתנגדות
גם במקרה של הגשת תביעה מקורית.

סעיף 250. באם נפטר המוסך או איבד את כסירותו או
פסס את הרגל לאחר עריכת השיק, אין לזה
השפעה על המצב החוקי של השיק.

סעיף 251. (1) אם פרע הנמסך את סכום השיק, רכאי הוא לבקש את קבלתו מאת האוחז וחתום על-ידו על פטור.

(2) אסור לאוחז להימנע מקבלת פרעון חלקי, ובאם היה הכיסוי פחות מסכום השיק, רכאי האוחז לדרוש פרעון סכום השווה לכיסוי.

(3) ובאם היה הפרעון חלקי רכאי הנמסך לבקש קיום הוכחת פרעון זה בגוף השיק ולבקש פטור על כך.

(4) כל מה שייפרע מסכום השיק מסחרר את מושכו, מסיביו וערביו הרזרביים ועל אוחז השיק להגיש פרוססס על הסכום שנשאר.

סעיף 252. (1) באם הוגשו מספר שיקים בעת ובעונה אחת ולא היה אצל הנמסך כיסוי מספיק לפרעון כולם יש לנהוג לפי הסדר הכרונולוגי של תאריך הוצאתם.

(2) ובאם היו השיקים המוגשים תלושים מפנקס אחד ונושאים תאריך הוצאה אחד, תינתן עדיפות לשיק שיש לו מספר קודם.

סעיף 253. (1) מי שמסלק סכום של שיק ללא התנגדות של מישהוא ייחשב הסילוק כחוקי מבלי לפגוע בהוראות סעיף 270.

(2) ובאם פרע הנמסך סכום של שיק הניתן להיסב חייב הוא להיווכח מסדר רציפות ההיסבים ואינו חייב להיווכח מנכונות חתימות המסיבים.

סעיף 254. (1) אם הותנה פרעון שיק במטבע טאינו במחזור בתוך הסמלכה הירדנית, מותר לפרוע את סכומו במועד שנקבע להגשתו במטבע ירדני לפי הסער ביום הפרעון.

(2) ובאם לא בוצע הפרעון ביום ההצגה, לאוחז הברירה לבקש את סכום הסיק במטבע ירדני מחושב לפי הסער ביום ההצגה או ביום הפרעון.

(3) ובאם הוצג הסיק בפעם הראשונה לאחר תום התקופה שנקבעה להצגתו יהיה הסער כפי שסדר באותו יום שבו תמה התקופה שנקבעה להצגה.

(4) הנוהג המקובל בממלכה הירדנית לשער מטבע הזר הוא הקובע, אך רשאי המוסך לקבוע סער בגוף הסיק סלפיו ייחשב הסכום העומד לפרעון.

(5) ההוראות האמורות לעיל לא תחולנה באם התנה המוסך כי הפרעון יהיה במטבע זר מסויים.

(6) ובאם נקבע סכום הסיק במטבע הנושא שם מסותף אך ערכו שונה בין ארץ עריכתו לבין ארץ פרעונו, יש להניח כי הפרעון יהיה במטבע של ארץ הפרעון.

סעיף 255. על הסיק תחולנה הוראות הסעיפים 175, 177, 178, 179 ו-180 הנוגעות לשטר החליפין.

פרק חמישי

סיק משורטט וסיק שנכנס לחשבון

סעיף 256. (1) מוסך הסיק או אוחזו רשאים לשרטטו.

(2) לשרטוט זה יהיו השפעות המנויות בסעיף הבא.

(3) השרטוט ייעשה על ידי רישום שני קווים מקבילים על פני הסיק.

(4) הסרטוט יכול להיות כללי או מיוחד.

(5) ובאם לא נכתב בין שני הקווים סום פרט, או שנכתב בין שני הקווים את המונח (בנק) או כל מונח אחר בסובן זה, יהא הסרטוט כללי.

(6) ובאם נכתב בין שני הקווים סם של בנק מסויים יהא הסרטוט מיוחד.

(7) ואפשר להפוך סרטוט כללי לסרטוט מיוחד אך אי אפשר להפוך סרטוט מיוחד לסרטוט כללי.

(8) כל מחיקה של הסרטוט או של סם הבנק המסויים תיחשב כאילו לא היתה.

סעיף 257. (1) אסור לנמסך לפרוע סיק מסורטט סרטוט כללי אלא לאחד מלקוחותיו או לבנק אחר.

(2) אסור לנמסך לפרוע סיק מסורטט סרטוט מיוחד אלא לבנק המסויים או לסוכנו במידה שבנק זה הוא הנמסך.

(3) ובכל זאת רשאי הבנק המסויים לפנות לבנק אחר בכדי לגבות את סכום הסיק.

(4) אסור לבנק לקבל סיק מסורטט אלא מאחד מלקוחותיו או מבנק אחר, ואסור לו לגבות את סכומו לחסבון אנשים אחרים מלבד אלה שנזכרו.

(5) ובאם נשא הסיק מספר סרטוטים מיוחדים, אסור לנמסך לפרעו אלא אם נשא שני סרטוטים שאחד מהם לשם גביית סכומו באמצעות מסלקה.

(6) ובאם לא ינהג הנמסך או הבנק על פי ההוראות הנ"ל יהיה חייב בפיצוי עבור כל נזק עד לסכום הסיק.

סעיף 258. (1) מוסך השיק או אוחזו רשאים למנוע את פרעונו במזומנים על ידי רישום המשפט הבא מאחורי השיק "להכניסו לחשבון" או כל ביטוי אחר דומה, ובמקרה זה אין אפשרות לפרוע את השיק על ידי הנמשך אל בדרך הרישום בספרים "לזכות בו חשבון או העברה או סילוקין", הרישום בספרים יהיה במקום הפרעון.

(2) וכל מחיקה של הביטוי "להכניסו לחשבון" תהיה בטלה.

(3) אם לא ינהג הנמשך על-פי ההוראות האמורות לעיל תחול עליו האחריות לפצות על כל נזק שלא יעלה על סכום השיק.

סעיף 259. הוראות הסעיף הקודם תחולנה על שיקים הכוללים את תנאי ההכנסה לחשבון ושהוצאו מחוץ למסלכה הירדנית.

פרק שישי

חזרה מסיבת אי פרעון

סעיף 260. (1) אוחזו בשיק שלא נפרע סכומו לאחר שהציגו בזמן שנקבע, רשאי לחזור על המסיבים ועל המוסך ואחרים מהמתחייבים בו ולאחר שהוכיח את ההימנעות מפרעון באחת הדרכים הבאות:

א. על ידי תעודת פרוססט רשמית.
ב. על ידי הודעה כתובה עם תאריך על גוף השיק מטעם הנמשך עם ציון יום הצנתו.

ג. על ידי הודעה עם תאריך שהוצאה ממסלכה בה יצוין כי השיק הוצג תוך התקופה שנקבעה ולא נפרע.

(2) המונח פרוטסט לפי חוק זה כולל את שתי ההודעות שצוייננו בסעיפים קטנים (ב' ו-ג') מסעיף זה אלא אם צויין אחרת.

פרק כביעי

פרוטסט

- סעיף 261. (1) הימנעות מפרעון יש להוכיחה באחד הדרכים המפורטים בסעיף הקודם לפני תום התקופה שנקבעה להצגה.
- (2) ובאם ההצגה נעשתה ביום האחרון מתקופה זו, מותר להוכיח את ההימנעות ביום העבודה הבא.
- סעיף 262. על השיק תחולנה הוראות הסעיפים 183, 184 ו-185 מחוק זה הנוגעות לשטר החליפין.
- סעיף 263. אוחז בשיק רשאי לדרוש מאלה שיש לו הזכות לחזור עליהם את הבא:
- א - את סכום השיק הבלתי נפרע.
- ב - את הריבית החל מיום ההצגה מחושבת לפי השיעור החוקי לגבי שיקים נמשכים כממלכה הירדנית וברי פרעון בה ובשיעור של 6% לגבי שיקים אחרים.
- ג - הוצאות הפרוטסט וההודעות וכו'... מההוצאות.
- סעיף 264. מי שפרע שיק רשאי לדרוש מאת ערביו את הבא:
- א - את כל מה שפרע.

ג - ריבית על הסכום ספרע מחוסבת לפי הסיעור החוקי החל מיום הפרעון, לגבי סיקים נמסכים וברי פרעון במסלכה הירדנית, ומחוסבת לפי סיעור של 6% לגבי סיקים אחרים.

ג - ההוצאות שנשא בהן.

סעיף 265. על הסיק תחולנה הוראות הסעיפים 188, 192 ו-193 מחוק זה והנוגעות לסטר החליפין.

סעיף 266. (1) אם חל עיכוב סאין להתגבר עליו בהצגת הסיק או בהגשת הפרוטסט או המסמך במקום הפרוטסט במועדים שנקבעו, יוארכו מועדים אלה.

(2) על אוחו הסיק להודיע ללא דיחוי למסב על המאורע הנובע מכוח עליון ועליו להוכיח את ההודעה על ידי תאריך וחתימה בגוף הסיק או בפתק הנספח אליו.

(3) מי שנשלחה לו הודעה חייב להודיע למי שהסב לו את הסיק ללא עיכוב, וכל זה ייעשה ברציפות ולפי הסדר על-פי סעיף 183 מחוק זה.

(4) לאחר העלמות המאורע הנובע מכוח עליון, על האוחז להציג את הסיק לפרעון ללא התמהמהות ובעת הצורך עליו להגיש פרוטסט או לנקוט במה שיבוא במקומו.

(5) ובאם נמשך המאורע הנובע מכוח עליון למעלה מחמישה עשרה ימים מחוסבים החל מיום הודעת האוחז למסב על המאורע הנובע מכוח עליון - ואף סיום זה נופל לפני תום התקופה שנקבעה להצגת הסיק - הזכות עולה לחזור על המתחייבים ללא צורך בהצגת הסיק או בהגשת הפרוטסט או במה שיבוא במקום הפרוטסט.

(6) אין לראות במארז הנובע מכוח עליון
אותו מארז הקסור בענינים האישיים
של אוהזו השיק באופן מוחלט או בענינים
האישיים של סורשהו כהצנת השיק או
בהגשת הפרוטסט או כמה סיבוג במקום
הפרוטסט.

פרק שמיני

התרבות העותקים

סעיף 267. (1) מלבר השיק למוכ"ז עולה הרשות למסוך
שיק במספר עותקים שאחד זהה עם השני
באם נמסך בארץ מסוימת ובר פרעון
בארץ אחרת או בר פרעון בחלק מאותה
ארץ מסוימת הנמצא מעבר לים או להיפך,
או שנמסך בארץ מסוימת ובר פרעון
בחלק או בחלקים שונים אותה ארץ,
הנמצאים מעבר לים.

(2) באם נמסך שיק במספר עותקים יש לרשום
בגוף כל שיק את מספרו, אחרת ייחשב כל
עותק בתור שיק נפרד.

סעיף 268. על השיק יחולו הוראות סעיף 209 מתוק זה
הנוגעות לשטר החליפין.

פרק תשיעי

סילוף

סעיף 269. על השיק תחולנה הוראות סעיף 213 הנוגעת
לשטר החליפין.

סעיף 270. (1) הנמסך הוא לברו שיסא בנוק הנובע משיק
מזויף או מסולף, באם אין ליחס שום
אסמה למוסך שסמו סופיע בשיק.

(2) ובאופן מיוחד יהיה המוסך אסב באב
אינו סומר בזהירות ראויה על פנקס
הסיקים שנמסר לו.

פרק עשירי

התיכנות

סעיף 271. (1) תביעה של אוחז הסיק כלפי הנמסך תיפקע
בתום חמש שנים מהיום שבו פגה התקופה
להצגת הסיק לפרעון.

(2) תביעות הקשורות בחזרת האוחז על
המסיבים, המוסך והמתחייבים האחרים
תיפקענה בתום שישה חודשים מהיום שבו
פגה התקופה להצגה.

(3) תביעות הקשורות בחזרת המתחייבים
בפרעון הסיק חלק על החלק האחר תיפקענה
בתום שישה חודשים מהיום שבו פרע
המתחייב את התחייבותו או מהיום שבו
נעשתה תביעת החזרה.

(4) תביעות נגד המוסך שלא הפקיד כיסוי
לפרעון או הפקידו ולאחר מכן מסכו
כולו או מקצתו, וכן תביעות נגד יתר
המתחייבים שהסיגו יתרונות בלתי
ליגאליים לא תיפקענה בתום התקופות
האמורות לעיל.

סעיף 272. על הסיק תחולנה הוראות הסעיפים 215, 216,
217 ו-220 מחוק זה והנוגעות לסטר החליפין.

פרק אחד עשר

הוראות כלליות

סעיף 273. נושה המקבל סיק חדש כתמורה לחובו היסן אינו מחוט את החוב היסן, החוב היסן יישאר קיים עם כל ערבויותיו עד שייפרע סכום סיק זה.

סעיף 274. על הסיק תחולנה הוראות סעיף 198 מחוק זה הנוגעות לסטר החליפין.

סעיף 275. (1) הרוסם בסיק תאריך שאינו נכון, והמוסך סיק על גוף שאינו בנק, יהיה צפוי לקנס שלא יעלה על חמישים דינארים.

(2) מסב ראסון טל סיק או אוחו הרוסם בו תאריך מאוחר או קודם לתאריך הסבתו יהיה צפוי לאותו עונש.

(3) ואין לאף אחד מהם הזכות לחזור על אחרים בסכום קנס זה.

(4) המוסך סיק שאין לו כיסוי מלא לפני מסיבתו יהיה צפוי גם לקנס זה.

(5) עונש זה יוטל בנוסף להטלת העונשים על-פי החוק הפלילי בעת הצורך.

(6) המוסך סיק טלא צויין בו מקום הוצאתו או לא צויין בו תאריך, יהיה צפוי לקנס טלא יעלה על חמיסה דינארים. עונש כזה יוטל על המסב הראסון לסיק או על המוכ"ז באם חסר בסיק ציון מקום הוצאתו או תאריכו וכן על כל מי ספרע סיק כזה או קיבל אותו בדרך סילוקין.

(7) אין לראות בטיק כי חסר בו ציון מקום
ההוצאה, באם נכללו בו הפרטים
שהוזכרו בסעיף 229 מחוק זה.

סעיף 276. (1) כי בנק שהופקר אצלו כיסוי, ומסר
למפקיד פנקס טיקים ריק על מנת שזה
ימסוך על פיו כספים מהקופה, חייב
לרסום על כל דף ממנו את שם האדם
שלו נמסר הפנקס.

(2) כל עבירה על הוראות סעיף זה מטילה
על העברייין קנס שלא יעלה על חמישה
דינארים.

סעיף 277. כל נמסך המצהיר ביודעין כי מצוי אצלו
כיסוי פחות ממה שיש לו למעשה יהיה צפוי
לקנס שלא יפחת מחמישה דינארים ולא יעלה
על חמישים דינארים.

סעיף 278. (1) באם נעשתה תביעה פלילית על פי סעיף
275 מחוק זה, רטאי התובע האישי לבקש
מאת בית המשפט הפלילי הנוגע בדבר
הוצאת צו הפוסק לו סכום שווה לסכום
הטיק מבלי שזה יפגע בזכותו לגבי כל
הערבויות בסעת הצורך.

(2) לבעל הזכות הרשות באם בחר בכך,
לתבוע את זכויותיו בפני בתי המשפט
הרגילים.

סעיף 279. בנק הממאן בזדון לפרוע טיק שיש לו כיסוי
והנמסך בצורה נכונה עליו, ושל לא הוגשה
התנגדות על פרעונו, יהיה אחראי כלפי
המוסך על כל נזק שהוסב לו כתוצאה מאי
פרעון ועל כל פגיעה בכבודו הכספי.

סעיף 280. בחוק זה המונח בנק פירוטו כל האנשים
והמוסדות המורשים לעסוק בעסקי בנקים.

סעיף 281. ההוראות המוזכרות בחלק "השיק" ואשר יד
להן במקביל הוראות אחרות בחלק "סטר
החליפין" אינן חלות עד לאותה מידה שאינן
סותרות את מהות השיק.

חלק רביעי

יתר הסטרות הניתנים לסיחור
על-ידי היסב

- סעיף 282. (1) כל סטר שבו מתחייב חותמו בפרעון
סכום מסויים בכסף או בסוה כסף
במקום ובמועד מסויים, מותר סיחורו
על ידי היסב באם נמסך בצורה מפורסת
עם הביטוי לפקודה.
- (2) ההיסב יהיה כפוף להוראות סעיף 141
והסעיפים הבאים אחריו והנוגעים
להיסב הכומפיאלה, מלבד אם צויין
בחוק או בסטר עצמו הוראות נוגדות.
- (3) אין לחייב לסעון טיעונים שאינם
נובעים מהסטר עצמו או טיעונים שהם
בלתי יסירים נגד התובע מלבד אם היה
התובע בעל מגמות רעות.
- (4) אין לכפות פרעון אלא תמורת מסירת
הסטר לפקודה שכולל פרטים על הקבלה.
- סעיף 283. באם נמסר סטר חליפין או סטר לפקודה וכו...
מהסטרות הניתנים להיסב, לסם פרעון חוב,
אין לראות בכך חידוש ההסכם אלא אם הוכח
שכוונת הצדדים הייתה להיפך.

חלק חמישי
ניירות ערך סחירים

סעיף 284. מניות, אגרות חוב ותלושי דיורנדה וכו... מהניירות הניתנים לסיחור, אשר מונפקים בכמויות, מקנים זכויות בסכומים שווים של כסף, ואשר ניתנים להערכה באחת הבורסות, מותר שיהיו על סמ או למוכ"ז או לפקודה, ובכפופות להוראות המוזכרות בחוק החברות.

סעיף 285. (1) סטר שנערך למוכ"ז, סיחורו במסירה.

(2) לכל אוחז בשטר זה, יוקנו כל הזכויות הנובעות ממנו, וכל עוד שהחייב לא קיבל התנגדות חוקית, פרעונו לאוחז בשטר פוטר אותו.

(3) אל לו לחייב לבוא בטיעון נגד אוחז השטר אלא באותם הטיעונים המתיחסים לפקיעת השטר או הנובעים מתוכן השטר עצמו.

סעיף 286. (1) לאוחז שטר על סמ הזכות לבקש את רישום שמו בספרי המוסד שהוציא את השטר.

(2) הבעלות על השטר עולה כתוצאה מרישום זה.

סעיף 287. (1) העברת שטר על סמ תושלם על ידי תעודת העברה שתירשם בספרים ותיחתם על ידי המעביר או בא כחו.

(2) למוסד החייב הזכות לבקש, לפני רישום ההעברה, מאת בעל תעודת ההעברה להוכיח את זהותו וכסירותו.

(3) ההעברה מקנה לבעל החדש ששמו נרשם,
זכות קנין אישי וישיב, ואין למוסר
החייב לבוא בטיעונים נגדו הנוגעים
לבעלי הסטר הקודמים.

סעיף 288. מותר שסטרוט על סם יכילו תלושים הניתנים
לתלישה והמקנים למוכ"ז זכות לגבות זיכויים,
דיוידנדה וריבית (סטרוט אלו נקראים
מעורבים).

סעיף 289. (1) ניירות ערך לפקודה סיחורם בהיסב.

(2) ההיסב יהיה כפוף ליתרונות החלות על
היסב סטר החליפין מלבד באם קיימות
הוראות נוגדות בחוקים ובתקנות או
הנובעות ממהות נייר הערך.

הספר הרביעי

פסרה מונעת מפשיטת רגל

חלק ראשון

פסרה מונעת

סעיף 290. כל סוחר זכאי לפני הפסיקו מלשלם את
חובותיו או תוך עשרה ימים אחרי הפסקה
זו, לבקש מאת בית המספס בערכאה ראשונה
(בית המספס הבדואי), הנמצא במקום בו
נמצא מקום עסקו הראשי, לקרוא לנושיו
בקדי להציע להם פסרה מונעת מפשיטת רגל.

סעיף 291. (1) על הסוחר להגיש לשם תמיכה בבקשתו
את פנקסי החובה המסחריים הערוכים
כנהוג מלפני שלוש שנים או הערוכים
מיום התעסקותו במסחר באם תקופה זו
פחתה מסלוש שנים, כמו כן עליו להגיש
תעודה המוכיחה את רישומו בספר הסוחרים
ודו"ח אומדני מפורס על עסקיו, על
סמות כל נושיו, וכמה הוא חייב לכל
אחד מהם עם מקום מגוריו.

(2) על הסוחר להבהיר את הסיבות שהניעו אותו לבקש את הפטרה, את ממוצע החלוקה שהוא מתכוון להציע לנוסיו, ואת הסיבות המונעות ממנו לגלות מיד את כל הצעותיו כמו כן עליו לקבוע את הערבויות הנכסיות או האיסיים שהוא מוכן לתת לנוסיו.

(3) על כל פנים אסור שהממוצע המוצע יהיה פחות מסלוסיים אחוז מחובותיו המקוריים הרגילים באם תקופת הפרעון היתה שנה אחת, ולא יהיה פחות מחמיסיים אחוז באם תקופת הפרעון היתה שמונה עשר חודשים, ולא יהיה פחות מסבעים וחמישה אחוז באם תקופת הפרעון היתה שלוש שנים.

סעיף 292. (1) על כית המספספס לאחר סמיעתו את טענות התביעה הכללית להחליט בדרך הדיונים לסרב לבקשה:

א. באם המבקש לא הגיש את הפנקסים ואת המסמכים המפורטים בסעיף הקודם.

ב. באם נשפט מקודם על פסיסת רגל במירמה, זיוף, גניבה, שימוש לרעה בנאמנות, דמאות, מעילה בניהול כספים ציבוריים, או לא קיים את אשר התחייב בפטרה מונעת קודמת, או שהוכרז קודם כפושט רגל ולא פרע את חובות כל נוסיו בשלמות או לא קיים את חובות הפטרה בשלמותם.

ג. באם לא הגיש ערבויות מספיקות לסם ביצוע חלוקת הממוצע המוצע.

ד. באם ברח לאחר סגירת כל מקומות עסקיו או באם מעל או גרע במירמה חלק מרכושו.

(2) ובכל המקרים האלה יכריז בית המשפט על דעת עצמו את פסיטת הרגל, אם הפסיק הסוחר מלשלם את חובותיו המסחריים.

סעיף 293. (1) באם נראה לבית המשפט כי הבקשה היא חוקית וראוייה להתקבל רשאי לצוות על פי צו שאינו ניתן לעירעור לקרוא לנושים להופיע בפני שופט ממונה לשם ויכוח ודיון בהצעת הפשרה המונעת.

(2) באם בית המשפט היה מורכב משופט יחיד ימלא בעצמו את תפקידי השופט הממונה.

(3) השופט היחיד רשאי להטיל את התפקידים האמורים, כולם או מקצתם, על אחד משופטי בית משפט השלום שבאיזורו.

(4) השופט הממונה יקבע את מקום האסיפה, תאריכה, ומועדה תוך שלושים יום לכל היותר מיום מתן צו בית המשפט, כמו-כן יקבע את המועד שבו יפורסם צו זה והודעתו לנושים.

(5) ועליו למנות גם נאמן שאינו מהנושים שמתפקידו לפקח בזמן ההוא על ניהול העסק המסחרי ולהוכיח ממה שיש ברשותו וממה שהוא חייב לאחרים ולערוך חקירה בנוגע לאופן התנהגותו של החייב, ולאחר מכן להגיש דו"ח בענין זה לקבוצת הנושים.

(6) ועליו לקבוע למבקש תקופה שלא תעלה על חמישה ימים לשם השלמת הדו"ח הכולל את סמות נושיו במידה והוכיח הסוחר בבקשתו כי אינו יכול להגיש מיד דו"ח זה מושלם.

(7) ועל פי דרישת השופט הממונה יירשמו מתחת לרישום האחרון שבפנקסי הסוחר פרטים בדבר צו בית המשפט וייחתמו בחתימת השופט או הפקיד, ולאחר מכן יוחזרו לסוחר את פנקסיו.

סעיף 294. (1) פקיד בית המשפט יפרסם את הצו באמצעות מודעות מודבקות בסער בית המשפט ובאמצעות פרסום תמציתי באחד העיתונים היומיים ויידרש רישומו בפנקס הסוחרים הכל לפי מועד שייקבע בצו עצמו.

(2) ואם פירוט שמות הנושים לא היה מוסלם או נמצא שמן הנחוץ להרחיב בפירוט, רשאי בית המשפט לקבוע את הפרסום בעיתונים נוספים.

(3) בית המשפט רשאי לקבוע, באם מצא את הדבר לנחוץ, את פרסום התמצית גם בעיתונים נכריים.

(4) על הפקיד להודיע לכל הנושים בהודעה בה יפורט את שם החייב, שם הסופט הממונה, שם הנאמן, תאריך הצו הקסור בהזמנת הנושים, ומקום האסיפה ותאריכה, עם ביאור תמציתו להצעות החייב. ההודעה תישלח באמצעות שמש בית הדין או בדואר רשום או על ידי מברק הכל לפי המרחק.

(5) הגיירות המוכיחות את הפרסום ואת ההודעה לנושים יתוייקו בתיק.

סעיף 295. (1) מיום הגשת הבקשה ועד לאיסור הפסדה על ידי בית המשפט וקבלתה תוקף חוקי, אסור לשום נושה שיש בידו סטר עם תאריך קודם לתאריך הצו, לנקוט בהליכים, או לעקוב אחרי הוצאה לפועל, או להקנות לעצמו דין בכורה על רכוש החייב, או לרשום שיעבוד או מסכנתא, ואם עשה כן יהיה הכל מבוטל.

(2) כל המועדים הקסורים בהתישנות ובביטול התביעות והזכויות ואשר הופסקו כתוצאה מההליכים המפורטים לעיל, יישארו בפיקסוקם.

(3) חובות רגילים שאין להם דין בכורה
ייחשבו בר פרעון מיד, ויופסק חישוב
הריבית עליהם לטובת הנושים.

(4) כסומים שהצטברו בצורת מסים, אפילו
דינם הוא דין קדימה, אינם כפופים
לתחולות החוקיות שאוזכרו בסעיף זה.

סעיף 296. (1) במסך נקיטת ההליכים לפשרה מונעת,
יישאר החייב לנהל את רכוסו וימשיך
לעסוק בכל עיסוקיו הרגילים הקשורים
במסחרו תחת פיקוח הנאמן והנהלת הסופט
הממונה.

(2) הנאמן והסופט הממונה רשאים לבדוק את
הספרים המסחריים בכל עת.

סעיף 297. (1) במסך נקיטת ההליכים לפשרה מונעת, לא
יחייבו הנושים המענקים וכו'. מהפעולות
שאינן בהן תמורה והערבות אשר ייעשו על-
ידי החייב.

(2) ואותו כלל עצמו יחול באם לווה החייב
כספים אפילו אם ההלוואה בוצעה נגד
סטרי חוב, או עשה החייב פשרה, בוררות,
או ערך מכר שאין לו סייכות לעסקים
מסחריים או רשם שיעבוד או מסכנתא ללא
הרשאה מאת הסופט הממונה. ואסור לסופט
להרשות סום פעולה אלא אם תועלתיותה
היתה נגלית לעין וברורה.

סעיף 298. (1) אם הפר החייב את הוראות סני הסעיפים
הקודמים, או הוכח כי הסתיר חלק מרכוסו
או התרשל, בכדי להונות, מלזכור חלק
מסמות הנושים, או ביצע מעשה הונאה
באופן כללי, על הסופט הממונה להביא
את הענין בפני בית המשפט וזה יחליט
על הכרזתו כפושט דגל.

(2) אין דבר זה בא למנוע כל עונש על מעשה
פלילי שיהיה צפוי לסוחר.

סעיף 299. (1) לאחר בדיקת ספרי החייב ומיסמכיו על ידי הנאמן, ובהסתמך על הידיעות שיכול היה לאספן, יווכח הנאמן מנכונות הצהרות הנושים והחייבים, ויכניס בהן את התיקונים הדרושים, ויפרט את הסכומים שחב בהם החייב או זכאי להם.

(2) ואם יראה את הדבר לנחוץ, רשאי הוא לדרוש מאת הצדדים הנוגעים בדבר את ההבהרות הדרושות.

(3) ללא דיחוי, יערוך הנאמן דו"ח מפורט על מצב החייב המסחר, על התנהגותו, ויגיש דו"ח זה לבית המספט לפני המועד שנקבע לאסיפת הפשרה בשלושה ימים לפחות.

סעיף 300. (1) הסופט הממונה יהיה יושב ראש באסיפת הנושים.

(2) כל נוטה רשאי לשלוח בא כח מיוחד הנושא הרשאה בכתב ואפשר לכתוב הרשאה כזו, ללא הליך רשמי, על ההזמנה או על המברק.

(3) על החייב או נציגו החוקי להופיע בעצמו, ולא תתקבל הרשאה על ידי בא כח מיוחד אלא אם נבצר מהחייב באופן מוחלט מלהופיע ולאחר היווכחות בשופט הממונה בכך.

(4) לאחר קריאת דו"ח הנאמן, יגיש החייב את הצעותיו הסופיות.

(5) ובאם לא הושלמו כל ההליכים באותו יום שנקבע, תידחה המסכיות כדין ליום העבודה הקרוב ביותר, ללא צורך להודיע לנושים מחדש אלא לצדדים מהם, והדבר יסטיך באותו אופן עד להשלמת ההליכים.

סעיף 301. (1) כל נוסה הטאמין כי חוב זה או זה מהחובות הינו חוב מסופק, או שהחייב אינו ראוי להקלה שהוא מבקש, או שהצעותיו אינן ראויות להתקבל, עליו להביא את הנסיבות לכך.

(2) החייב רשאי לטעון נגד, ועליו לתת את כל הביאורים סמתבקש לתתם.

(3) כל הדברים האלה יתומצתו בפרוטוקול שיצורפו אליו כל המסמכים.

סעיף 302 (1) פטרה מונעת חייבת לקבל הסכמת רוב הנוסים שהשתתפו בהצבעה, ורוב זה חייב לייצג לפחות שלוש רבעי החובות הלא מבוכרים ואינם מבוטחים בעבוט, או בשיעבוד נכס ניירי או דלא ניירי.

(2) נוטים בעלי חובות מבוכרים או מבוטחים במסכנתא או בשיעבוד רשאים להסתתף לשם הרכבת רוב זה, בתנאי שיוותרו על זכותם להסתמש בבטחון שניתן להם.

(3) ואפשר שויתור זה יוגבל לחלק מהחוב המבוטח עם תוספותיו, בתנאי שחלק זה ניתן להיקבע ואינו פחות משליש כלל החוב.

(4) אך השתתפות בהצבעה ללא הצהרה בויתור החלקי והסכמה לאחר מכן בפטרה המונעת שתידון להלן פירושה בהחלט ויתור על בטחון החוב בכללותו.

(5) בית המשפט יביא בחשבון בזמן מתן אישורו, את העורך העלול להיתוסף לנכסי החייב כתוצאה מההצבעה ומהסכמה ההם.

(6) ההשפעות שיחולו כתוצאה מויתור על בכורה, שיעבוד או בטחון במסכנתא או ללא מסכנתא, אפילו אם הויתור היה חלקי, תבטלנה באם לא הוטגה הפטרה או הוחלט על ביטולה.

סעיף 303. (1) אין לקחת בחישוב הרוב המפורס בסעיף הקודם את חובות אשת החייב ואת חובות קרוביו וחתניו עד לדרגה הרביעית.

(2) ולא יהיה זכות הצבעה גם לאנשים שרכשו את החובות האלה באמצעות העברת זכויות או על ידי ספיקולאציה במסך הסנה שקדמה לבקשת הפטרה.

(3) העברת חובות שנעשתה לאחר מתן הצו להזמנת הנושים, אינה מעניקה זכות הצבעה בזמן השגת הפטרה.

סעיף 304. (1) על השופט הממונה לרסום בפרוטוקול את שמות הנושים שהסכימו על הפטרה ועל כל אלה לחתום בגוף הפרוטוקול.

(2) ויילקח בחישוב הרוב אותם האנשים שהביעו את הסכמתם באמצעות מכתב או מברק שנשלחו לשופט הממונה או לפקיד במסך המיטה ימים מיום גמר האסיפה.

(3) הפקיד ירסום בסולי הפרוטוקול את ההסכמות האלו ויצרפם אליו.

סעיף 305. לפני קבלת החתימות יקבל השופט הממונה החלטה שתירסם בפרוטוקול לפיה יזמין את הנוגעים בדבר להופיע בפני בית המספט במועד מסויים לשם אישור הפטרה וזאת בתקופה שלא תעלה על עשרים יום.

סעיף 306. (1) על הנאמן למסור במזכירות בית המספט, לפני היטיבה שנקבעה לאישור, בסלרסה ימים, את דו"חו הכולל חוות דעת על אפשרות קבלת הפטרה.

(2) השופט הממונה יגיש את דו"חו ביטיבה.

(3) החייב והנושה רשאים להתערב בדיון.

(4) על בית המשפט להזמין את הופט המונה
לחדר הדינבים לשם קבלת הסכים מסו,ן
לאחר שהודיע לחייב ולנושה המתעבים.

סעיף 307. בית המשפט יצריך בצו המאשר באופן זמני,

ובהסתמך על הראיות, את חשיבות החובות
שהוצגו עמ סכומיהם, על סנת להיות
במיצול הרוכ הדדוש עם האפרות להוציא
בעתיד הוראות שיהיה להן תוקף של פסק-דין.

סעיף 308 (1). אם ראה בית המשפט כי החייב ראוי

ליהנות מפשרה וכי ההתנגדויות שפורטו
בסעיפים הקודמים אינן מסירות את הרוכ
הדרוש, ושהצעות הפשרה אינן פתות
מהגבול המינימלי החוקי ושהן ליגאליות
וביצוען מבוטת, ושאי הוא לאטר את
הפשרה.

(2) בית המשפט יקבע בצו גופו על חובת
הפקדת הדינודנות הקטורות בחובות
שהוצגו.

(3) כאם סירב בית המשפט לאטר את הפשרה,
עליו להכריז על פשיטת רגל על דעת
עצמו.

סעיף 309 (1). אסור לחייב, לפני שיבצע את מה שהתחייב

בהסכם הפשרה, למכור ולטענד את נכסיו
דלא נידי או להקנות לאחרים זכויות
שיעבוד, ובאופן כללי לעזוב חלק מנכסיו
ברך שאינה דרושה על-פי מהות מסחרו
או מלאכתו, אלא אם הוסכם אחרת בהסכם
הפשרה, או בכל החלטה אחרת שנתקבלה על
פי התנאים המפורטים לעיל ושאושרה על-
ידי בית המשפט.

(2) כל מעשה הנעשה על ידי החייב בניגוד
לאיסור זה יהיה חסר תוקף כלפי בעלי
בחובות שקדמו לאיסור הפשרה.

סעיף 310. (1) יש לפרסם את הצווים המסרבים או המאשרים את הפטרה.

(2) פרסום זה ייעשה בהתאם לכללים שנקבעו להלן אודות הוראות הכרזת פסיטת רגל.

סעיף 311. (1) הנושים המתנגדים ושאים לערער על אישור הפטרה תוך חמישה ימים מיום סיום פרוטוקול הישיבה האחרונה.

(2) הערעור חייב להכיל את הסיבות לערעור ויש להודיעו לחייב ולנאמן.

(3) ערעור אינו מתקבל אלא מהחייב או מהנושים המתנגדים.

(4) תקופת הערעור היא חמישה עשר יום.

(5) לאחר שיקבל הצו המאשר את הפטרה תוקף חוקי ייפקע בהחלט תפקיד הנאמן מלבד אם היה בהסכם הפטרה הוראה מפורשת המטילה עליו את הפיקוח על ביצועו.

(6) הוצאות וסכומים שייגבו עבור פיקוח, ייקבעו על ידי השופט הממונה, וכל הסכם מנוגד יהיה מבוטל.

סעיף 312. (1) לפטרה המונעת שאושרה, תוקף מחייב כלפי כל הנושים.

(2) לנושים בכללותם, כולל אלה שהסכימו לעשות את הפטרה, נשמרות הזכויות כלפי שותפי החייב בחוב, ערביו ואלו שהעביר להם החייב חובות, אך ושאים אלו להתערב בדיון על מנת לתת את הערותיהם בענין הפטרה.

סעיף 313. (1)

בית המשפט רשאי, על פי בקשת כל נוסח המוגשת תוך שלוש שנים מיום פרסום הצו המאושר, לבטל את הפסדה ולהכריז על פשיטת רגל החייב, באם הוכח כי הגזים במסירתה את קביעת החובות החלים עליו או שהסתיר חלק בלתי מבוטל מנכסיו.

(2) ואין מקבלים שום תביעה אחרת לגמל את הפסדה לאחר אישורה.

(3) באם נפסק לבטל את הפסדה, פוטרו הערנים שלא היה להם חלק במסירה מההחייבויות החלות עליהם על-פי הסכם הפסדה, ומתבטלים כחוק השיעבודים על-פי משכנתא וכו', מהבטחונות הנובעים מהטעו צמו.

סעיף 314.

באם לא קיים החייב את כל ההחייבויות שנרשמו בהסכם הפסדה, רשאי כל נושה לאחר שתבע את הערבים והגיש פרוטסט על פי הזכויות המוקנות לו כאמצעי בטחון לבקש את בטול הפסדה והכרזת החייב כפושט רגל.

סעיף 315. (1)

הדעות להתנות בהסכם הפסדה כי אין לפטור את הסוחר באופן סופי מחלק החוב שבוטל על פי אותו הסכם אלא אם נשאר במצוקה.

(2)

אך תקופת ביצוע תנאי זה יש להגבילה לחמש שנים, כמו כן יש להתנות שנכסי החייב יעלו על התחייבויותיו ביעור של עשרים וחמישה אחוז לפחות.

חלק שני
פשיטת רגל

פרק ראשון

הכרזת פשיטת רגל

סעיף 316. בכפירות לביצוע הוראות החלק הקודם, ייחשב במצב של פושט רגל כל סוחר המפסיק מתשלום חובותיו המסחריים וכל סוחר שאינו מבסס את האימון הכספי בו אלא באמצעים הנראים בגלוי שהם אינם חוקיים.

סעיף 317. (1) פשיטת הרגל תוכרז על פי צו מבית-המשפט הנדאי (ערכאה ראשונה) סבתחמו נמצא מקום העסקים הראשי של המפעל המסחרי.

(2) וצו זה יהיה בר ביצוע דחוף.

(3) ובאם מספר בתי משפט הכריזו בעת ובעונה אחת על פשיטת רגל אותו סוחר יופנה למקור.

(4) בית המשפט שהכריז על פשיטת רגל, יהיו בעל סמכות לדון בכל התביעות הנובעות מכללי פשיטת הרגל.

סעיף 318. (1) הסוחר עצמו רשאי להגיש תביעה לבית-המשפט.

(2) וחייב הוא להגישה תוך עשרים יום מתאריך הפסיקו לסלם מכוח ביצועו מעשה פשיטת רגל.

(3) ועליו להגיש באותו זמן מאזן מפורט בו הוא מאשר כי המאזן מתאים למצב נכסיו והתחייבויותיו.

סעיף 319. (1) רשאי כל נושה או מספר נושים להניס את הבקשה בצורת פירוט דברים לבית המשפט.

(2) מועד הישיבה לא יעלה על שלושה ימים מתאריך הגשת פירוט הדברים.

(3) ובמקרים דחופים כגון סגירת הסוחר לעסקו, בריחתו או הסתרתו לחלק חשוב מנכסיו, רשאים הנושים לפנות לבית-המשפט בחדר הדיונים ואז יכריע בית המשפט בענין בחדר הדיונים ללא הזמנת הצדדים היריבים.

סעיף 320. (1) בית המשפט רשאי לצוות לנקוט בצעדי בטחון הדרושים לסם שמירת זכויות הנושים, על-פי בקשת התביעה הכללית או על דעת עצמו.

(2) בית המשפט רשאי בעת הצורך ועל דעת עצמו להכריז על פשיטת-רגל.

סעיף 321. (1) מותר להכריז על פשיטת רגל של סוחר שעזב את המסחר או נפטר, תוך שנה מיום עזבו את המסחר או מיום פטירתו, באם הפסיק לשלם לפני העזיבה או הפטירה.

(2) אך אסור ליורסי הסוחר הנפטר לבקש את הכרזתו כפושט רגל.

סעיף 322. (1) זו הכרזת פשיטת רגל חייב לכלול את זמן הפסקת התשלום.

(2) ורשאי בית המשפט להחזיר את זמן הפסקת התשלום לתאריך הקודם ביותר על ידי צו או מספר צווים לשינוי התאריך האמור, בהתאם לדו"ת השופט הממונה, או על דעת עצמו או על-פי בקשת כל בעל טובת הנאה, ובפרט בקשת הנושים, ורשאי כל נושה לבקש לחוד.

(3) אסור לקבל בקשה כזו בתום תקופה
צוויינה בסעיף 377, ובתום תקופה זו,
יהיה התאריך שנקבע להפסקת התשלום
סופי, באופן שאינו ניתן לסינוי על-פי
בקשת הנושים.

(4) ובכל המקרים אין להחזיר את תאריך
הפסקת התשלום יותר מסמונה עשר חודשים
לפני צו הכרזת פשיטת הרגל.

סעיף 323. (1) צו להכרזת פשיטת רגל והצווים המתקנים
את תאריך הפסקת התשלום, יודבקו תוך
חמישה עשר ימים מיום הוצאתם, על ידי
הנאמנים בפשיטת רגל באולם בית המספט
שהוציא אותם ובמרכז הבורסה הקרוב
ביותר באם היה קיים ועל שער מקום העסק
המסחרי של פושט הרגל.

(2) תמצית מהצווים חייבים גם להתפרסם בתוך
אותה תקופה באחד העיתונים היומיים.

(3) הפרסום חייב להתבצע במקום שבו הוכרזה
פשיטת הרגל וביתר המקומות שיש לפושט
הרגל מקומות עסקים מסחריים.

(4) ובאותו זמן חובה לרשום את הצווים האלה
בספר הסוחרים ולהודיעם לתביעה הכללית.

סעיף 324. (1) כל הצווים האלה ניתנים לערעור בכל
אמצעי הטיעון מלבד אם היה בחוק זה
הוראה סותרת.

(2) וכל האמצעים האמורים יחולו על כל
הצווים שיוצאו בעניני פשיטת רגל.

(3) המועד לטיעונים יתחיל מהיום הבא אחרי
הוצאת הצו, מועדים הנוגעים להוצאות
הדבקת ופרסום התמצית בעתונים יתחילו
מהיום הבא אחרי השלמת המעשים האלה.

(4) ובאף מקרה לא יהיה לאמצעי הטיעון של
פושט הרגל שום פעולה מטפיקה.

פרק סני

הפניעה היסירה מצו הכרזת
פשיטת רגל

סעיף 325. (1) שמות הסוחרים שהו כרזו כפושט רגל ולא הוחזר להם כבודם, יירשמו ברשימה שתודבק על סער כל בתי המשפט ובכל האולמות הכלליים של הבורסות במידה וקיימות.

(2) אין לרשום שם של סוחר באם נפטר לפני הכרזתו כפושט רגל.

(3) ביתר המקרים יימחק שם הסוחר שפסד את הרגל לאחר פטירתו בסיסה חודשים.

סעיף 326. הזכויות המדיניות של פשוט רגל תתבטלנה לאחר ההכרזה, ואסור לו להיות בוחר או נבחר במועצות מדיניות, עירוניות או הקשורות למקצועות, ולא יוסל עליו תפקיד או מטלה ציבורית.

סעיף 327. (1) צו להכרזת פשיטת רגל יגורר בהחלט החל מיום הוצאתו את נטישת פושט-הרגל את ניהול כל נכסיו - כולל הנכסים שעלולים להיות מוקנים לו בתקופת פשיטת הרגל לטובת הנאמנים בפשיטת רגל.

(2) אסור לפושט רגל במיוחד למכור חלק מנכסיו או לבצע תשלום או גבייה, מלבד אם היה התשלום לשם פרעון סטור מסחרי ובתום לב.

(3) ואסור לו להיות צד בחוזה ולתבוע בפני בתי המשפט מלבד בחרר מעורב בחכיעות שבהן חובעים ונתבעים הנאמנים בפשיטת רגל.

(4) אך הוא רשאי לעשות כל המעולות,
מטעמי זהירות ובטחון, לסם שמירה
על זכויותיו.

סעיף 328. (1) אין נטישת זכויות זו כוללת את
הזכויות הקשורות בפושט הרגל אישית,
או בהיותו בעל משפחה, או הזכויות
הנוגעות לטובת הנאה מוחשית טהורה.

(2) אך הנאמנים בפשיטת רגל נקראים
להתערב בענין שתוצאתו קבלת פסק
על סכום של כסף.

(3) אין הנטישה כוללת את הנכסים שאינם
ניתנים לעיקול על-פי החוק ולא את
הרווחים שעלולים להיות מושגים על-
ידי פשוט הרגל כתוצאה מחריצותו או
מקצועו וכן אותם הנכסים שיראה אותם
השופט הממונה כפרופורציונאליים עם
צרכי פושט הרגל לשם פרנסת עצמו ואת
משפחתו.

סעיף 329. (1) הכרזת אדם כפושט רגל תגרור הפסקת
החביעות הפרטיות של הנושים הרגילים
או אלה שיש להם זכות בכורה נגדו.

(2) לאחר מתן הצו תוגבלנה החביעות בידי
הנאמן בפשיטת רגל ללא הבדלה בין
חובות מסחריים וחובות אזרחיים.

סעיף 330. (1) הכרזת אדם כפושט רגל מפסיקה את
חולת הריבית לטובת קבוצת הנושים
בעלי חובות בלתי מבוטחים כדין בכורה
או מבוטחים בנכסים דנידי או דלא
ניידי.

(2) ריבית על חובות מבוטחים תחבצ רק
מתוך הכספים המתממשים ממכירת
הנכסים ששועבדו לבטחון אותם חובות.

ע"פ 331. (1) הכרזת אדם כפושט רגל מבטלת את תקופת פרעון החובות אשר עליו.

(2) בטול זה אינו חל לגבי שותפיו בהתחייבות.

(3) נושים שכרשותם בטחונות ייהנו גם מבטול תקופת הפרעון.

(4) על האוחזים באגרות חוב הנפדות בפרמיה בעת הפרעון להביא אותן מיד לשם הוכחה בפשיטת רגל כמו שצויין בחלק הדן בפשרה המונעת.

סעיף 332. (1) באם היה בבעלות פושט הרגל נכסים דלא ניידים או זכויות בעלי ערך כספיים בנכסים כאלה, יהיה הצו להכרזת פשיטת רגל כפוף לכללים של פשיטת הרגל הנוגעים למשכנות ומשכנתאות.

(2) הצו להכרזת פשיטת רגל יירשם בספר המקרקעים על ידי הנאמנים בפשיטת רגל.

(3) מיום רישום זה יווצר מישכון חובה לטובת קבוצת הנושים.

סעיף 333. (1) כל הפעולות הבאות הנעשות על ידי החייב, לאחר הפסיקו מלשלם ביום שנקבע על ידי בית המשפט, או חוץ העשרים יום הקודמים ליום זה, יהיו בטלות כלפי קבוצת הנושים.

א. שימוש והעברות ללא תמורה מלבד מחנות קטנות רגילות.

ב. פרעון חובות לפני הגיע זמן פרעונם בכל צורה שהיא.

ג. פרעון חובות שיש לפרעם במזומנים
על ידי תמורה שאינה מזומנים או
על ידי שטרות חליפין, שטרות חוב
או המחאות, ובאופן כללי כל פרעון
בתמורה.

ד. קיום שיעבוד או מישכון על נכסים
דלא ניידים או קיום מישכון על
נכסים דניידים של החייב לשם
הבטחת חוב קודם.

(2) באם הועבר נכס דלא נייד בתמורה
בעלת ערך, לא יפגע הבטול בנושה
שערך אה החוזה עם פושט הרגל, ולא
יפגע הבטול בזכויות אלה שקיבלו את
הנכס מנושה זה בתמורה בעלת ערך,
כתנאי שפעלו בתום לב.

סעיף 334. כל פרעון אחר של חובות שהגיע זמן פרעונם
וכל סיחור הנעשה בתמורה על ידי החייב
לאחר שהוא הפסיק מלשלם ולפני מתן הצו
להכרזה פשיטת רגל, אפשר לבטלם באם ידעו
האנשים שקיבלו כסף מאת החייב או ערכו
אתו חוזים שהוא הפסיק מלשלם.

סעיף 335. (1) ביטול הפעולות שהוזכרו לעיל מעלה
את הזכות בעת הצורך להקים תביעת
החזרה.

(2) ואם היה נושא החוב שטר חליפין או
שיק, אין לחבוע כאמור לעיל, אלא את
האדם שלטובתו ניתן השטר או השיק.

(3) ובאם היה נושא החוב שטר חוב אין
לחבוע אלא את המסב הראשון.

(4) ובשני המקרים יש להוכיח כי האדם
שממנו נדרשת ההחזרה ידע ביום
הוצאת השטר כי החייב הפסיק מלשלם.

סעיף 336. (1) רישום מישכון או בסחון לאחר רישום
הצו להכרזת פשיטת רגל יהיה בטל
כלפי קבוצת הנושים.

(2) רישומים שנעשו לאחר יום ההפסקה
מלשלם או חוץ העשרים יום לפניו
ניתנים לבטול בהנאי שעברו יותר
מחמישה עשר יום בין תאריך עשיית
המישכון או הבסחון ובין תאריך
רישומם ובתנאי שהפיגור הזיק לנושים.

סעיף 337. חביעות לביטול שצויינו בסעיפים 333,
334 ו-335 תיפקענה כעבור שמונה עשר
חודשים מיום הכרזת פשיטת הרגל כתוצאה
מהחישנות.

פרק שלישי

הליכים בפשיטת רגל

1. נאמנים בפשיטת רגל

סעיף 338. (1) ניהול נכסי פושט הרגל יימסרו לנאמן
בשכר שימונה על ידי בית המשפט
וייקרא הנאמן בפשיטת רגל.

(2) הצו להכרזת פשיטת רגל יכלול מינוי
נאמן אחד או נאמנים אחדים לפשיטת
רגל.

(3) ובכל עת אפשר להגדיל את מספר
הנאמנים לשלושה.

(4) משכורותיהם והוצאותיהם ייקבעו
בהחלטה מאת השופט הממונה בהתאם
לתעריף המיוחד.

(5) החייב והנושים רשאים להחנגד להחלטת ההוצאות תוך תקופה של שמונה ימים, ובית המשפט יכריע בענין ההתנגדות בחדר הדיונים.

סעיף 339. השופט הממונה רשאי בכל עת להחליט על מינוי מפקח או שניים מאת הנושים המציעים את מועמדותם לתפקיד זה.

סעיף 340. אסור למנות נאמן בפשיטת רגל קרוב משפחה או נספח על ידי חיתון לפושט הרגל עד לדרגה הרביעית.

סעיף 341. באם היה צורך להוסיף או לשנות את אחד הנאמנים בפשיטת רגל או אחדים מהם, יפנה השופט הממונה לבית המשפט וזה יטול לידינו את ענין המינוי.

סעיף 342. (1) באם מונו מספר נאמנים בפשיטת רגל, אסור להם לפעול אלא ביחד.

(2) אך לשופט הממונה הזכות לתת לנאמן אחד או למספר נאמנים הרשאה מיוחדת לפעול לחוד לגבי חלק מעבודות הניהול ובמקרה זה יהיו הנאמנים המורשים אחראים כל אחד לחוד.

סעיף 343. (1) אם נתקבל עירעור על חלק מעבודות הנאמנים, יכריע בו השופט הממונה תוך תקופה של שלושה ימים.

(2) החלטת השופט הממונה תהיה בר בצווע דחוף.

סעיף 344. (1) על פי החלונות המוגשות אליו מטעם פושט הרגל, או מטעם הנושים, או על דעת עצמו, רשאי השופט הממונה להציע את פטור נאמן אחד או מספר נאמנים.

(2) ובאם לא עיין השופט הממונה כאחוז תלונות חור תקופה של שמונה ימים, אפשר להעלותו בפני בית המשפט.

(3) ואז בית המשפט ישמע בחדר הדיונים את החלטת השופט הממונה ואם הסכימו הנאמנים ויחליט בענין הפסור בישיבה פומבית.

סעיף 345. החלטות הננוגעות במינוי הנאמנים בפשיטת רגל או בפליטוריהם אינן ניתנות לערעור בכל אמצעי שהוא.

סעיף 346. בית המשפט ימנה בצו לפשיטת רגל את אחד מחבריה על מנת שיהיה שופט ממונה.

סעיף 347. על השופט הממונה מוטל באופן מיוחד לזרז ולפקח על פעולות הנאמנות בפשיטת רגל וניהולן.

סעיף 348. (1) החלטות השופט הממונה חיימטונות לידי מזכירי בית המשפט מיד לאחר הוצאתן.

(2) ובכל מקרה ניתנות לערר בפני בית המשפט על ידי כל בעל אינטרס.

(3) ורשאי בית המשפט לדון בהן על דעת עצמו.

(4) הערר יוגש בצורת בקשה למזכירות בית המשפט חור תקופה של חמישה ימים מתאריך ההחלטה ועל בית המשפט להכריע בו חור תקופה של שמונה ימים על ידי החלטה שאינה ניתנת לערעור.

סעיף 349. בית המשפט רשאי בכל עת להחליף את השופט הממונה על פשיטת הרגל, באחר מבין חבריו. החלטה זו של בית המשפט יצו מינוי השופט אינם ניתנים לערעור.

סעיף 350. (1) באם בית המשפט היה מורכב משופט יחיד ימלא בעצמו את תפקירי השופט המסונה.

(2) ורשאי הוא להטיל את התפקידים הנזכרים כולם או מקצתם על אחד משופטי בית משפט השלום שבאיזורו.

2. ניהול הנכסים של פושט הרגל

סעיף 351. (1) על בית המשפט לכלול בצו לפשיטת רגל הוראה בדבר הטבעה בחותמת.

(2) ורשאי הוא בכל עת לצוות על פושט הרגל להופיע בפניו ולעצרו.

(3) ועל כל פנים אסור לפושט הרגל להתרחק ממקום מושבו מבלי הרשאה מאת השופט המסונה.

(4) באם ראה השופט המסונה כי יש אפשרות לספור את המצאי של פושט הרגל תוך יום אחד, אין להטביע חותמות אך יוחל מיד באירגון הספירה.

(5) השופט המסונה יטביע חותמות, והוא יכול ליפות את כחו של שופט השלום שבאיזור אשר נעשתה בו הפעולה הזו בכדי לפעול במקומו.

סעיף 352. החותמות יוטבעו על המסמכים, המשרדים, הקופות, התיקים, הפנקסים, הניירות, נכסי - דנידי והחפצים של פושט הרגל.

סעיף 353. באם לא הובעו חותמות לפני מינוי הנאמנים בפשיטת רגל, חייבים הם לרוש את הטבעתן.

סעיף 354. (1) על פי בקשה מאת הנאמנים בפשיטת רגל רשאי השופט המסונה לצוות על אי הטבעת החותמות על החפצים הבאים או שיעניק ושות גרוזאתם - בגדים, מלבושים, רהיטים וחפצים חיוניים לפושט הרגל ולמשפחתו.

(2) ספרות מה שהדשה חרופת המנוה
הינשה בהחא לרשימה שהוגשה אליו
על ידי הנאמנים בפשיטה נגל,
(3) גרסאי הוא לצוות על אי הטעה
החוזמתו;

א. על הפריטים הניתנים לקילקול
חור נמן קצל או להפחתה מנאח
בערכם.

ב. על הפריטים הראויים להפקה
בכיה העסק נאם אין אפשרות
להפסיק השקעה זו מבלי להט
נזק לנזשים.

(4) הפריטים האמורים בסעיפים הקטנים
לעיל יירשמו מיד עם פירוט ערכם
ברשימה מצאי הנערכת על ידי הנאמנים
בפשיטה נגל בנוכחות חרופת המנוה,
וייערך פרוטוקול על כך.

(1) סעיף 355. חרופת המנוה ירשה באמצעות הנאמנים
אם מכירה הפריטים הניתנים לקילקול
או להפחתה בערכם או שהחוקם מהייכיים
הוצאות גדולות.

(2) אסור לכיח המשפט להרשות את הפלה
ביח העסק באמצעות הנאמנים בפשיטה
רגל אלא על פי החליטה נאם חרופת
המנוה נבאם טובה הכלל או טובה
הנזשים מהייכיה את ההפלה בהכרח.

(1) סעיף 356. חרופת המנוה יוציא מבין החפצים
המודחמים את הפנטיסים גמטוריים
וימסרם לידי הנאמנים בפשיטה נגל,
לאחר שיסמן על יד הרישום האחרון
שבהם, וירשום בקיצור פרוטוקול את
המצב שהיו בו אותם הפנטיסים.

(2) השופט הממונה יוציא גם מבין החפצים המוחתמים את תיק השטרות שהם בר פרעון בזמן קרוב, או שיש להציגם לקיבול, או הדורשים הליכים רזרביים, וימסרם לאתר רישום תיאורם לידי הנאמנים בפשיטת רגל לשם גביית תמורתם.

(3) חובות אחרים ייגבו על ידי הנאמנים בפשיטת רגל תמורת קבלה מהם.

(4) מכתבים המגיעים לפושט רגל יימסרו לנאמנים לשם פתיחתם, פושט הרגל רשאי, במידה והיה נוכח לעמוד על תכנם.

סעיף 357. פושט הרגל ומשפחתו רשאים לקבל מנכסי הנאמנות בפשיטת רגל הקצבה למזונות שתקבע על ידי השופט הממונה.

סעיף 358. (1) הנאמנים ידרשו מאת פושט הרגל לסגור את פנקסיו ולהפסיק את רישום החשבונות בהם בנוכחותו.

(2) ובאם לא נענה לדרישה תישלח לו התראה שבה יידרש להופיע תוך ארבעים ושמונה שעות לכל היותר.

(3) והוא יכול ליפות את כחו של מורשה במכתב מיוחד בתנאי שיבהיר את סיבות הימנעותו מלהופיע ואשר יראה אותן השופט הממונה כראויות להחקבל.

סעיף 359. באם לא הגיש פושט הרגל מאזן, על הנאמנים לערוך אותו ללא התמהמהות בהסתמך על פנקסי פושט הרגל, בניירותיו ועל הידיעות ששייגו אותו, ולאחר מכן ישלישו את המאזן במזכירות בית המשפט.

סעיף 360. השופט הממונה רשאי לשמוע את פושט הרגל, פקידיו, עובדיו וכל אדם אחר, בין אם היה נוגע בעריכת המאזן ובין במסיבות פשיטת הרגל ותנאיה.

סעיף 361. באם הוכרזה פשיטת רגל של סוחר לאחר פטירתו, או שהסוחר נפטר לאחר הכרזתו כפושט רגל, זכאים אלמנתו, בניו ויורשיו להופיע בעצמם או ליפות כחו של מי שיציג אותם לשם מילוי מקומו של פושט הרגל בעריכת המאזן וביתר הליכי פשיטת הרגל.

סעיף 362. הנאמנים ידרשו הסרת החותמות לשם החלה בספירת המצאי של נכסי פושט הרגל, בנוכחותו או לאחר הזמנתו כמקובל תוך תקופה של שלושה ימים מתאריך הטבעת החותמות או מתאריך הוצאת הצו לפשיטת רגל אם פעולה זו נעשית לפני הוצאתו.

סעיף 363. (1) הנאמנים יערכו רשימת ספירת המצאי בשני עותקים מקוריים בנוכחות השופט הממונה, ויחתמו על ידי השופט, אחד העותקים יושלש במזכירות בית המשפט תוך עשרים וארבע שעות, ואילו העותק השני יישאר בידי הנאמנים.

(2) הנאמנים רשאים להיעזר במי שרוצים בו לשם עריכת רשימת ספירת המצאי ולשם הערכת שווי הפריטים.

(3) ותיערך השוואה של הפריטים ששותרו מהטבעת החותמות, או שהוצאו מבין הפריטים המוחתמים ונערכה להם רשימת ספירת מצאי והוערך שווים כפי שהוזכר לעיל.

סעיף 464. (1) באם הוכרזה פשיטת רגל לאחר פטירת פושט רגל ולא נערכה לפני חודש עדיין רשימת ספירת המצאי, יוחל מיד בעריכתה באופן המפורט בסעיף הקודם ובנוכחות היורשים או לאחר הזמנתם כמקובל.

(2) ויונהג באותה צורה אם נפטר פושט הרגל לפני פתיחת רשימת ספירת המצאי.

סעיף 365. (1) על הנאמנים בפשיטת רגל להגיש לשופט הממונה תוך תקופה של חמישה עשר ימים מתאריך קבלת תפקידם, דו"ח או חשבון כולל על מצב פשיטת הרגל הגלוי לעין, תנאיה ונסיבותיה העיקריים והתכונות החיצוניות המאפיינות אותה.

(2) על השופט הממונה להעביר ללא דיחוי את הדו"ח לתביעה הכללית עם הערותיו.

(3) ואם לא הוגש הדו"ח בפניו כמועד הנזכר, עליו להודיע לתביעה הכללית את סיבות העיכוב.

סעיף 366. שופטי התביעה הכללית רשאים לעבור למקום מושבו של פושט הרגל בכדי לעמוד מקרוב על עריכת רשימת ספירת המצאי ורשאים, בכל עת לדרוש שיושלשו אצלם את כל העיסקות והניירות הנוגעים לפשיטת הרגל.

סעיף 367. לאחר סיום עריכת רשימת ספירת המצאי ימסרו הסחורות, המזומנים, שטרות החוב שחייב בהם פושט הרגל, הפנקסים, הניירות, מטלטלי החייב וחפציו, לידי הנאמנים בפשיטת רגל ואלה יחתמו על קבלתם ברשימת ספירת המצאי.

סעיף 368. (1) על הונאכנים, מעט קבלתם את זמקרים, לנצע את כל הפעולות הדרושות לסם סמיה זכריות פושט הרגל כלפי נושיו.

(2) כמו כן על יהם לבקש את רישום המיכוננים והמכחוננות על נכסי דלא-נייד של החיינים לפושט הרגל, נאם פושט הרגל לא ביקש את זאת הונאכנים יערכו את הרישום על שם קבוצת הנושיום ויצרפו לבקשתם תעודה המוכיכה את סינוניים.

(3) וחייכיים הם לבקש עריכת רישום כחזון החובת המתייחס לקבוצת הנושיום.

סעיף 369. הונאכנים ימשיכו תחת פיקוח השופט המכונה לגבות את החובות השייכים לפושט הרגל.

(1) השופט המכונה רשאי, לאחר שמייע דבריו של פושט הרגל, או לאחר הזמנתו כמקובל, להרשות לונאכנים לסכוד את נכסי - דנייד, ואת הסחורות.

(2) מכירה זו יוחלט על ביצועה או על יד המכנה הדרתית או על ידי מכירה פומבית באמצעות משרד ההוצאה לפועל.

(3) השופט המכונה רשאי גם כן, לאחר שמייע פושט הרגל, וקבלת דעתם של המפקחים נאם נמצאו, להרשות לונאכנים באופן יונז מהכלל, לסכוד את נכסי - דלא-נייד, ובפרט נכסי הדלא-נייד שאינם דדושים לפיתוח בית העסק, על פי ההליכים שנקטו להילן למכירת נכסי - דלא-נייד לאחר החלטת המאחרות הנושיום.

סעיף 371. (1) מזומנים המתקבלים מהמכירות או מהגביות יופקדו מיד בבנק מורשה לקבלת פקדונות הממלכה, לאחר ניכוי ההוצאות, שיחליט השופט הממונה עליהם.

(2) השופט הממונה חייב להופיח, חוץ שלושה ימים מתאריך הקבלה, את הפקדת הסכום.

(3) ואם פיגרו הנאמנים, תחול עליהם ריבית על הסכומים שלא הפקידום.

(4) אסור לקבל בחזרה סכומים שהופקדו על ידי הנאמנים או על ידי אנשים אחרים לחשבון הנאמנים בפשיטת רגל אלא על פי החלטה מאת השופט הממונה ואם קיימת איזו התנגדות, על הנאמנים לקבל מראש את החלטה להסרתה.

(5) השופט הממונה רשאי לצוות על תשלום מחשבון הבנק ישירות לפקודת נושי פשיטת הרגל, על פי טבלת חלוקה הנערכת על ידי הנאמנים, והכפופה לאישור השופט הממונה.

סעיף 272. (1) הנאמנים רשאים לאחר קבלת רשות מאת השופט הממונה, ולאחר הזמנת פושט הרגל כמקובל, לפשר בכל חילוקי דעות הנוגעים לקבוצת הנושים, לרבות הזכויות והחביעות המשפטיות המתיחסות למקרקעין.

(2) ואם היה נושא הפשרה אינו ניתן להגדרה מבחינת הערך, או שערכו עלה על חמישים דינארים, תהיה הפשרה כפופה לאישורו של בית-המשפט.

(3) פושט הרגל יוזמן להופיע בעת אישור העיסקה, ובכל מקרה חהיה לו זכות לערער עליה, ערעורו יספיק בכדי למנוע את עריכת הפשרה באם נגעה לנכסים דלא ניידים.

(4) אסור לנאמנים לעשות ויתור, ביטול או כניעה אלא לפי אותם ההליכים.

3. הוכחת החובות החלים
על פושט הרגל

סעיף 373. (1)

לאחר הוצאת הצו בפשיטת רגל יכולים הנושים למסור לנאמנים בפשיטת רגל את שטרותיהם עם רשימה הכוללת את הסכומים הנדרשים, הנושה או בא כחו יחתמו על הטבלה ויצרפו אליה את יפוי הכוח.

(2) הנאמנים יחנו קבלה על חיק השטרות שנמסר להם.

(3) ואפשר לשלוח חיק זה אל הנאמנים בפשיטת רגל במצורף למכתב בדואר רשום עם הודעה על המסירה.

(4) לאחר ישיבת מועצת הפשרה יחזירו הנאמנים את השטרות שנמסרו להם ולא יהיו אחראים על שטרות אלו אלא להקופה של שנה מיום ישיבת המועצה ההיא.

סעיף 374. (1)

באם לא המציאו הנושים שמותיהם נרשמו במאזן את שטרות חובותיהם חוך שמונה ימים מתאריך הוצאת הצו לפשיטת רגל, יודע להם כסוף מועד זה, כאמצעות הפרטום בעיתוננים או באמצעות מכתב מאת הנאמנים, כי עליהם למסור את שטרותיהם יחד עם הטבלה המפורטת לידי הנאמנים בפשיטת רגל חוך תקופה של חמישה עשר ימים מתאריך הפרטום.

(2) תקופה זו הוארך לגבי הנושים היושבים מחוץ לגבולות הממלכה בהתאם לכללים שנקבעו בחוק הפרוצדורה לשיפוט אזרחי בחנאי שהארכה זו לא תעלה על שישים ימים.

סעיף 375. (1) הוכחת החובות תיערך באמצעות הנאמנים לפשיטת רגל ובסיוע המפקחים באם נמצאו, יש לשמור על הסכמת השופט הממונה ולדאוג לנוכחות פושט הרגל או לאחר הזמנתו כמקובל.

(2) ואם חלקו הנאמנים בפשיטת רגל על נכונות החוב, כולו או מקצתו, יודיעו את העניין לנושה באמצעות מכתב בדאר רשום.

(3) וחוענק לנושה תקופה של שלושים ימים לשם הגשת הסבריו בכתב או בעל פה.

סעיף 376. (1) לאחר סיום הוכחת החובות וחוך תקופה של שלושה חודשים לכל היותר מתאריך הוצאת הצו לפשיטת רגל, ישלישו הנאמנים במזכירות בית-המשפט דו"ח על החובות שהוכחו על ידם עם איזכור החלטת השופט הממונה על הצעותיהם לגבי כל אחד מהם.

(2) על פקיד בית המשפט להודיע לנושים מיד על השלשת הדו"ח באמצעות הפרסום בעיתונים ובנוסף לכך עליו לשלוח לכל אחד מהם מכתב שיפרט בו את הסכום הרשום לזכותו בדו"ח.

(3) במקרים יוצאים מהכלל אפשר להאריך את התקופה שנקבעה בסעיף קטן הראשון על-פי החלטה מאת השופט הממונה.

סעיף 377. (1) כל נושה שהוכיח את חובו או ששמו נרשם במאזן להגיש תוך שלושים יום מתאריך הפרסומים שהוזכרו בסעיף הקודם בקשות או עירעורים עם הסברים על הדו"ח שייערכו בעצמו או באמצעות מורשה ויושלשו במזכירות בית המשפט.

(2) לפושט הרגל תינתן אותה זכות.

(3) כעבור תקופה זו, ועל פי הצעות הנאמנים, ובשים לב לבקשות ועירעורים שהובאו לפני בית- המשפט, יקבע השופט הממונה סופית את פירוט החובות, ועל הנאמנים לבצע את החלטתו על ידי חתימתם ההצהרה הבאה בגוף רשימת החובות שהוכחו:

על-פי הוכחת מר..... או חברת
..... נתקבל/ה כנושה (רגיל או
בעל דין בכורה או בעל מישכון)
בפשיטת הרגל בסך

סעיף 378. (1) חובות שחלקו עליהם יועברו באמצעות פקיד בית המשפט לבית המשפט הבדאיה (ערכאה ראשונה) לשם דיון בהם בישיבה שתיערך תוך שלושים יום מתאריך הפרסום הנזכר בסעיף 376. בית המשפט יכריע בהם על פי דו"ח השופט הממונה.

(2) מועד הישיבה יודע לשני הצדדים באמצעות מכתב בדואר רשום שישלח על ידי פקיד בית המשפט לפני הישיבה בשלושה ימים לפחות.

סעיף 379. (1) בית המשפט רשאי להתליט באופן זמני על חובת קבלת הנושה בדיונים בכדי לקבוע סכום שיירשם בהחלטה.

(2) החלטה זו אינה ניתנת לשום עירעור שהוא.

סעיף 380. נושה שאינו מערער על זכותו בדין בכורה או כמשכנתא יתקבל בדיונים לפשיטת רגל בחור נושה רגיל.

סעיף 381. (1) נושים שלא הופיעו או לא המציאו את שטרות חובותיהם במועדים שנקבעו להם, בין אם היו ידועים ובין אם היו נעלמים, לא ישתתפו בחלוקת הנכסים של פשיטת רגל, הדלת תישאר פתוחה לפנייהם לשם עירעור עד לסיום חלוקת המזומנים הוצאות העירעור תחול עליהם.

(2) אין בכחו של עירעור זה להפסיק את ביצוע החלוקות שצווה בהן השופט הממונה, אך אם הוא התחיל בחלוקות חדשות לפני ההכרעה בעירעורם, ישתתפו בסכום שייקבע על ידי בית המשפט באופן זמני והסכום יישמר עד לאחר ההכרעה בעירעורם.

(3) ואם הוכרו כנושים אין להם זכות לבקש דבר מהחלוקות שציווה בהן השופט הממונה אך הם זכאים לזכות מהנכסים שלא תולקו את החלק השייך לחובותיהם בחלוקות הראשונות.

סעיף 382. שטרות שהוצאו על ידי חברה מסחרית בצורה חוקית אינם כפופים להליך של הוכחת חובות.

פרק רביעי

פחרון הענינים של פשיטת רגל

1. פשרה פשוטה

סעיף 383. (1) על השופט הממונה, במידה והיו חילוקי דעות, לקרוא לנושים שהוכיחו חובותיהם למשא ומתן לשם עריכת פשרה, חוך שלושה ימים מתאריך סגירת רשימת החובות או חוך שלושה ימים לאחר הוצאת החלטת בית המשפט בהתאם להוראות סעיף 379.

(2) הפרסומים בעיחונים ומכתבי ההזמנה חייבים לכלול את המטרה שלשמה נערכה האסיפה.

(3) נושים שחובותיהם נתקבלו באופן זמני, יוזמנו כל אחד לפי מכתב בדאר רשום חוך שלושה ימים מתאריך החלטת בית המשפט בענינם.

סעיף 384. (1) מועצת הפשרה תחאסף בראשות השופט הממונה במקום, ביום, ובשעה שיקבעם.

(2) וישתתפו בה הנושים שהוכיחו את חובותיהם סופית או נתקבלו באופן זמני או בעצמם או באמצעות מורשים הנושאים יפוי כח רגיל בכתב.

(3) פושט הרגל יוזמן לאסיפה זו וחייב הוא להופיע בעצמו ואסור לו לשלוח מישהו שיציג אותו אלא אם היו לו נימוקים מחקבלים שאושרו על ידי השופט הממונה.

סעיף 385. (1) הנאמנים בפשיטת רגל יגישו דו"ח על המצב, על הפרטים, ועל הפעולות שנעשו.

(2) והם חייבים לשמוע את דברי פושט הרגל.

(3) דו"ח הנאמנים בפשיטת רגל הכולל את חתימותיהם ישלח לשופט הממונה השופט יערוך פרוטקול מהישיבה הכולל את ההחלטות שאושרו על ידי המועצה.

סעיף 386. (1) אסור לנושים הנוכחים באסיפת המועצה להסכים לעריכת פשרה לאחר פשיטת הרגל, אלא אם נתקיימו התנאים הבאים, אחרת חהיה הפשרה מבוטלת:

א. הפשרה חייבת להיערך בהצבעת מספר נושים שהם הרוב, ושבעלותם שני שלישים מהחובות שהוכחו באופן סופי או באופן זמני.

ב. אסור שישתתפו בהצבעה אשת פושט הרגל, קרוביו וחונניו עד הדרגה הרביעית, וגם לא האנשים שהעביר להם פשוט הרגל נכסים, על פי התנאים שפורטו בחלק הדין בפשרה מונעת.

סעיף 387. אין זכות לנושים בעלי מישכון או משכנתא או שיש להם דין בכורה בגין נכס דנידי להצביע מלבד אם ויחרו על בטחונותיהם על פי התנאים המפורטים בחלק הדין בפשרה המונעת.

סעיף 388. (1) הסכם הפשרה ייחתם באו"ח ישיבה, אחרת יהא בטל.

(2) אם לא נמצא אלא אחד משני התנאים לקיום הרוב בהצבעה כמפורט בסעיף (386), יידחה הדיון לתקופה של שמונה ימים ללא אפשרות של הארכה נוספת.

(3) ואין הנושאים שהופיעו באסיפה הראשונה למועצת הפשרה, או שהיו מיוצגים בה באופן חוקי, וחתמו על פרוטוקול מהישיבה, מחויבים להופיע באסיפה השניה, ותישארנה ההחלטות שאושרו וההסכמים שנתמכו על ידם בעלי תוקף וכיצוע מלבד אם הופיעו באסיפה האחרונה ותיקנום.

(4) אפשר לקבל במקום חתימת הנושאים, באסיפות מועצת הפשרה, את חתימותם על כרטיסי ההצבעה שיצורפו לפרוטוקול.

סעיף 389. (1) אסור לערוך הסכם פשרה לגבי פושט רגל שנידון באשמת פשיטת רגל במירמה.

(2) ובזמן עריכת חקירה לגבי פשיטת רגל במירמה, יוזמנו הנושאים כדי להחליט באם הם שומרים לעצמם את זכות הדיון בנוגע לפשרה לאחר זיכוי של פושט הרגל, ולאחר מכן לדחות את ההכרעה בנידון לאחר סיום ההליכים הפליליים.

(3) אך אין להחליט על דחייה, אלא על ידי הצבעת הרוב הן במספר והן בסכום שנקבעו לעיל.

(4) ואם חייב המקרה עריכת דיון בענין הפשרה, לאחר גמר תקופת הדחייה, יחולו על הדיון החדש את הכללים שנקבעו בסעיף הקודם.

סעיף 390. (1) באם נידון פושט הרגל על פשיטת רגל כתוצאה מרשלנות, אפשר לערוך פשרה.

(2) הנושאים רשאים, במקרה והוחל בהליכים פליליים, לדחות את הדיון בענין הפשרה

עד לסיומם; בהתאם להוראות הסעיף הקודם.

סעיף 391. (1) כל הנושים שהיתה להם הזכות להשתתף

בעריכת הפשרה, והנושים שהוכחו
חובותיהם לאחר מכן, וכן נציגי
מועצת בעלי שטרות החוב רשאים
לערער על הפשרה שאושרה.

(2) הערעור חייב להיות מנומק ויורודע

לנאמן בפשיטת רגל ולפושט הרגל
תוך תקופה של שמונה ימים מתאריך
עריכת הפשרה או מתאריך הסכם
מועצת בעלי שטרות החוב, אחרת יהא
בטל. עם הערעור יש לצרף תזכיר
לדיון בישיבה הראשונה שתיערך על
ידי בית המשפט.

(3) ובאם לא היה רק נאמן אחר לפשיטת

רגל והוא היה מתנגד לעריכת הפשרה,
חייב הוא לבקש מינוי נאמן חדש.
נאמן חדש זה חייב לבצע את כל
ההליכים שצויינו בסעיף זה.

סעיף 392. (1) הפשרה תוגש לאישור בית המשפט מאת

הצד שיש לו דחיפות יותר, ואסור
לבית המשפט להכריע בבקשה זו לפני
גמר התקופה של שמונה ימים שצוינה
בסעיף הקודם.

(2) ובאם הוגשו עירעורים תוך התקופה

הנוכחת, יכריע בהם בית המשפט
ובבקשת אישור הפשרה בצו אחד.

(3) ואם נתקבל תוכן הערעור, יחול הצו

על ביטול הפשרה על כל הצדדים
הנוגעים בדבר.

סעיף 393. בכל המקרים, יערוך השופט הממונה לפני

מתן הצו על אישור הפשרה, דו"ח על
תיאורי פשיטת הרגל ועל האפשרות לקבל
את הפשרה.

סעיף 394. (1) באם לא נשמרו הכללים שצויינו לעיל, או שנתגלו נסיבות, הנוגעות לטובת הכלל או לטובת הנושים, המונעות את אישור הפשרה, חייב בית המשפט אז לא לאשר את הפשרה.

(2) ורשאי הוא לסרב את אישור עריכת הפשרה באם כללה תנאי המרשה ליושב ראש בית המשפט למנות מורשה או מורשים אחדים שיוטל עליהם הפיקוח, הביצוע, והביטול של משכנתאות, השייכות לקבוצת הנושים, מלבד אם הרשו אותם ופקחו על מימוש הנכסים למזומנים.

סעיף 395. (1) עם אישור עריכת הפשרה, תהא מחייבת את כל הנושים בין אם היו נזכרים במאזן ובין שלא, בין שהוכחו חובותיהם ובין שלא הוכחו, ויחול אפילו על הנושים הגרים מחוץ לאדמות הירדניות, ועל אלו שהוסכם על קבלתם באופן זמני לדיון ומבלי להחחשב בסכום שיוקצב לאחר מכן בהתאם לפסק הדין הסופי.

(2) הפשרה לא תחול על נושים בעל דין בכורה או בעלי מישכון, באם לא ויתרו עליהם, ולא לגבי נושים רגילים שחובותיהם צמחו בתקופת פשיטת הרגל.

סעיף 396. (1) לאחר קבלת הצו על אישור הפשרה חוקף חוקי, ופסקו כל ההשפעות של פשיטת רגל עם שמירת בטול הזכויות הפוליטיות כפי שצוין בסעיף 326.

(2) נאמני פשיטת רגל שסיימו את תפקידיהם יגישו את חשבונותיהם לפושט הרגל בנוכחות השופט הממונה וידון בהם ויאשרם. הנאמנים ימסרו לפושט הרגל את נכסיו, פנקסיו, ניירותיו וחפציו תמורת קבלה.

(3) השופט הממונה יערוך פרוטוקול בכל זה ובכך יזכיר חפיקיו.

(4) ואם יוגלעו חילוקי דעות יוכרע על ידי בית המשפט.

סעיף 397. (1) אפשר לכלול בפשרה מועדים לפרעון החובות בחשלומים ובתקופות רצופות.

(2) כמו כן אפשר לכלול בה פסור של החייב מחלק גדול או קטן מחובו, אך פסור זה ישאיר עליו התחייבות מוסרית.

(3) ואפשר שהפשרה תיערך על תנאי פרעון בעת שיהיה הכסף מצוי בידי החייב בהתאם לתנאים שנקבעו בחלק הפשרה המונעת.

סעיף 398. משכנתאות שבידי קבוצת הנושים תישארנה כבטחון לפרעון סכום החוב המצויין בהסכם הפשרה,

סעיף 399. הנושים זכאים מלבד זה לבקש ערב או ערבים אחדים כבטחון לביצוע הסכם הפשרה.

סעיף 400. כל עוד שהסכום מצויין בהסכם הפשרה לא נפרע בשלמותו, אסור לחייב להתנהג התנהגות שאינה הולמת את מהלך אותו מסחר, פרט אם הוסכם להיפך בהתאם לכללים שתובאו בנידון זה בחלק הדן בפשרה המונעת.

סעיף 401. (1) אין מקבלים שום חביעה לבטול הפשרה לאחר אישורה אלא אם היתה מבוססת על הזנאה שנחגלתה לאחר אישור זה, והיה מקורה או בהעלמת נכסי פושט הרגל, או בהגזמת סכומי החובות הנחבעים ממנו.

(2) וכל נושה רשאי להגיש תביעה כתנאי שחוגש תוך חמש שנים לאחר גילוי ההונאה.

(3) הסכם הפשרה יחבטל גם באם נשפט פושט הרגל על מעשה פשיטת רגל במירמה.

(4) ביטול הסכם הפשרה פוטר את הערבים שלא השתתפו בהונאה.

סעיף 402. (1) באם הוגשה תביעה כללית נגד פושט הרגל, על פשיטת רגל במירמה לאחר אישור הסכם הפשרה, והוצאה נגדו פקודת מעצר זמנית או בלתי זמנית, רשאי בית המשפט לצוות בגדר סמכותו, על נקיטת הליכים רזרביים.

(2) כל ההליכים האלה יופסקו כחוק באם הוצא צו מבית המשפט המונע לדון במקרה או המזכה או משחרר את הנאשם.

סעיף 403. (1) באם לא ביצע פושט הרגל את תנאי הסכם הפשרה, קיימת רשות להגיש נגדו תביעה בפני בית המשפט לשם ביטול הסכם זה.

(2) ואם קיימים ערבים, חייבים להופיע בזמן הדיון בחביעה, או שיוזמנו להופיע כמקובל.

סעיף 404. (1) לאחר עיון בית המשפט בצו הפוסק פשיטת רגל במירמה, ימנה שופט ונאמן או נאמנים מספר בפשיטת רגל, מינוי זה יירשם בצו המבטל את הסכם הפשרה.

(2) נאמנים אלו רשאים להטביע חותמות.

(3) ועליהם להתחיל מיד, תחת פיקוח השופט הממונה, ובהסתמך על רשימת ספירת המצאי הישנה, לעיין בניירות הערך ובניירות, ולקיים בעת הצורך ספירה משלימה.

(4) ועליהם גם לערוך מאזן נוסף.

(5) ועליהם להזמין ללא דיחוי את הנושים החדשים באם נמצאו ולדרוש מהם להמציא את שטרות חובותיהם הוך תקופה של חמישה עשר יום, לשם עריכת תקירה, ועליהם להדביק את ההזמנה עם תמצית הצו הדין במינויים, ופרסום כל זה בעיתונים המקומיים.

(6) הוכחה החובות יוסלמו באותה דרך שפורטה בחוק זה.

סעיף 405. (1) יוחל ללא דיחוי בהוכחת שטרות החוב שהומצאו בהתאם להוראות הסעיף הקודם.

(2) ואין לערוך תקירה חדשה אודות החובות שכבר נבדקו והוכחו עם שמירת הזכות לדחות את אותם החובות או לגרוע מהם באם נפרעו כולם או מקצתם.

סעיף 406. לאחר סיום הפעולות שנוכרו לעיל, יוזמנו הנושים לשם הבעת דעתם על השאר הנאמנים או החלפתם במידה ולא נערכה פשרה חדשה.

סעיף 407. מעשים שנעשו על ידי פושט הרגל, לאחר אישור הסכם הפשרה, ולפני בטולו אינם מחבטלים מלבד אם נעשו במזיד על מנת לפגוע בזכויות הנושים.

סעיף 408. (1) יוחזרו לנושים שקדמו לעריכת הפשרה
את כל זכויותיהם כלפי פושט הרגל
בלבד. קבוצת הנושים יכולים להיכנס
לרשימה בכפוף לתחומים הבאים:

א. באם לא קיבלו דבר מהאחוז בעת
החלוקה, יירשמו עם מלוא חובם.

ב. באם קיבלו חלק על חשבון האחוז.
יירשמו עם חלק מחובם המקורי
שהוא פרופורציונלי לחלק שהובטח
להם מהאחוז ולא קיבלוהו עוד.

(2) הוראות סעיף זה יחולו במקרה ונעשתה
פשיטת רגל שניה שלא קדם לה בטול
הסכם הפשרה.

איחוד הנושים

סעיף 409. (1) אם לא נעשתה פשרה יהיו הנושים
במצב של איחוד.

(2) השופט הממונה יוועץ אחם מיד במה
שקשור בפעולות הניהול או במה שקשור
בהשאת הנאמנים בפשיטת רגל או
בהחלפתם. בדיון יתקבלו הנושים
בעלי דין בכורה או שיש ברשותם
מישכון או משכנחא או שיעבוד על
נכסי דניידי.

(3) ייערך פרוטוקול מדיוני הנושים
והערוותיהם.

(4) ולאחר העיון בפרוטוקול זה ימנה
בית המשפט נאמנים לאיחוד.

(5) הנאמנים בפשיטת רגל שסיימו את
תפקידיהם חייבים להגיש חשבון
לנאמנים החדשים בנוכחות השופט
הממונה ולאחר הזמנת פושט הרגל
כמקובל.

סעיף 410. (1) יוועץ עם הנושים על האפשרות להעניק לפושט הרגל עזרה מנכסי פשיטת הרגל.

(2) ואם הסכימו רוב הנושים הנוכחים, אפשר להעניק לו סכום בחור עזרה מנכסי פשיטת הרגל, שגובהו יוצע על ידי הנאמנים וייקבע בהחלטה מאת השופט הממונה.

(3) אסור, מלבד הנאמנים, לערער על ההחלטה בפני בית המשפט.

סעיף 411. (1) הנאמנים בפשיטת רגל מציגים את קבוצת הנושים והם מקיימים את פעולות פשיטת הרגל.

(2) הנושים רשאים ליפות את כחם להמשיך את ניצול הנכסים הקיימים.

(3) הנושים יקבעו בהחלטתם את תקופת הניצול והיקפו, כמו כן יקבעו את גובה הסכומים המורשים להישאר בידי הנאמנים לשם הבטחת ההוצאות.

(4) אסור לקבל החלטה זו אלא בנוכחות השופט הממונה ובנוכחות רוב המיצג את שלושת רבעי הנושים הן מבחינת המספר והן מבחינת סכומי החוב.

(5) פושט הרגל והנושים המתנגדים רשאים להגיש עירעור על החלטה זו.

(6) עירעור זה אינו מחייב את הפסקת הביצוע.

טעיף 412. (1) אם הביאו פעולות הנאמנים להתחייבויות העולות בערכן על נכסי האיחוד, יהיו הנושים שהרשו את הפעולות ההן, אחראים בלבד ובאופן אישי על הסכום העולה על חלקם בנכסים האמורים.

(2) אך אחריותיהם לא תעלה על גבולות יפוי הכוח שנתנו וישתחפו בה באופן יחסי למה שיש להם מהחובות.

טעיף 413. (1) הנאמנים יחלו בגביות אשר לא נגבה מהחובות.

(2) ורשאים לקבל פשרה באותם התנאים שהיו נהוגים מקודם למרות כל החנגדות המובעת על ידי פושט הרגל.

(3) העברת כל נכסי פשיטת הרגל חמורת סכום גלובאלי תובא בפני מועצת הנושים באסיפה שתזמן על ידי השופט הממונה ועל פי בקשה מאת הנאמנים או איזה נושה מהנושים. הנאמנים חייבים לקבל הרשאה מאת בית המשפט על כך.

טעיף 414. הנאמנים חייבים להתחיל תחת פיקוח השופט הממונה במכירת הנכסים דניידי לסוגיהם השונים, לרבות בית העסק, וללא צורך לקרוא לפושט הרגל, בהתאם להליכים שצויינו בקשר למכירת נכסי דניידי ותוך התקופה המכינה.

טעיף 415. באם לא היחה שום עיסקה למכירת חובה שהוחל בה לפני האיחוד, יורשו הנאמנים בלבד לבצע את המכירה, וחייבים הם להתחיל בה תוך שמונה ימים על פי הרשאה מאת השופט הממונה, ובאמצעות משרד ההוצאה לפועל הנמצא במקום הימצאם של המקרקעין.

סעיף 416. (1) הנאמנים יערכו את פנקס החנאים שלפיו תבוצע המכירה הפומבית, והמכירה תיערך בהתאם להוראות הנוגעות למכירת חובה.

(2) המכירה הסופית משחררת את הנכסים דלא נידי מהגבלות דין הבכורה ומהמשכנתאות.

סעיף 417. (1) השופט הממונה יקרא לנושים המאוחדים לאסיפה פעם אחת לפחות בשנה הראשונה וכן בשנים הבאות באם יש צורך בכך.

(2) על הנאמנים להגיש באסיפות חשבון על ניהולם.

סעיף 418. הנכסים בפשיטת רגל יחולקו על כל הנושים לפי היחס של החוב שהוכח לכל אחד מהם ולאחר ניכוי הוצאות ניהול פשיטת הרגל וסכומי המענקים שהוענקו לפושט הרגל או למשפחתו וכן את הסכומים שולמו לנושים בעלי דין בכורה.

סעיף 419. (1) הנאמנים יגישו לשופט הממונה דו"ח חודשי על מצב פשיטת הרגל והסכומים שהופקדו בבנק שנקבע לקבלת פקדונות המדינה.

(2) השופט הממונה יצווה בעת הצורך לחלק את המזומנים בין הנושים והוא יקבע את הסכום וידאג להודיע על כך לכל הנושים.

סעיף 420. (1) אסור לנאמנים לפרוע שום חוב אלא חמורת המצאת השטר המוכיח את החוב, וירשמו בשטר את הסכום שנפרע או ציוו לפרעו.

(2) ואם לא היתה אפשרות להמציא את השטר ושאי השופט הממונה לצוות על פרעון לאחר עיונו בפרוטוקול להוכחת החובות.

(3) ובכל המקרים יכיר הנושה בקבלה בשולי סבלת החלוקה.

סעיף 421. (1) לאחר חיסול פשיטת הרגל יזמין השופט הממונה את הנושים לאסיפה.

(2) ובאסיפה אחרונה זו יגישו הנאכנים את חשבונותיהם ויהיה פושט הרגל נוכח או מוזמן כמקובל.

(3) הנושים יביעו את דעתם בענין שיחרור פושט הרגל וייערך פרוטוקול על כך שבו יירשם שם כל נושה, דבריו והערותיו.

(4) לאחר נעילת האסיפה הזו יחפרק האיחוד בהכרח.

סעיף 422. (1) השופט הממונה יגיש לבית המשפט את החלטת הנושים הנוגעת לשיחרור פושט הרגל והערכה על פרטי פשיטת הרגל ומסיבותיה.

(2) לאחר מכן יוציא בית המשפט צו בשיחרור פושט הרגל או אי שיחרורו.

סעיף 423. לא יהא משוחרר מי שעשה פשיטת רגל במירמה או מי שנשפט באשמת זיוף, גניבה, הונאה, מעילה באימון, ומעילה בכספים ציבוריים.

3. פשרה בויחור פושט הרגל
על נכסיו

סעיף 424. (1) אפשר לערוך פשרה בויחור פושט הרגל על נכסיו כולם או מקצתם.

(2) חנאי פשרה זו הם אותם התנאים שצויינו לגבי עריכת פשרה פשוטה.

(3) הסרה יד פושט הרגל מהנכסים שוויחר עליהם אינה מסתיימת בעריכת פשרה זו, אלא במכירת הנכסים ההם באמצעות נאמנים שימונו כמו שמונו הנאמנים באיחוד.

(4) המכירה וחלוקת המזומנים תהיינה כפופות לאותם הכללים הנהוגים במקרה האיחוד.

(5) לחייב ישולם העודף ממכירת הנכסים שוויחר עליהם העולה על החובות החב בהם.

4. נעילה פשיטת הרגל בגלל נכסים לא מספיקים

סעיף 425. (1) באם קרה בכל עת, לפני אישור הפשרה או יסוד איחוד הנושים, שהופסקו ההליכים של פשיטת רגל בגלל נכסים לא מספיקים, רשאי בית המשפט על-פי החלטה מאת השופט הממונה או על דעת עצמו, לצוות על נעילה פשיטת הרגל.

(2) צו זה יעלה את הזכות לכל נושה לתבוע בנפרד.

סעיף 426. פושט הרגל וכל אדם מבעלי הזכויות רשאים לבקש בכל עת מבית המשפט לחזור בו מהצו באם הוכיח קיום נכסים מספיקים לפרעון הוצאות פשיטת הרגל, או שילם לנאמנים סכום מספיק להן.

פרק חמישי

זכויות מיוחדות שעל-פיהן אפשר להגיש עירעור בפני פשיטת רגל

1. בעלי חובות החלים על מספר חייבים

סעיף 427. נושה האוחז בשטרות חוב חתומים או מוסכים או נערבים לחדד וביחד על ידי פושט הרגל ושותפיו בהתחייבות שגם הם פושטי רגל, זכאי להשתתף בחלוקה עם כל קבוצה מקבוצות הנושים והשתתפותו תהיה בגובה חובו הנומינלי עד שייפרע בשלמותו.

סעיף 428. (1) פשיטת רגל של מתחייבים בהתחייבות אחת אינן מתקזזות האחת עם השניה כדיודנדים שחולקו, מלבד אם היו סך הכל הדיוידנדים ההן שחולקו על ידי פשיטת הרגל האמורות עולות על סכום החוב המקורי והסתעפותיו.

(2) ובמקרה זה שייך העודף למתחייבים שנערבו על ידי יתר שותפיהם בהתחייבות בהתחשב בסדר התחייבותיהם.

סעיף 429. (1) באם אחז נושה בשטרות שנעשו ביחד ולחוד על ידי פושט הרגל ואנשים אחרים, וקיבל חלק מחובו לפני אירוע פשיטת הרגל, אין הוא זכאי להשתתף עם שאר הנושים אלא במה שנשאר מהחוב לאחר ניכוי החלק שגבה. הנושה שומר את זכויותיו בסכום שנשאר כלפי השותף בהתחייבות וכלפי הערב.

(2) השותף או הערב להתחייבות שפרע חלק מהחוב, זכאי להשתתף עם אותה קבוצה נושים בכל הסכום שפרע עבור פושט הרגל.

סעיף 430. (1) אף על פי שנערכה פשרה, חישאר לנושים הזכות לתבוע את שותפי פושט הרגל בהתחייבות בכל החוב אשר להם.

(2) שותפים אלו זכאים להתערב בענין עריכת הפשרה לשם הבעת דעותיהם. החזרה והימנעות ממסירה.

סעיף 431. (1) אנשים הטוענים בעלות על נכסים הומצאים ברשות פושט הרגל, זכאים לבקש את החזרתם.

(2) הנאמנים בפשיטת רגל יקבלו בקשות ההחזרה לאחר קבלת הסכמת השופט הממונה.

(3) ובאם היו חילוקי דעות יכריע, בהם בית המשפט לאחר שמיעת דו"ח מאת השופט הממונה.

סעיף 432. (1) אפשר לבקש במיוחד החזרת שטרות מסחריים וכו' מהשטרות שלא נפרעו ואשר נמצאו בעין בידי פושט הרגל בעת ספירה מצאי הנכסים של פשיטת הרגל, ובאם נמסרו לפושט הרגל על ידי הבעלים בתור מורשה לשם גביית ערכם ושמירתם אצלו לפקודת הבעל, או שנמסרו לשם פרעון חוב מסויים.

(2) ואפשר לבקש גם החזרת סטרי כסף שהופקדו אצל פושט הרגל במידה והמפקיד יכול להוכיח אותם באופן ספציפי.

סעיף 433. (1) אפשר לבקש החזרת סחורות כולס או מקצתם כל עוד הן נמצאות בעין, במידה ונמסרו לפושט הרגל כפקדון לשם מכירתן לחשבון הבעל.

(2) ואפשר לבקש את החזרת ערך אותן הסחורות או חלק מערכן במידה ולא נפרע או לא נעשה קיזוז בחשבון עובר ושב בין פושט הרגל ובין הקונה.

סעיף 434. המוכר רשאי להימנע ממסירת הסחורות וכו' מהנכסים דניידי שמוכרים במידה ולא נמסרו בפועל לידי פושט הרגל או לא נשלחו לו או לאדם אחר לחשבונו.

סעיף 435. (1) המוכר רשאי לקבל בחזרה את הסחורות שנשלחו לפושט הרגל ולהשתמש בזכותו בעיכוּבן כל עוד לא נמסרו למחסני פושט הרגל או למקום אחר שיש לו בו חופש פעולה, או למחסני מתווך שהוטל עליו למכרן מטעם פושט הרגל ולחשבונו.

(2) בקשת ההחזרה לא תחקבל באם נמכרו הסחורות בשניה, לפני הגיען לקונה אחר בתום לב, וללא כוונה להזיק.

סעיף 436. אם קיבל פושט הרגל את הסחורות, בתור צד לפני הכרוזתו כפושט רגל, לא יהא המוכר רשאי לערער בחביעה ביטול או החזרה.

סעיף 437. במקרים שבהם עולה הזכות למוכר לעכב את הסחורות, רשאים הנאמנים בפשיטת רגל לאחר קבלתם רשות מאת השופט הממונה, לעמוד בתוקף על קבלת הסחורות לאחר פרעון התמורה שהוסכם עליה עם המוכר.

סעיף 438. (1) באם לא קיבלו הנאמנים החלסה כזו, רשאי המוכר לבטל את עיסקה המכירה בתנאי שישלם לקבוצת הנושים את הסכום שקיבל על חשבון.

(2) ויכול לקבל את תמורת הנזק שהוסב לו כתוצאה מביטול המכירה ולהשתתף למסרה זו עם קבוצת הנושים הרגילים.

סעיף 439. זכויות ההחזרה הנוגעות לאשת פושט הרגל תיקבענה בהחלט לכללים המפורטים לאחר מכן.

3. בעלי חובות מבוטחים במישכון או בשיעבוד על נכסים דניידי

סעיף 440. נושי פושט הרגל שיש ברשותם באופן חוקי מישכון או שיעבוד ספציפי על נכס דניידי, לא יירשמו ברשימת קבוצת הנושים אלא לשם תזכורת.

סעיף 441. הנאמנים רשאים בכל עת, לאחר קבלת רשות מאת השופט הממונה, להתזיר לזכות הנאמנות בפשיטת הרגל את החפצים שנמסרו בעבוס לאחר פרעון החוב.

סעיף 442.1. באם לא קיבלו הנאמנים בחזרה את החפץ שנמסר בעבוס, ונמכר על ידי הנושה במחיר העולה על סכום החוב, יקבלו הנאמנים את העודף.

(2) ובאם היה המחיר פחות מסכום החוב, ישתתף הנושה מקבל העבוס, עם קבוצת הנושים, בסכום שנשאן מחובו כחור נושה רגיל.

סעיף 443. (1) הנאמנים יגישו לשופט הממונה
רשימה של שמות הנושים הטוענים
להם שיעבוד על נכסים דניידי.
השופט רשאי בעת הצורך לפרוע את
חובותיהם מסכום המזומנים הראשון
שיגבה.

(2) ובאם נתגלעו חילוקי דעות בנוגע
לשיעבוד יוכרע הענין על ידי
בית המשפט.

4. בעלי חובות מבוטחים על ידי
מישכון, בטחון או שיעבוד על
נכס דלא ניידי

סעיף 444. אם חולקה תמורת הנכסים דלא ניידי לפני
חלוקת תמורת הנכסים דניידי, או נעשו
שתי החלוקות יחד, יקבלו הנושים שיש
להם שיעבוד, בטחון, או מישכון על
נכס דלא ניידי, ואשר לא גבו את כל
חובם מערך הנכסים דלא ניידי, את
שאר חובם יחד עם הנושים הרגילים
ומחלוקת המזומנים הנוגעים לקבוצת
הנושים בחנאי שחובותיהם הוכחו על-
פי ההליכים שנקבעו לעיל.

סעיף 445. אם נעשתה חלוקה אחת או יותר של
המזומנים שמומשו תמורת הנכסים
דניידי, לפני חלוקת תמורת הנכסים
דלא ניידי, ישתתפו בחלוקת הנושים
שיש להם שיעבוד, בטחון או מישכון
על נכס דלא ניידי ביחס לכלל
חובותיהם עם חובם בעת הצורך
להחזיר בהתאם לסעיפים הבאים.

סעיף 446. (1) לאחר מכירת הנכסים דלא נידידי
וחיסול חשבון הנושים שיש להם
שיעבוד, מישכון או בטחון על נכס
דלא נידידי באופן סופי ולפי סדר
דרגות בטחונותיהם, אסור למישהוא
מהם שמגיע לו סכום... בהתאם לדרגת
בטחונו, לגבות את חובו מתמורת
הנכסים דלא נידידי הממושכנים,
ולקבל את חלקו מחלוקת תמורתם,
אלא לאחר ניכוי הסכום שקיבלו
מקבוצת הנושים הרגילים.

(2) סכומים שינוכו בצורה כזו לא
ישארו לזכות הנושים בעלי
מישכונים או בטחונות על נכסים
דלא נידידי, אלא יוחזרו לקבוצת
הנושים הרגילים לאחר ניכויים
לטובתם.

סעיף 447. נושים שיש להם מישכון או בטחון על
נכס דלא נידידי ואשר נפרע להם חלק
בלבד מחובם בעת חלוקת תמורת הנכסים
דלא נידידי יונהג כלפיהם על-פי ההוראות
הבאות:

א - ייקבע להם סופית חלקם בנכסים
שהוקצו לקבוצת הנושים הרגילים
כגובה הסכומים שנשארו להם לאחר
ניכוי חלקם מחלוקת תמורת הנכסים
דלא נידידי.

ב - העודף שנלקח על ידם על הסכום
המגיע להם בעת החלוקה הקודמת
ינוכה ויוחזר לקבוצת הנושים
הרגילים.

סעיף 448. נושים שלא קיבלו מאומה מחלוקת תמורת
הנכסים דלא נידידי, יונהג בהם כבנושים
רגילים, ויהיו כפופים באופן כזה לכל
ההשפעות של הפשרה ולכל ההליכים
הנוגעים לקבוצת החובות הרגילים.

5. זכויות אשת פושט הרגל

סעיף 449. (1) באם פשט הבעל את הרגל יוחזרו לאשה באופן ספציפי את הנכסים דניידי ודלא ניידי אשר תוכיח שהיו בבעלותה לפני הנישואין וכמו כן את הנכסים שהגיעו אליה ללא תמורה בתקופת הנישואין.

(2) ותהא לה הזכות לקבל בתורה גם את הנכסים דלא ניידי שקנתם בתקופת נישואיה ובכספים שהגיעו אליה באופן שנזכר לעיל כתנאי שיכלול חוזה הקניה במפורש על פירות השימוש בכספים ושתוכיח האשה את מקורם.

סעיף 450. פרט למקרה שהוזכר בסעיף קטן שני מהסעיף הקודם, ייחשבו הנכסים שנרכשו על ידי האשה בתמורה בתקופת הנישואין כאילו נקנו בכספי בעלה, ויש לצרפם למצאי של פשיטת הרגל מלבד אם הגישה האשה הוכחה המורה את ההיפך.

סעיף 451. באם פרעה האשה חובות לחשבון בעלה, חקיים בכך ראייה חוקית כי היא פרעה את החובות הם מכספי בעלה, מלבד אם הוכח ההיפך.

סעיף 452. באם היה הבעל סוחר בזמן עריכת הנישואין, או שהיה אז ללא מקצוע קבוע אחר, ונעשה לסוחר במשך אותה שנה, יהיו כל הנכסים דלא ניידי שהיו בבעלותו בזמן הנישואין או שהועברו אליו בירושה או במתנה או בצואה, כפופים לשיעבוד חובה לשם הבטחת זכויות וחובות האשה.

סעיף 453. (1) אשה שהיה בעלה סוחר בזמן עריכת הנישואין או שהיה אז ללא מקצוע קבוע, ונעשה לסוחר במשך השנה הכאה אחרי עריכת הנישואין, אינה זכאית להגיש שום תביעה נגד פשיטת הרגל לשם קבלת טובות ההנאה שהוזכרו בשטר הנישואין.

(2) ובמקרה זה אין הנושים זכאים למחות מצידם על טובות ההנאה שהעניקה האשה לבעלה על-פי השטר הנזכר.

(3) מחנות שהוענקו לבני הזוג כינם לבין עצמם בתקופת הנישואין תהיינה בטלות.

חלק שלישי

הליכים לעריכת משפט קל

סעיף 454. אם התברר מהמאזן שהוגש על ידי פושט הרגל או מידיעות לאחר מכן כי נכסי פשיטת הרגל המצויים אינם עולים על מאתיים וחמישים דינארים, והתברר כי השיעור שמתכוונים לחלקו אינו עולה על עשרה אחוז, ושאי בית המשפט על דעת עצמו, או על פי בקשה מאת הנושים, לצוות על ביצוע הליכים קלים כלפי פשיטת הרגל.

סעיף 455. הליכים קלים נבדלים מהליכים רגילים בעניינים הבאים:

א - תקוצרנה לחצי התקופות שנקבעו לשם המצאת שטרות החוב, ההתנגדות או העירעור וכו' מהתקופות שצוייננו בסעיפים 324, 338, 374, 391 ו-404 מחוק זה, ואם הייתה התקופה חמישה עשר ימים תקוצרנה לשמונה ימים.

ב - אין להטביע חותמות.

ג - אין למנות מפקחים.

ד - השופט הממונה הוא שיכריע בענין חילוקי דעות המתגלעים בקשר לחובות עם שמירת זכות לעירעור בעת הצורך בפני בית המשפט לעירעורים.

ה - מזכותו של השופט הממונה להרשדח את כל הפשרות.

ו - אין לעשות יותר מחלוקה אחת של כספים.

ז - השופט הממונה הוא שמחסל סכסוכים הנוגעים לחשבון הנאמן והקצבותיו.

חלק רביעי

פשיטת רגל הנובעות מרשלנות או ממירמה

סעיף 456. בחי המשפט הפליליים הם המוסמכים לדרן בעבירות פשיטת רגל הנובעות מרשלנות או ממירמה על פי בקשת הנאמנים בפשיטת רגל או איזה אדם מהנושים או התביעה הכללית ויתולו במקרה זה הוראות החוק הפלילי.

סעיף 457. (1) הוצאות התביעה המוגשת על ידי התביעה הכללית כחוצאה מפשיטת רגל הנובעת מרשלנות אין להעמיסן על קבוצת הנושים.

(2) במקרה ונערכה פשרה, אסור לאוצר הכללי לדרוש מאת פושט הרגל את ההוצאות ששולמו, אלא לאחר סיום החקופות שניתנו על פי ההסכם האמור.

סעיף 458. קבוצת הנושים היא שתשא בהוצאות החביעות המוגשות בשמם על ידי הנאמנים בפשיטת רגל במידה ופושט הרגל יצא זכאי בדין, וישא בהן האוצר הכללי באם יצא חייב בדין, אך תישאר לו הזכות לתזור על פושט הרגל בהתאם לסעיף הקודם.

סעיף 459. אסור לנאמנים להגיש תביעה על פשיטת רגל הנובעת מרשלנות ולא להופיע בתור חובעים אישיים בשם קבוצת הנושים, אלא לאחר קבלת רשות הנסמכת על החלטה שתאושר על ידי רוב הנושים הנוכחים.

סעיף 460. הוצאות תביעה פלילית שתוגש על ידי אחד הנושים תכוסינה על ידי האוצר הכללי באם יצא פושט הרגל חייב בדין, ותכוסינה על ידי התובע האישי באם יצא זכאי בדין.

סעיף 461. (1) בשום מקרה אסור להטיל את הוצאות תביעה על פשיטת רגל הנובעת ממירמה על קבוצת הנושים.

(2) ואם הופיע נושה או נושים מספר בתור חובעים אישיים, יוטלו עליהם ההוצאות באם יצא פושט הרגל זכאי בדין.

סעיף 462. בתביעות לפשיטת רגל במירמה או הנובעת מרשלנות יכריע בית המשפט הפלילי, אפילו אם יצא הנאשם זכאי בדין, בעניינים הבאים:

א - יפסוק על דעת עצמו להחזיר את כל הנכסים, הזכויות והמניות הגנובות בדרך מירמה לקבוצת הנושים.

ב - יפסוק בכל בקשה לפצות עבור בטלה ונוק ויקבע את הסכום בפסק הדין.

סעיף 463. (1) כל הסכם שייערך בין אחד הנושים לבין פושט הרגל או איזה אדם אחר על טובות הנאה אישיות שישיגן הנושה תמורת הצבעתו במועצות פשיטת הרגל או שינבע ממנו טובת הנאה אישית שישיגה הנושה מנכסי פושט הרגל יהיה בטל ביחס לכל האנשים לרבות פושט הרגל.

(2) על הנושה להחזיר את כל הכספים והסכומים שהשיגם על פי הסכמים אלה למי ששייכים לו מבחינה חוקית.

סעיף 464. (1) הגשת תביעה פלילית על פשיטת רגל הנובעת מרשלנות, או ממירמה, אינה גוררת שום תיקון בכללים הרגילים המתייחסים לניהול פשיטת הרגל.

(2) הנאמנים חייבים במקרה זה למסור לתביעה הכללית את כל השטרות, השיקים, הניירות והידיעות הנדרשות מהם.

סעיף 465. (1) לנאמנים הזכות לבדוק, מתי שהם רוצים, את השטרות, השיקים והניירות אשר ימסרו לבית המשפט הפלילי.

(2) ורשאים להעתיק מהם תמציות או שיבקשו עותקים רשמיים שישלחו על ידי פקיד בית המשפט.

(3) שטרות, שיקים וניירות שלא יצאו לשמירתם, ימסרו לאחר מתן פסק הדין לנאמנים, תמורת קבלה.

חלק חמישי
החזרת הכבוד

סעיף 466. (1) כעבור עשר שנים מיום הכרזת פשיטת הרגל, יוחזר לפושט הרגל את כבודו בתוקף החוק מבלי שינקוט בשום הליך מלבד אם נאשם ברשלנות או במירמה.

(2) החזרת הכבוד באופן כזה אינה יכולה לפגוע בתפקידי הנאמנים באם טרם סיימו את תפקידיהם, ולא בזכויות הנושים באם טרם פוטר פושט הרגל מהחובות בשלמותם.

סעיף 467. (1) הכבוד יוחזר בהכרח לפושט הרגל שפרע את כל הסכומים שחב בהם הן קרן והן ריבית והוצאות.

(2) ואסור לדרוש ממנו ריבית לתקופה העולה על חמש שנים.

(3) החזרת הכבוד לשותף בשותפות של בני אדם שהוכרזה כפושטת רגל מותנית בהוכחתו כי הוא פרע, כפי שהוזכר לעיל, את חלקו בחובות השותפות והשיג פשרה מיוחדת.

(4) באם נעלם אחד הנושים או מספר מהם, נעדרו או מיאנו לקבל את הפרעון, יופקד הסכום שזכאים בו בבנק מורשה לקבלת פקדונות הממלכה, ותיחשב הוכחת הפקדה זו כחור קבלה.

סעיף 468. אפשר להתזיר את הכבוד לפושט רגל
הידוע ביושרו:

א - באם פרע בשלמותם את התשלומים
שהבטיח בהסכם הפשרה שהשיג, ותחול
הוראות סעיף קטן זה על שותף
בשותפות של בני אדם שהוכרזה
כפושטת רגל אשר השיג פשרה מיוחדת
מאת הנושים.

ב - באם הוכיח פושט הרגל כי הנושים
פטרוהו פטור גמור מכל חובותיו,
או שהסכימו בקול אחד על החזרת
כבודו.

סעיף 469. (1) בקשה להחזרת כבוד תוגש לתובע
הכללי באיזור בו נמצא בית המשפט
שהוציא הצו לפשיטת רגל, ותצורף
אליה הקבלות והניירות המשמשים
בחור ראיות.

(2) החובע הכללי יעביר את כל הניירות
לבית המשפט שנחן את הצו לפשיטת
רגל ויטיל עליו לבדוק את נכונות
הפרטים המוגשים.

סעיף 470. פקיד בית המשפט ישלח בדואר רשום
הודעה על החזרת הכבוד לכל אחד מהנושים
שהוכיחו את חובותיהם בפשיטת רגל, או
שהוכרו על פיצו שיצא לאחר מכן מבית
משפט, ואשר לא נפרעו חובותיהם בשלמותם.

סעיף 471. (1) לכל נושה שלא גבה את השיעור שנקבע
לו בהסכם הפשרה או שלא פיסר את
החייב פטור גמור תהא הזכות להתנגד
להחזרת הכבוד על ידי בקשה שתוגש
למזכירות בית המשפט, יחד עם
הניירות שישמשו ראיות תוך חודש
ימים מתאריך שליחת ההודעה אליו.

(2) לנושה המתנגד הזכות להביע את דעתו
במשפט שבו נדונה החזרת הכבוד.

סעיף 472. (1) לאחר סיום התקופה, תוגשנה בפני
התובע הכללי שקיבל את הבקשה, אח
תוצאות הבדיקות שאוזכרו לעיל,
יחד עם ההתנגדויות שהוגשו על ידי
הנושאים.

(2) והוא יגישן ביחד עם חוות דעתו
המנומקת לבית המשפט.

סעיף 473. (1) בית המשפט יזמין בעת הצורך את
המבקש להחזרת כבודו והמתנגדים,
וישמע את דבריהם בחדר הדיונים.

(2) ורשאי כל אחד מהם להיעזר בעורך-
דין.

(3) ובמקרה שכל החובות נפרעו, יסחפק
בית המשפט בהוכחת נכונות המסמכים
שהומצאו לו, ובאם יראה שהם בהתאם
לחוק יצווה על החזרת הכבוד.

(4) ובאם החזרת הכבוד היתה לפי ברירה
יעיין בית המשפט בנסיבות המקרה.

(5) מתן הצו יהיה בישיבה פומבית.

(6) הצו ישלח למבקש ולנושאים המתנגדים
ולתובע הכללי, ולכל אלה הזכות
לערער על הצו תוך תקופה של חמישה
עשר יום מתאריך הימסרו להם.

(7) ולאחר בדיקה, יכריע בית המשפט
לעירעורים בענין בהתאם להליכים
שהוזכרו לעיל והחלטתו אינה
ניתנת לעירעור באיזו דרך שהיא.

סעיף 474. (1) כאם הוחזרה הבקשה, אין להגישה
שנית אלא כעבור שנה.

(2) ובאם נתקבלה הבקשה, יירשם הצו שהוציא בית משפט הבדאיה (ערכאה ראשונה) ובית המשפט לעירעורים, במירשם בית המשפט שהוציא הצו לפשיטת רגל וכן במירשם בית המשפט הנמצא באיזור שבו גר המבקש.

(3) צו זה יישלח גם לתובע הכללי שקיבל את הבקשה להחזרת הכבוד, שיצווה על סימונו במירשם מיוחד.

(4) צו זה יירשם גם במירשם המסחר.

סעיף 475. אין להחזיר כבוד מסחרי לפושטי רגל שנשפטו על פשיטת רגל במירמה, בגניבה, בהונאה או במעילה באימון פרט אם קיבלו החזרת כבוד פלילי.

סעיף 476. אפשר להחזיר כבוד לפושט רגל לאחר פטירתו.

סעיף 477. החברות המורשות או הרשומות בהתאם לחוק החברות שבתוקף יהיו כפופות להליכי הפירוק והחיסול שנוכרו בו, החברות האזרחיות האחרות יהיו כפופות לכללי הפירוק המצויינים בחוק האזרחי.

סעיף 478. מועצת המיניסטרים רשאית, באישור הוד מלכותו, להוציא התקנות הדרושות לביצוע חוק זה.

סעיף 479. (1) החל מיום היכנסות חוק זה לתוקפו יבוטלו:

א. חוק המסחר העותומני שהוצא ביום 8 לחודש שעבאן שנת 1266 עם חוספתו מיום 9 לחודש שואל שנת 1276, חוק העיסקות בפשיטת רגל שהוצא ביום 21 לחודש ג'מאדי השני שנת 1323 וחוק השיק שהוצא ביום 24 לחודש ג'מאדי הראשון שנת 1332 עם כל התיקונים שחלו עליהם.

ב. חוק הפוליסות והשיקים הפלשתינאי
עם כל החיקונים שחלו עליו.

ג. חוק התיווך הפלשתינאי.

ד. חוק פשיטת הרגל הפלשתינאי.

ה. כל ההוראות האחרות הסותרות את
הוראות חוק זה.

(2) למרות בטול החוקים שנוכרו לעיל:

א. כל החביעות וההליכים שהוחל בהם
לפני קבלת חוק זה חוקף ושנעשו
באופן נכון בהתאם לחוקים הקודמים
ייחשבו בתוקף, בתנאי שיחולו עד
כמה שאפשר, הוראות חוק זה על
אותם החביעות וההליכים החל מהשלב
אליו הגיעו ביום ביצוע חוק זה.

ב. החוזים, הניירות והפנקסים המסחריים
שנערכו לפני קבלת חוק זה חוקף,
יהיו כפופים להוראות החוקים שבתוקפם
נערכו.

ג. ביטול זה אינו פוגע בזכויות
ובהחייבויות שנצמחו על-פי החוקים
המבוטלים, ולפני קבלת חוק זה חוקף.

ד. ההוראות שצויינו בחוק זה ביחס
להתישנות יחולו על כל התישנות
שתקופתה לא הסתיימה ביום קבלת חוק
זה חוקף. אך ההוראות המבוטלות הן
שיחולו בנוגע להתחלת התישנות,
הפסקתה וביטולה עבור התקופה
שקדמה להפעלת חוק זה.

ובאם קבע חוק זה תקופת התישנות
יותר קצרה ממה שנקבע בחוקים
המבוטלים, חול התקופה החדשה
מיום קבלת חוק זה חוקף, אפילו
אם התחילה התקופה הישנה לפני כן.

אך אם היחה התקופה שנשארה על-פי החוקים המבוטלים יותר קצרה ממה שנקבע בחוק זה, חחול ההתישנות בסיום התקופה שנשארה.

ה. מצבי הסוחרים, פנקסיהם ומירשם המסחרי יוחאמו בהתאם להוראות חוק זה ובהתאם לחקנות שיוצאו על-פיו תוך תקופה מקסימלית של ארבעה חודשים מתאריך קבלתו תוקף.

סעיף 480. ראש המיניסטרים והמיניסטרים ממונים על ביצוע הוראות חוק זה.

אל-חוסייין בן סלאל

8.3.1966

ראש המיניסטרים
ומיניסטר ההגנה
וצפי אל-תל

מיניסטר האוצר
עז אל-דין אל-מופתי

מיניסטר המשפטים
סמעאן דאוד

מיניסטר הפנים ומיניסטר
המדינה לעניני ראשות
המיניסטרים
עבדול והאב אל-מג'אלי

מיניסטר הבריאות מיניסטר התחבורה מיניסטר הענינים
אחמד אבו קורה הסלגראף והדואר הסוציאליים
פד'ל אלדלקמוני והעבודה
צאלח ברקאן

מיניסטר הפנים לעניני
עיריוח וכפרים
קאסם אלרימאוי
מיניסטר התחבורה נמלים
חעופה ורכבת
סעיד אלדג'אני
מיניסטר הכלכלה הלאומית
חאתם אל-זועבי.

מייניסטער החינוך והתרבות
צ'קאן אל-הונדאו,

מייניסטער העבודות
העבודות
יחיא אל-חטיב

מייניסטער מדינה לעניני
ראשות המייניסטרים
מוחמד טוקאן

מייניסטער הבנין מייניסטער החקלאות
והפיתוח אסמאעיל חוג'א,
נצפה כמאל

מייניסטער החוץ
אכרם זעיתר

מייניסטער ההסברה
עבדול חמיד שרף